

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA EKONOMICKÁ

Diplomová práce

**Problematika financování a oceňování vybraného sportovního
odvětví**

The issue of financing and evaluation of selected sport sector

Bc. Julie Rulíková

Plzeň 2015

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Julie RULÍKOVÁ**
Osobní číslo: **K12N0146P**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Podniková ekonomika a management**
Název tématu: **Problematika financování a oceňování vybraného sportovního odvětví**
Zadávací katedra: **Katedra financí a účetnictví**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

1. Charakterizujte trh kolektivních sportů.
2. Analyzujte financování vybraného hokejového klubu.
3. Představte problematiku oceňování profesionálních hráčů.
4. Objasněte možnosti zdaňování příjmů z pohledu profesionálních sportovců i sportovních klubů.
5. Zhodnoťte vliv zdaňování a oceňování profesionálních hráčů na financování sportovních klubů.
6. Formulujte závěrečná doporučení.

Rozsah grafických prací: **neuveđen**
Rozsah pracovní zprávy: **60 - 80 stran**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:

- ČÁSLAVOVÁ, Eva. *Management a marketing sportu. 1. vydání. Praha: Olympia, 2009. 228 s. ISBN 978-80-7376-150-9*
- NOVOTNÝ, Jiří. *Ekonomika sportu - vybrané kapitoly I. 1. vydání. Praha: Oeconomica, 2000. 255 s. ISBN 80-245-0979-2*
- NOVOTNÝ, Jiří. *Ekonomika sportu - vybrané kapitoly II. 1. vydání. Praha: Oeconomica, 2006. 122 s. ISBN 80-245-1144-4*
- NOVOTNÝ, Jiří. *Sport v ekonomice. 1. vydání. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011. 512 s. ISBN 978-80-7857-666-0*
- VYBÍHAL, Václav. *Mzdové účetnictví 2014. 1. vydání. Praha: Grada Publishing, 2014. 464 s. ISBN 978-80-247-5120-7*

Vedoucí diplomové práce: **Ing. Jitka Zborková, Ph.D.**
 Katedra financí a účetnictví

Datum zadání diplomové práce: **25. října 2014**
Termín odevzdání diplomové práce: **24. dubna 2015**

Doc. Dr. Ing. Miroslav Plevný
děkan

Prof. Ing. Lilia Dvořáková, CSc.
vedoucí katedry

V Plzni dne 25. října 2014

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma

„Problematika financování a oceňování vybraného sportovního odvětví“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucí diplomové práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

V Plzni dne

.....

podpis autora

Poděkování

Poděkování bych ráda věnovala paní Ing. Jitce Zborkové, Ph.D. za odborné vedení při zpracování diplomové práce, za její pomoc, inspiraci a věcné a cenné rady, kterými velice přispěla k vypracování této práce. Dále bych ráda poděkovala panu Ing. Kamilu Burdovi, ekonomovi extraligového klubu HC VERVA Litvínov za jeho ochotu, podněty a pomoc při poskytování informací důležitých pro tuto práci. Největší poděkování patří mé rodině, která mě podporovala a dodávala mi odvahu během celé doby mého studia.

OBSAH

ÚVOD.....	7
1 TRH KOLEKTIVNÍCH SPORTŮ	9
1.1 Význam sportu v současné společnosti	9
1.1.1 Ekonomické pojetí sportu.....	10
1.1.2 Sport jako statek.....	12
1.1.3 Členění sportu	12
1.1.4 Kolektivní a individuální sport	13
1.2 Trh práce profesionálního sportu	14
1.2.1 Nabídka na trhu profesionálního sportu	15
1.2.2 Poptávka na trhu profesionálního sportu.....	16
1.3 Financování sportovních klubů.....	17
1.3.1 Zdroje příjmů profesionálních sportovních klubů	17
1.3.2 Kolektivní vyjednávání	21
2 ANALÝZA FINANCOVÁNÍ HOKEJOVÉHO KLUBU.....	24
2.1 Struktura ledního hokeje v ČR.....	24
2.2 Představení hokejového klubu HC Verva Litvínov	25
2.3 Analýza financování hokejového klubu	28
2.3.1 Hlavní příjmové položky.....	28
2.3.2 Hlavní výdajové položky.....	30
2.3.3 Shrnutí financování klubu	32
3 OCEŇOVÁNÍ PROFESIONÁLNÍCH HRÁČŮ	34
3.1 Metody oceňování.....	34
3.1.1 Stanovení hodnoty sportovního talentu.....	35
3.1.2 Alternativní přístupy pro měření kvality hráče.....	36

3.2	Oceňování profesionálních hráčů ledního hokeje	37
3.2.1	Postoupení práv na hráče	37
3.2.2	Přestupy do NHL	39
3.2.3	Stanovení hodnoty profesionálního hráče	40
4	ZDAŇOVÁNÍ PŘÍJMU Z POHLEDU PROFESIONÁLNÍCH SPORTOVců A SPORTOVNÍCH KLUBů	48
4.1	Postavení profesionálního sportovce v právním řádu České republiky	48
4.1.1	Sportovec jako zaměstnanec	49
4.1.2	Sportovec jako OSVČ	51
4.1.3	Zdaňování příjmů profesionálních sportovců	52
4.2	Vztah mezi sportovcem a klubem v ledním hokeji	55
4.2.1	Hráčská smlouva	55
4.2.2	Problematika švarcsystému v podmínkách profesionálního sportu	58
4.3	Analýza zdaňování profesionálních sportovců	61
5	ZHODNOCENÍ VLIVU ZDAŇOVÁNÍ A OCEŇOVÁNÍ PROFESIONÁLNÍCH HRÁčů NA FINANCOVÁNÍ SPORTOVNÍHO KLUBU	66
5.1	Zhodnocení vlivu oceňování hráčů na financování sportovního klubu	66
5.2	Zhodnocení vlivu zdaňování hráčů na financování sportovního klubu	69
6	ZÁVĚREČNÉ SHRNUtÍ A ZHODNOCENÍ PROBLEMATIKY	74
	ZÁVĚR	76
	SEZNAM TABULEK	78
	SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK	80
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	81
	SEZNAM PŘÍLOH	88

ÚVOD

Sport se stal za posledních desítek let nedílnou součástí života téměř každého člověka. V dnešním moderním světě je sport stále populárnější a je mu přisuzována i větší důležitost. Každý člověk se věnuje sportu odlišným způsobem. Je možné se zapojit pasivně, sledováním a podporováním oblíbeného týmu, anebo aktivně, ve formě vybrané tělesné aktivity. Moderním trendem posledních let je aktivní účast, protože si lidé více uvědomují důležitost pohybových aktivit. Nejde pouze o fyzickou stránku, sportování přináší mnohem více. Jedinci se mohou odreagovat od rostoucího stresu, který na ně vytváří společnost, zdravě si zvýšit sebevědomí a posilovat své charakterové vlastnosti jako například vůli, úsilí a zodpovědnost.

Lidé, kteří mají dostatek talentu a pílě a mohou sport vykonávat jako své povolání, jsou profesionální sportovci, kteří se pohybují ve vrcholovém sportu. Česká republika je v tomto světě poměrně známou a úspěšnou zemí. Sportovci dobře a zdárně svou zemi reprezentují na nejrůznějších celosvětových akcích. Existuje několik významných sportů, díky nimž se Česká republika proslavila i v zahraničí, ať už se jedná o lední hokej, atletiku nebo v posledních letech například o biatlon. Profesionální sport je významnou kategorií, se kterou se pojí nespočet zajímavých faktů. Autorka práce má k profesionálnímu sportu velmi blízký a pozitivní vztah, a z toho důvodu se závěrečná práce ubírá právě tímto směrem. Být profesionálním sportovcem má své výhody i nevýhody. Výhodou je neodmyslitelně to, že vykonávat sportovní povolání znamená pohybovat se v oblasti, kterou člověk přijal za svůj životní styl a která ho plně naplňuje. Nevýhodou je třeba spatřovat v podřízení celého života, jak profesionálního, tak osobního, jedné činnosti, tvrdé práci a trénování.

Vrcholový sport je významným společenským jevem a je propojen i s dalšími společenskými oblastmi. Aby mohl sportovec vystupovat na nejvyšších úrovních v celosvětových soutěžích je nezbytně nutné, aby měl zajištěnou dostatečnou finanční podporu. Financování sportu je téma, kterému se věnuje čím dál více autorů a je velmi často diskutováno i v médiích. V nejrůznějších oblastech vrcholového sportu je zajištění dostatečných finančních zdrojů velmi obtížné. V práci bude rozebírána specifická oblast profesionálního sportu, a to konkrétně lední hokej. **Hlavním cílem diplomové práce je analyzovat problematiku oceňování a zdaňování profesionálních hráčů a zhodnotit vliv na financování sportovních hokejových klubů.** Dílčím cílem práce

je na základě zjištěných údajů navrhnout možná doporučení pro zlepšení v budoucích letech. Pro tento účel budou nejprve uvedeny možné zdroje financování sportovních klubů, aby mohla být následně analyzována situace konkrétního klubu extraligy ledního hokeje. Pro práci byl vybrán extraligový klub HC VERVA Litvínov, který má velmi dlouhou a významnou tradici v českém ledním hokeji. Hokejové kluby se momentálně potýkají s problémy ohledně zajištění dostatečných finančních prostředků na provoz hlavní činnosti. Většina z nich vykazuje záporné výsledky hospodaření a do budoucna se neočekává, že by se situace měla zlepšit. Pro jednotlivé kluby je důležité umět správně ohodnotit cenu profesionálních hráčů. Většina klasických účetních metod zde nelze uplatnit, jelikož se jedná o velmi specifickou oblast. Práce se bude věnovat několika praktickým příkladům, na kterých bude demonstrována současná metoda stanovení hodnoty hráče. Metoda se v posledních letech setkala s velkou kritikou, proto budou uvedeny důvody, proč metodu zrušit či zachovat.

Zásadním problémem, který bude v práci řešen, je nadefinování postavení profesionálního sportovce v zákoníku práce. V současné době se lze setkat s rozporem, zda je činnost sportovců v kolektivních hrách závislou prací či nikoli. Měli by být sportovci považováni za OSVČ, nebo spíše plnit roli zaměstnanců pro konkrétní sportovní klub? Touto zásadní otázkou se bude práce zabývat v dalších kapitolách, kde budou obě možnosti aplikovány na konkrétních příkladech a následně bude provedeno závěrečné zhodnocení vlivu obou variant na financování hokejového klubu.

Samotná práce obsahuje jak teoretickou, tak praktickou část a je rozdělena celkem do šesti kapitol. První kapitola se věnuje významu sportu v současné společnosti, ekonomickému pojetí sportu a jeho zařazení mezi ekonomické statky. Dále je zde provedeno rozčlenění sportu na kolektivní a individuální a nadefinování obou oblastí. Závěr kapitoly je zaměřen na trh práce v kolektivních sportech a na možné zdroje získávání příjmů sportovních klubů. Ve druhé části práci je analyzována finanční situace extraligového klubu HC VERVA Litvínov. Třetí kapitola obsahuje možné oceňovací metody a následně je zde aplikován systém oceňování profesionálních hráčů ledního hokeje. Čtvrtá část práce se věnuje postavení profesionálních sportovců v právním řádu ČR, dále vztahu mezi sportovcem a sportovním klubem a problematice švarcsystému v podmínkách profesionálního sportu. Na konci kapitoly je provedena analýza zdaňování profesionálního hokejového hráče. Závěrečné kapitoly obsahují souhrnná shrnutí a zhodnocení probírané problematiky.

1.1 Význam sportu v současné společnosti

Sport je charakterizován nespočetnou řadou autorů, kteří se ve svých definicích opírají o různorodé pojmy. Široká veřejnost se podle Novotného (2011) nejvíce ztotožňuje s pojetím sportu jako s **pohybovou aktivitou vykonávanou ve volném čase**. Na celém světě se ale setkáváme s lidmi, kteří své sportovní nadání přetavili ve své povolání. Nelze tedy hovořit pouze o sportu prováděném ve volném čase, který je spíše typický pro rekreační sportovní činnost, nýbrž je třeba ve sportu spatřovat několik sfér, kterými se prolíná. Proto je třeba rozlišovat sport **masově-rekreační, sport výkonnostní a sport vrcholový**.

Formování sportu do podoby známé dnes započalo již v 19. století, nicméně nejdynamičtější rozvoj byl zaznamenán až v posledních padesáti letech. Tento rozvoj byl charakteristický především přenesením významu a péče z pouze soukromé záležitosti do zájmu celé společnosti, která ho začala vnímat jako jednu z významných součástí společenského života. Zájem o sportovní aktivity, ať už se jedná o rekreační či profesionální, vedl k rozvoji sportu v celosvětovém měřítku. Samotná Evropská Unie měla a stále má zájem a snahu o upevnění zdraví občanů (White paper on sport, 2007).

Na základě předchozí myšlenky je sport v dnešní době šířen pod heslem „sport pro všechny“. Tento slogan se snaží podporovat, rozvíjet a rozšiřovat tělesné aktivity občanů. Jedná se hlavně o to, aby lidé věnovali sportu více volného času a udělali tak něco pozitivního pro své zdraví. Důležitá je hlavně výchovná funkce sportu, která je velmi významná pro celou společnost, protože se týká zejména mládeže, která díky sportu vynakládá svůj volný čas velmi účelně a je tak méně vystavena negativním vlivům společnosti, jako je pití alkoholu, kouření a podobně. Podle Pekové (2008) sport všeobecně přispívá ke kultivaci lidského potenciálu, dokáže ho rozvíjet a navíc pozitivně pomáhá formovat lidskou osobnost. Navíc Halásek (2008) ve své publikaci uvádí, že tělesná kultura svým působením ovlivňuje nejen lidský potenciál, ale projevuje se také přímými a nepřímými měřitelnými ekonomickými výstupy. Je tedy jasné, že sport je významný společenský jev, který má ve své struktuře úzký vztah k dalším oblastem společenské činnosti, jako je politika, zdravotnictví, ekonomie a další (Novotný, 2011). Velmi výrazně se prohlubuje i jeho celosvětový význam,

a to nejen z důvodu mimořádného zájmu o světové soutěže, ale právě uznáním jeho přínosu pro rozvoj společnosti, kdy je brán jako nedílná součást národních kultur (Dovalil, 2002).

1.1.1 Ekonomické pojetí sportu

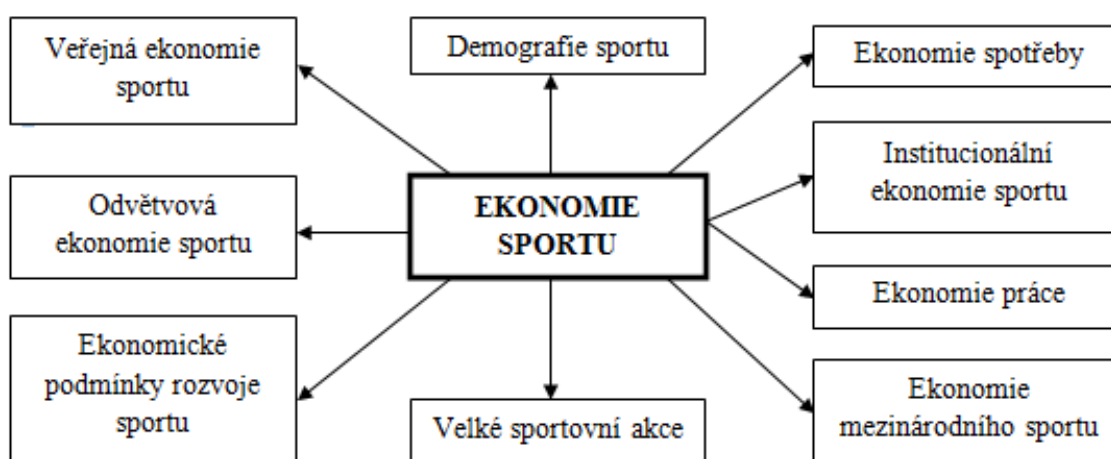
Jako každá jiná oblast je i sport závislý na ekonomické podpoře, bez které by se nemohl dál rozvíjet. V současné době dochází k obměně této oblasti, finanční zdroje se získávají novými způsoby, rozšiřuje se jejich počet a změnil se i přístup k jejich využívání. Nově se otevírá prostor pro podnikatelské subjekty a sponzory, kteří se pomocí sportovních televizních přenosů, výrobou sportovního zboží a pomocí reklamy na sportovištích a na dalším vybavení snaží o zviditelnění. Tím, že narostla popularita sportu v celosvětovém měřítku, se do tohoto odvětví přilákalo velké množství podnikatelů, nových investorů, a tedy finančních prostředků. Moderní sport a veškeré jeho zajištění stojí nemalé finanční prostředky, proto je přítomnost peněz a ekonomické podpory nezbytně nutná. Existují samozřejmě značné rozdíly, co se týče zajišťování financí pro populární a méně populární sportovní odvětví, ale i mezi špičkovou a nižší úrovní výkonností sportovců (Dovalil, 2002).

Problémů, které vyvstávají spolu s větší dostupností finančních zdrojů, je několik. Hlavní záležitostí je nerovnoměrné a nepřehledné přerozdělování těchto zdrojů a také spojení s přímým či nepřímým prospěchem pro ty, kteří je poskytují nebo se na nich podílejí. Další významný problém je spatřován v ovlivňování poslání sportu ekonomickými přístupy a financemi. Vzniká totiž mylný dojem, že výkonnostní růst sportovců je finanční záležitostí, který popírá hlavní cíl sportu, což je kultivace lidského potenciálu. Řešením by mělo být oddělení profesionálního, výkonnostního sportu a sportu pro mládež. Profesionální sport je založen na principu podnikání, kdežto výkonnostní sport a sport pro mládež by měly mít takovou ekonomickou podporu, která směřuje k vytváření podmínek pro přípravu (Dovalil, 2002).

Růst přítomnosti peněz v oblasti sportu byl předmětem výzkumu ekonomické analýzy v posledních pětadvaceti letech. Mnohem více se začal řešit vztah mezi sportem a finančními toky, které jsou rozdělovány do několika kategorií. Novotný (2011) uvádí, že ekonomická analýza je diferencována na základní subdisciplíny. První z nich je **veřejná ekonomie sportu**, která se zabývá zpracováním části státního rozpočtu týkající se sportu. Následuje **ekonomie spotřeby** vyvolaná sportovní aktivitou

domácností, ve které se posuzují i ceny sportovního zboží a služeb a chování spotřebitelů. S tím souvisí i **odvětvová ekonomie sportu** řešící problém nabídky sportovního zboží na trhu a jeho strukturu. Další subdisciplínou jsou **ekonomické podmínky rozvoje sportu**, které se týkají investic do sportovního vybavení. **Velké sportovní akce** tvoří další významnou oblast, která ovlivňuje nejen sportovní zařízení, ale i obchodní činnost rozvíjející trhy se sportem, jako jsou hotely a restaurace. S těmito akcemi jsou spjaty ceny vstupenek, počty diváků a další výdaje, které ovšem spadají do oblasti **ekonomie sportovních služeb**. Subsystem **ekonomie mezinárodního sportu** je zaměřen na zahraniční obchod a subsystem **demografie sportu** na metody vyčíslení počtu aktivních sportovců. Posledními subdisciplínami ekonomické analýzy, kterými se bude práce dále zabývat, je **institucionální ekonomie sportu** zabývající se formami financování a **ekonomie práce**, která se soustředí na zlepšení fungování trhu s profesionálními sportovci, na procedury náborů do práce, na organizaci práce profesionálních mužstev, odměňování sportovců a trenérů a dalších, kteří se starají o média a komercializaci sportu.

Obrázek č. 1: Subdisciplíny ekonomie sportu

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Z předchozího textu vyplývá, že sport je s ekonomikou spojen přímými i nepřímými vztahy, které působí obousměrně. Tedy ekonomika vytváří pro sport příznivé podmínky

a sport napomáhá rozvoji národní ekonomiky. Sportovní prostředí v zemích Evropské Unie generuje až 3,7% HDP a zaměstnává až 5,4% pracovníků (MŠMT¹, 2009).

1.1.2 Sport jako statek

Samuelson (2008) stanovil základní rozdělení statků podle míry výskytu na volné a ekonomické. Ekonomické statky jsou ty, které se vyskytují v míře menší, než je požadovaná potřeba lidí a je možné je členit na čistě veřejné, čistě soukromé a na statky smíšené. Členění závisí na dvou podmínkách, kterými jsou vylučitelnost ze spotřeby a dělitelnost spotřeby. Pokud není možné vyloučit žádného občana ze spotřeby statku a zároveň je spotřeba nedělitelná, jedná se o statek čistě veřejný, v opačném případě by se jednalo o statek čistě soukromý. V případě splnění pouze jedné podmínky hovoříme o statku smíšeném. Díky tomu, že tělesná kultura je velmi obsáhlý obor, je možné zde nalézt všechny druhy statků.

Sport jako čistý veřejný statek splňuje obě kritéria, protože nabízí volné podmínky pro sportovní výkon. Jedná se například o běh ve volné přírodě, ze kterého nelze nikoho vyloučit ani nelze dělit. V případě soukromé varianty jsou nabídka produktů a cena dány běžnými tržními atributy. Sport jako smíšený statek je možné demonstrovat na příkladu zimního stadionu a veřejného bruslení. Nikoho nelze ze spotřeby vyloučit, ale není možné zajistit neomezenou kapacitu, jelikož ledová plocha je svou velikostí omezena. Také je zřejmé, že čím více lidí se zúčastní, tím je poskytovaná kvalita nižší (Hobza a kol., 2006).

1.1.3 Členění sportu

Sport je velmi rozvinutá disciplína, která vyžaduje z hlediska lepší přehlednosti členění na dílčí oblasti. Práce vychází ze základního dělení sportu na sport vrcholový, profesionální, výkonnostní a rekreační.

Rekreační sport je vykonáván neorganizovaně, většinou individuálně nebo v individuálních skupinách. Záleží na každém jedinci, jaké sportovní aktivitě se chce věnovat a jaké jsou jeho specifické nároky. Tento typ sportovní činnosti ovlivňují moderní trendy a metody. V posledních letech se opět do popředí dostává běh, kterému se věnuje velké množství mladých lidí. To je ovlivněno i vývojem technologie a sociálních sítí, na kterých se vytvářejí nové a nové skupiny a jednotlivci se snaží

¹ Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy.

sdužovat co nejvíce mladých lidí a pořádat hromadné běhy. Dříve byl moderním trendem golf, který se stal v dnešní době spíše obchodní záležitostí, není přístupný široké veřejnosti a jedná se i o poměrně nákladnou aktivitu. I proto dnešní trend běhání překonává jiné sporty, které mohou být někdy finančně náročné.

Naopak výkonnostní úroveň je charakteristická poloprofesionální či amatérskou činností, obvykle formou pravidelného tréninku a rozsahu desítek hodin týdně. Většinou je spojená s registrací v určitém sportovním svazu, ale může být vykonávána i bez registrace (Halásek, 2008).

Vrcholovým sportem rozumíme nejvyšší výkonnostní úroveň sportu prováděnou ve sportovních klubech či odborných pracovištích. Sportovní svazy pravidelně řídí soutěže na vrcholové úrovni. Sportovci se účastní soutěží, jako jsou Mistrovství světa či Olympijské hry a reprezentují svou zemi na mezinárodním poli. Podle Koncepce státní podpory sportu (2011) je vrcholový sport producentem hodnot, které spotřebovává veřejnost.

Součástí vrcholového sportu je sport profesionální, na který se bude práce dále orientovat. Jeho specifikem je provozování v obchodních společnostech, v rámci určitého sportovního klubu. Neexistuje zde žádná finanční podpora od státu, profesionální sport je odkázán pouze na finance plynoucí ze soukromých zdrojů. Patří sem například nejvyšší postupové soutěže v ledním hokeji nebo fotbalu.

1.1.4 Kolektivní a individuální sport

Kolektivní sport je prezentován kolektivem, tedy skupinou lidí, přesněji sportovců, kteří společně tvoří tým. Jako tým se účastní soutěží, ve kterých soupeří s dalšími týmy nebo kluby a dohromady mohou vytvářet ligu. Kolektivní sporty vyžadují určitý stupeň sociální zralosti, která není v takové míře nezbytná pro individuální sport. Kolektivismus formuje vytváření osobnosti, je nutné stimulovat vazby mezi členy kolektivu, protože právě vztahy v týmu mohou mít velký vliv na výkon sportovců.

Předchozí členění sportu na vrcholový, výkonnostní a rekreační se prolíná i do kolektivních her. V rekreačním sportu se kolektiv tvoří většinou z přátel, známých či věkově příbuzných skupin. Na druhé straně výkonnostní a vrcholový sport je tvořen formálními skupinami, které se účastní pravidelných soutěží a jejichž cílem je co nejlepší umístění.

Každá skupina sportovců, tedy tým, má svou strukturu. Tím rozumíme soustavu sociálních interakcí a vzájemných vztahů uvnitř skupiny. Je velmi složité zajistit kvalitní výkon celého týmu. Ovlivňuje ho několik faktorů, jako je soudržnost týmu, motivace jednotlivých hráčů, atmosféra, komunikace a morálka v týmu.

Kolektivní sporty jsou obecně u diváků velmi oblíbené, ale čemu dávají diváci větší přednost? Kolektivním či individuálním sportům? Jak vyplývá z tabulky č. 1, tak oba druhy zde mají své zastoupení. V České republice je nejvíce oblíbený fotbal a lední hokej, nicméně mezi deseti nejoblíbenějšími sporty se vyskytují i sporty individuální.

Tabulka č. 1: Seznam nejoblíbenějších sportů v České republice.

Pořadí	Název sportu
1	Fotbal
2	Lední hokej
3	Lyžování
4	Cyklistika
5	Plavání
6	Tenis
7	Běh
8	Florbal
9	Badminton
10	Volejbal

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle Houdkové (2013)

1.2 Trh práce profesionálního sportu

Na trhu práce se obecně setkáváme se dvěma subjekty, s firmami a domácnostmi. Firmy poptávají od domácností určité jednotky práce, které potřebují pro výkon své činnosti (Holman, 2002). V profesionálním sportu fungují stejné podmínky a principy jako na každém jiném pracovním trhu. Hlavními produkčními faktory na trhu profesionálního sportu jsou hráči a trenéři. Tyto produkční faktory jsou najímány firmami, které jsou zde představovány sportovními kluby (Novotný, 2011).

1.2.1 Nabídka na trhu profesionálního sportu

Nabídku na trhu práce zajišťují domácí subjekty. Pro profesionální sport tím rozumíme hráče, trenéry a další členy realizačního týmu. Hráči a trenéři nepůsobí ve sportovních klubech jako zaměstnanci, nýbrž jsou to osoby samostatně výdělečně činné². S kluby uzavírají pouze hráčské a trenérské smlouvy, které jsou pro ně závazné a v době trvání smlouvy nemohou odejít do jiného klubu. Naopak manažeři, ekonomové klubu a členové realizačního týmu, což jsou maséři, lékaři, fyzioterapeuti, vedoucí a podobně jsou klasifikováni jako zaměstnanci a s kluby musejí mít uzavřenou pracovní smlouvu.

Hráči a trenéři jsou pro klub nezbytnými aktivy, bez kterých nemohou vykonávat svou činnost. „Při zkoumání pracovního trhu hráčů zjistíme, že hráčské platy a mzdy tvoří velkou část klubových nákladů, je tedy jasné, že tyto částky mají přímý finanční dopad na jednotlivé sportovní kluby“ (Novotný, 2011, s. 337). Práce bude dále zaměřena na lední hokej, kde právě dopady mezd na náklady klubů jsou v posledních letech neúnosné. Manažeři hokejových klubů v české extralize se shodují na tom, že velké množství hráčů je přeplacených. Podle pardubického manažera Ondřeje Šebka je problém v tom, že jeden či dva týmy nemají finanční potíže, tedy mohou nabídnout hráčům více než ostatní kluby, a tak nelze platy udržet na nižší úrovni. Většina klubů se ale potýká s finančními problémy, které jsou velmi úzce spojeny právě s platy hráčů. Možností jak situaci vylepšit je více. Jednou z nich jsou platové stropy, které fungují v zahraniční NHL³. Česká extraliga má ale natolik odlišné podmínky a funguje v úplně jiném prostředí, že tento mechanismus zde není možné momentálně nastavit. Dalšími možnými řešeními by mohlo být zúžení extraligy, čímž by vznikla větší konkurence hráčů na trhu, a to by přineslo nižší náklady pro hokejové kluby nebo nastavení mezd na dobu pouze devíti měsíců (Tomas, 2014). Platy hráčů a trenérů v českém hokeji jsou pro veřejnost stále tabu, nicméně v posledních dvou letech se objevilo pár jedinců, kteří v médiích zveřejnili svou mzdu. Kluby svým nejlepším hráčům odvádí plat ve výši tří až čtyř milionů korun hrubého ročně. Pravidlo o zveřejňování příjmů zatím platí pouze v NHL a stalo se součástí marketingové kampaně na přilákání diváků (Sušovský, 2013). Autorka se domnívá, že by se mělo zmíněné pravidlo co nejdříve objevit i v tuzemsku, protože by výrazně přispělo ke zlepšení situace ve financování profesionálního sportu.

² Dále jen OSVČ.

³ National hockey league.

1.2.2 Poptávka na trhu profesionálního sportu

Na trhu práce jsou poptávajícími subjekty firmy a podniky, které si najímají lidský faktor pro výkon své činnosti. V oblasti profesionálního sportu zastávají roli podniků profesionální kluby. Podle Evropského soudního dvora je pod pojmem podnik ukryta jakákoli jednotka vykonávající hospodářskou činnost. Profesionální sport je možné považovat za hospodářskou činnost, protože kluby organizují utkání, vybírají vstupné a získávají příjmy ze zápasů. To jasně poukazuje na to, že kluby vykonávají hospodářskou činnost a mohou být proto považovány za podniky (Novotný a kol., 2009).

Podnikání ve sportu se ovšem velmi liší od jiných výrobních odvětví. Produktem trhu je sportovní zápas neboli utkání dvou týmů. Jedná se o jedinečnou a nehmotnou službu, která se okamžitě spotřebovává a nelze ji ve stejné podobě opakovat. Další zvláštností produktu na trhu profesionálního sportu je kolektivní výkon všech hráčů současně. Dlouhodobým produktem je liga, která trvá několik měsíců a pravidelně se každý rok opakuje. Je ovšem jedinečná a každý rok jiná. Druhou odlišností je vztah zákazníka a produktu. Nejedná se o typické spojení s produktem, nýbrž jde o vztah fanouška a klubu. Prvotní je zájem o kolektivní soutěž, například lední hokej. Fanoušci podporují svůj vybraný klub po celou dobu trvání ligy, ne pouze jeden zápas. Můžeme hovořit o tom, že se zde vyskytuje určitá závislost na produktu (Sčiklin, 2013).

Cílem klasických podniků je maximalizace zisku. U profesionálního sportu není toto tvrzení zcela jednoznačné. Autoři často debatují o tom, zda je cílem sportovních klubů maximalizace zisku či maximalizace užitku. Vlastníci klubů často bývají velmi soutěživé individuality, které těší vítězství jejich klubu, dostávají se tak do povědomí společnosti a stoupají na společenském žebříčku. Ne vždy je tedy zajímavá zisk, ale také vítězství. Přes vítězství mohou získávat nové kontakty, snadněji se jedná s bankami a sponzory. Sportovní kluby se tedy snaží i maximalizovat užitek. V takovém případě se jedná o užítkovou funkci ve tvaru:

$$U = U \{A, P, X (\pi_R - \pi_0 - T)\}$$

kde: A ... průměrná domácí návštěvnost

P ... hra v poli

X ... soutěžní vyrovnanost ligy

$(\pi_R - \pi_0 - T)$... čistý zisk, π_R představuje zaznamenaný zisk, π_0 minimální přijatelný zisk a T je daň.

Klub se snaží o maximalizaci užitku za podmínky, že čistý zisk je alespoň nulový. Tato podmínka v praxi vždy neplatí, protože kluby mohou vykazovat i ztrátu, a to pouze v případě, že mají dostatečné externí zdroje na zajištění své finanční stability (Novotný, 2011).

1.3 Financování sportovních klubů

Finance plynoucí do sportovních klubů jsou dvojího charakteru. Součástí klubů jsou mládežnické kategorie, které mají nárok na dotace od státu a od města. Prvním finančním tokem jsou veřejné finance. Druhý tok je čistě ze soukromých zdrojů, tedy příjmy od sponzorů, z reklam a z vysílacích práv. Práce se bude dále zabývat ledním hokejem, konkrétně profesionálními kluby a hráči extraligy, proto budeme brát v úvahu pouze příjmové toky, které nejsou spojené s rozpočtem státu, krajů, měst a obcí, tedy zdroje soukromé.

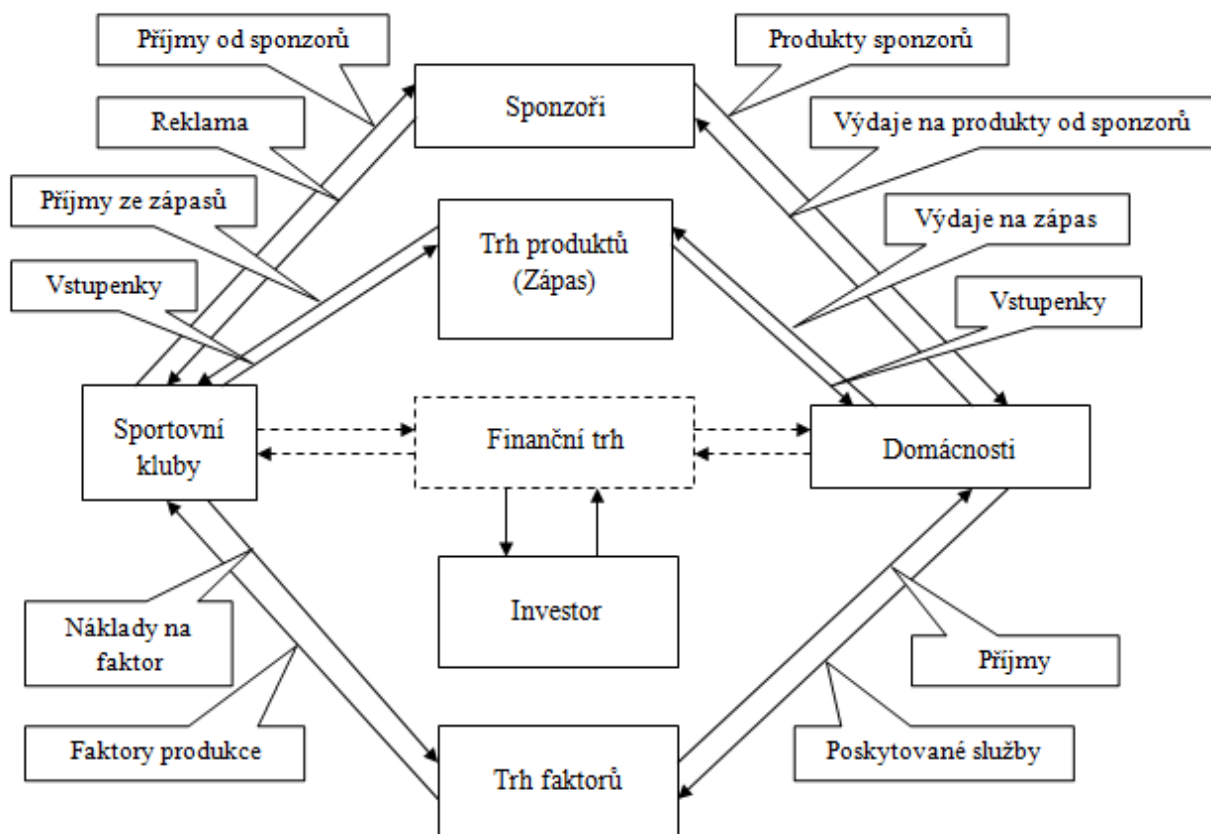
1.3.1 Zdroje příjmů profesionálních sportovních klubů

Jak již bylo řečeno, sport a hlavně profesionální sport je velmi náročnou oblastí na zajištění finančních prostředků. Majitelé sportovních klubů musí mít dostatek financí, aby zabezpečili činnost svého klubu. Je jejich povinností vyplácet mzdy zaměstnancům a hlavně odměny profesionálním hráčům a trenérům. Dále musí zajistit finance na provoz klubu, na vybavení a v neposlední řadě musí také zajistit prostory pro výkon sportovní činnosti. Pokrýt veškeré náklady na provoz je v posledních letech velmi náročné. Příjem klubů musí být tak velký, aby dokázal vzniklé náklady pokrýt a vytvořil i zisk majitelům sportovních klubů. V realitě se však většinou setkáváme se situacemi, kdy jsou sportovní kluby ve ztrátě, například v klubech české extraligy ledního hokeje.

Finanční toky v profesionálním sportovním klubu se odlišují od podniků v klasickém slova smyslu. Na obrázku č. 1 je znázorněn model finančních toků. Sportovní kluby nabízejí svá utkání ve formě vstupenky, kterou si kupují domácnosti. Výdaje domácností na jeden zápas se skládají ze vstupného, občerstvení a dárkových a klubových předmětů, z nichž nejznámější jsou šály s logem týmu. Výdaje vstupují

jako tržby do sportovních klubů. Druhou oblastí je trh faktorů, kde kluby poptávají práci ve formě profesionálních hráčů a trenérů, jak již bylo zmíněno v předchozí kapitole.

Obrázek č. 2: Model finančních toků profesionálního sportovního klubu

Zdroj: Novotný, 2011, s. 271

Zdroje příjmů klubů se výrazně liší od výrobních firem. Jak vyplývá z obrázku č. 1, podstatnou část tvoří příjem ze vstupného, které platí domácnosti. Další možnou formou jsou dary, které se v profesionálním sportu vyskytují velmi výjimečně. Nejdůležitější zdroj pro sportovní kluby představují sponzoři. Ti si od klubů kupují reklamu, která je podle druhu sponzorské smlouvy umístěna na určitém místě, například na dresu sportovce. Reklama má působit na segment fanoušků a diváků, tedy zviditelnit daného sponzora a propagovat jeho jméno. „Zvláštní formou jsou patronáty velkých firem nad kluby. Je to typické zejména pro české kluby, kde je sponzorství spíše patronátní výpomocí.“ (Novotný, 2011, s. 271) Poslední sektor, který se pohybuje na finančním trhu sportovních klubů, je sektor investorů. Investoři chtějí získat celý klub, nebo

alespoň významný vlastnický podíl. Je možné získávat finance i z bankovních úvěrů, ale tato možnost je kluby využívána pouze minimálně (Novotný, 2011).

1.3.1.1 Sportovní reklama

Nejvýznamnější položku příjmů sportovních klubů tvoří sponzoring a sportovní reklama. „Reklama je jakákoli placená forma neosobní prezentace myšlenek, výrobků nebo služeb určitého identifikovaného sponzora prostřednictvím tiskových médií (noviny, časopisy), vysílacích médií (rádio, televize), síťových médií (telefon, satelit, bezdrátová spojení), elektronických médií (audiokazety, videokazety, DVD, webové stránky) a expozičních médií (billboardy, plakáty).“ (Kotler, 2012, s. 478) Sportovní reklama se vztahuje ke sportovním motivům a využívá specifické mediální prostředky z oblasti sportu. Existuje pět možných druhů sportovní reklamy. Prvním je reklama na dresech a sportovních oděvech, dále reklama na startovacích číslech, reklama na mantinelu, na sportovním nářadí a náčiní a nakonec reklama na výsledkových tabulích. Důležitým reklamním motivem je i image, prestiž a vysoké společenské postavení předních světových sportovců. Sportovní reklama zasahuje diváka nepřímo, prostřednictvím televizních přenosů. Především jde o to, aby se stupňovalo povědomí o produktu, o logu a o celé firmě. Diváci reklamu vnímají jako vedlejší produkt sportovního utkání. Ti, kteří se zajímají všeobecně o sport a ne jen o jedno sportovní odvětví, vnímají reklamu mnohem negativněji. Reklama se ale v oblasti sportu stává velmi důležitým faktorem ekonomické činnosti sportovních klubů. Je to nepostradatelná a nezanedbatelná položka všech příjmů sportovních organizací (Čáslavová, 2009).

Je tomu tak i u extraligových klubů ledního hokeje. Sponzoři si od hokejových klubů kupují reklamu, za kterou odvádí do klubového rozpočtu předem smlouvenou částku. Jedná se o pronájem reklamní plochy, jehož výše je stanovena podle ceníku, jak je znázorněno v tabulce č. 2. Ceník je rozdělen na reklamu na ledové ploše zimního stadionu, reklamu na mantinelech, na diváckých ochozech, na reklamu na výstroji hráčů a na velkoplošné obrazovce. Nejdražšími položkami jsou reklamy vyskytující se na ledové ploše, na výstroji hráčů a na televizních stranách mantinelů a diváckých ochozů. Celková částka za reklamu se stanoví součtem jednotlivých položek a s danou firmou se uzavře smlouva, která má většinou platnost jeden rok. Sponzoři od klubů očekávají zpětnou vazbu za poskytnuté finanční prostředky, a to ve formě dokumentace. „Dokumentace je soubor záznamů a veškerých informací o reklamě sponzora, aby bylo

prokazatelně vidět, že vše funguje podle smlouvy. Jedná se zejména o fotky ze zápasů, kde je jasně vidět reklama určité společnosti, o DVD se zápasy pro jejich vlastní kontrolu a veškeré deníky a noviny, ve kterých je jejich reklama uveřejněna. Dokumentace je pro klub důležitá jak z kontrolního hlediska, tak také z hlediska dobré pověsti klubu a možnosti nalákání dalších sponzorů.“ (Rulíková, 2012, s. 39)

Tabulka č. 2: Cena reklamních ploch konkrétního klubu ELH

Reklamní plocha	Specifické umístění	Cena
Ledová plocha	Středový kruh pro vhazování ⁴	2 000 000 Kč
	Kruhy pro vhazování v útočném a obranném pásmu	1 000 000 Kč
	Střední, útočné a obranné pásmo	500 000 Kč
Mantinely	Televizní strana (v záběru TV kamer)	120 000 Kč / 1m
	Netelevizní strana (střídačky mužstev)	100 000 Kč / 1m
Divácké ochozy	Televizní strana (v záběru TV kamer)	70 000 Kč / 1m
	Netelevizní strana (nad střídačkami mužstev)	50 000 Kč / 1m
Výstroj hráčů	Přilba – čelní strana ⁴	500 000 Kč
	Přilba – boční strana	200 000 Kč
	Dres – přední strana	1 500 000 Kč
	Dres – ostatní plochy	500 000 Kč
	Kalhoty	400 000 Kč
Velkoplošná obrazovka (kostka)	Reklamní spot 20 vteřin – 3 x / utkání	10 000 Kč / 1 zápas
	Reklamní spot 10 vteřin – 3 x / utkání	5 000 Kč / 1 zápas

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Sportovní reklama je úzce spojena se situací národního hospodářství, záleží na postavení firem, které musí disponovat určitou výší finančních prostředků, aby si mohly reklamní plochy pronajímat. Obecně klubům tvoří hlavní sponzory firmy, které mají v daném kraji vysoké podnikatelské postavení. Proto je důležitý ekonomický a finanční vývoj v jednotlivých krajích a celé republice. Pokud by firmy zaznamenaly pokles tržeb nebo jiné podnikatelské problémy, zastavily by pravděpodobně přísun sponzorských peněz klubům za pronajaté reklamy.

⁴ Reklamní plocha centrálního partnera celé extraligy.

„Pokud firma nemůže poskytnout finanční prostředky, ale přesto chce klub určitým způsobem podpořit, možností je tzv. barter, kdy firmy mohou poskytovat sponzorské dary například ve formě léčivých výdajů, jako obvazy, gelové spreje, atd. Klub tímto způsobem může ušetřit až polovinu nákladů na tyto drobné pomůcky“ (Rulíková, 2012, s. 40).

1.3.1.2 Vstupné

Výnosy ze vstupného jsou dalším příjmem sportovních klubů, i když podstatně nižším než je sportovní reklama. Vstupné je ovlivněno několika faktory. Pokud se jedná o skalního fanouška, který je pevně oddán svému sportovnímu klubu, jeho výdaje na vstupné jsou pravidelné. Většina diváků ale navštěvuje sportovní utkání spíše nepravidelně. Je to ovlivněno hlavně kvalitou sportovního výkonu. Pokud se týmu nedaří a nemá vysokou výkonnost, předpokládá se velký pokles v příjmech ze vstupného. Naopak při vysoké úspěšnosti týmu se tyto příjmy vyvíjí kladným směrem. Dalšími faktory, které výrazně ovlivňují výši výnosů ze vstupenek, jsou kapacita a kvalita daného sportovního zařízení. Tyto faktory hrají roli hlavně u velkých stadionů pro lední hokej nebo fotbal. Záleží také na sektorech, do kterých je stadion rozdělen. U ledního hokeje jsou nejdražší pronájmy skyboxů, dále vstupenky do VIP. Vstupenky, které jsou umístěné za ochranou sítí, jsou nejlevnější. V nabídce se můžeme setkat s rozdělením vstupenek na plné ceny a zlevněné.

1.3.1.3 Merchandising

Merchandising je forma marketingové podpory. Pro sportovní kluby v České republice představuje vedlejší zdroj příjmů a při srovnání s příjmy z reklamy a sponzorství tvoří zanedbatelnou položku rozpočtu klubu. Jedná se o prodej produktů a reklamních předmětů spojených s logem klubu, aby byla zvýšena jeho atraktivnost. Pod těmito předměty je možné si představit například dresy, šály, čepice, vlajky, odznaky, kartičky a podobně.

1.3.2 Kolektivní vyjednávání

„Kolektivní smlouva je dvoustranná dohoda mezi zaměstnavatelem a zaměstnanci zastoupenými odborovým orgánem. Upravuje pracovní, sociální, zdravotní nebo kulturní podmínky zaměstnanců. Zvyšuje jejich práva a nároky v těchto oblastech. Kolektivní smlouva se uzavírá na určitou dobu dohodnutou oběma stranami. Žádný

právní předpis nepředepisuje, co musí kolektivní smlouva obsahovat. Její obsah je vždy kompromisem.“ (Novotný, 2011, s. 317) Kolektivní smlouvy jsou předmětem kolektivního vyjednávání. „Kolektivní vyjednávání je zahájeno předložením písemného návrhu na uzavření kolektivní smlouvy jednou ze smluvních stran druhé smluvní straně. Druhá smluvní strana musí bez odkladu na tento návrh odpovědět a vyjádřit se k částem návrhu, které neakceptuje. Svá záporná stanoviska musí jednotlivě zdůvodnit. Smluvní strany spolu vyjednávají sporné body a mají povinnost na své návrhy neustále odpovídat. Proces uzavírání kolektivní smlouvy je završen až jejím podpisem oprávněnými osobami. Součástí kolektivního vyjednávání je i řešení kolektivních sporů týkajících se budoucí nebo platné kolektivní smlouvy. Krajinými prostředky řešení sporu o uzavření, resp. změnu kolektivní smlouvy jsou stávka (částečné nebo úplné přerušení práce zaměstnanci) nebo výluka (částečné nebo úplné zastavení práce zaměstnavatelem, jako obrana proti požadavkům odborů).“ (Novotný, 2011, s. 317)

Z oblasti profesionálního sportu je kolektivní vyjednávání typické pro hokejovou NHL. Za dobu fungování ligy byly zaznamenány dvě stávky a tři výluky. První smluvní stranu kolektivního jednání tvoří odborová organizace zastupující hráče působící v NHL, která vystupuje pod zkratkou NHLPA⁵. Hráči si v organizaci volí svého prezidenta, který celou organizaci řídí. Za provoz odpovídá výkonný ředitel a šéf NHLPA. Rozhodující pravomoci v organizaci však zůstávají na straně hráčů, kteří si volí své zástupce do výkonného výboru, na jehož činnost dohlíží komise. Na vyjednávání o kolektivní smlouvě se tedy podílí dva subjekty, NHL a NHLPA, které musí dojít ke vzájemnému kompromisu.

V českých podmínkách jsme se s formou kolektivního vyjednávání a kolektivních smluv v oblasti ledního hokeje ještě nesetkali. Za dobu fungování českého hokeje proběhly dva neúspěšné pokusy o založení české asociace hráčů, tedy obdoby zámořské NHLPA. Každý nový ročník ligy přinášel další a další problémy, které by případná asociace vyřešila. Hokejové legendy proto v srpnu roku 2013 českou hráčskou asociaci založily a dodnes úspěšně funguje pod zkratkou CAIHP. Předsedou asociace je Marek Černošek, který věří, že si česká asociace v budoucnu vybuduje takovou tradici, jakou mají asociace v NHL nebo v severských zemích. Její organizační složení je velmi podobné a funguje na stejném principu. I v tuzemsku si hráči volí své zástupce do výkonného výboru. Česká asociace hokejistů je nezisková organizace se silným

⁵ National Hockey League Players Association.

zázemím, která chrání práva a zájmy svých členů a sdružuje profesionální hokejisty v České republice. Práci se věnuje tým zkušených odborníků se znalostí problematiky práva a hokeje. Asociace spolupracuje a jedná s Českým svazem ledního hokeje⁶, s agenty, s ostatními evropskými asociacemi a NHLPA. Činnost organizace je zaměřena nejen na komplexní právní pomoc a poradenství, ale také na problémy z oblasti zdraví a osobního života. Celkově by asociace měla přispět k tomu, aby byli hráči bráni jako rovnocenní partneři při jednání s Českým svazem, který doposud diktoval pravidla sám (CAIHP, 2015).

Jelikož vedení asociace chtělo dát jasně najevo, že po dvou neúspěšných pokusech na založení, jsou jejich úmysly tentokrát vážné, první rok bylo členství v tomto spolku zdarma. Další rok byla dohodnuta výše členských příspěvků na 10 000 Kč ročně pro každého člena.

Fungování spolku by mělo mnohem větší význam v případě, že by hráči byli zaměstnanci klubu, jak je tomu ve většině velkých soutěží na světě. Nicméně v České republice je systém nastaven jinak, hráči vystupují jako OSVČ a s klubem uzavírají hráčské smlouvy. Extraligové smlouvy však nemají řádné zakotvení v právním řádu České republiky. Pojem profesionální sportovec není v českém právu legislativně ošetřen. Vyskytuje se zde pouze zmínka, že smlouvy jsou uzavírány podle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Hráčská smlouva má pro každého hráče jiné specifické parametry, ale základní podoba, která je pro všechny stejná a je veřejně dostupná na internetových stránkách českého svazu ledního hokeje, je obsažena v příloze A. Hráčskou smlouvou se bude práce dále zabývat v kapitole 4.

⁶ Dále jen ČSLH.

2.1 Struktura ledního hokeje v ČR

Lední hokej má v České republice dlouholetou tradici. Jeho zastřešující organizací je Český svaz ledního hokeje. Jedná se o zapsaný spolek, který je jedním ze zakládajících členů Mezinárodní hokejové federace. Úkolem ČSLH je organizovat na centrální úrovni extraligu, I. a II. ligu mužů, extraligu a ligu juniorů, extraligu a ligu staršího dorostu a ligu žen. Prostřednictvím krajských svazů pak extraligu a ligu mladšího dorostu a další soutěže. Jeho úkolem je také starost o českou hokejovou reprezentaci včetně mládežnických výběrů, ženské reprezentace a sledge hokejistů⁷. Členy svazu jsou kromě klubů i jednotlivé fyzické osoby. Hokejové kluby jsou sdruženy do 14 krajských svazů a okresních výkonných výborů. V současnosti je v ČSLH registrováno okolo 110 000 hráčů, z toho 85 000 z kategorie mužů a 2 600 z kategorie žen (ČSLH, 2015a).

Jelikož ČSLH vystupuje jako zapsaný spolek, pro získávání finančních prostředků byla založena obchodní společnost PRO-HOCKEY CZ, s.r.o. jako dceřiná a servisní organizace ČSLH. Zajišťuje soustředění a přípravná utkání všech hokejových reprezentací na území ČR a také veškeré potřebné záležitosti pro utkání v zahraničí, jako je doprava, ubytování, pojištění a podobně. Do roku 2008 byla společnost vlastníkem veškerých marketingových a televizních práv, které poté postoupila společnosti BPA sport marketing a.s.

Nejvyšší soutěží v České republice je extraliga ledního hokeje⁸, která byla do března roku 2012 řízena Asociací profesionálních klubů ledního hokeje⁹. APK LH je zájmové sdružení právnických osob, jehož účelem byla organizace, řízení a rozvoj extraligy. Členy tvořili všichni účastníci extraligy, což je 14 hokejových klubů. Každý klub zde měl své zastoupení a dohromady vytvářely valnou hromadu. Nicméně v roce 2012, kdy měla APK LH prodloužit svou smlouvu s ČSLH, ji na konci extraligy vypověděla a na nové smlouvě se obě organizace nedohodly. Z toho vyplývá, že APK LH tímto přišla o možnost řídit a organizovat nejvyšší soutěž. To momentálně spadá pod

⁷ Paralympijská verze ledního hokeje. Tým musí být zastoupen pouze handicapovanými hráči. Na lokální úrovni se mohou zapojovat do hry i zcela zdraví hráči.

⁸ Dále jen ELH.

⁹ Dále jen APK LH.

pravomoci ČSLH. Novým ředitelem extraligy je od května roku 2012 Josef Řezníček. Rozhodnutí o přesunu extraligy pod křídla ČSLH kvitovali nejen odborníci na lední hokej, ale i samotní hráči a široká veřejnost (Langr, 2012).

Herní systém hokejové Tipsport extraligy

Hokejová extraliga vznikla v sezoně 1993/1994 jako nástupce Československé hokejové ligy. Název Tipsport extraliga byl zaveden v roce 2010. Hrací systém je rozdělen na dvě části, a to základní část a vyřazovací, neboli play off. Základní část se účastní 14 týmů, které odehrají dohromady 52 kol. Následuje předkolo play off, ve kterém hraje sedmý tým s desátým a osmý tým s devátým. Tato vyřazovací část se hraje na tři vítězná utkání. Po odehraném předkole následuje čtvrtfinále, poté semifinále a finále play off, které se hraje na čtyři vítězství. Vítěz finále se stává mistrem extraligy daného ročníku. Týmy, které se v základní části umístí na 11. až 14. místě tabulky, hrají skupinu o udržení. Hraje se formou každý s každým, a to dvakrát a výsledky se sčítají s body ze základní části. Pro poslední dva celky skupiny o udržení následuje baráž, ve které soupeří s prvními dvěma týmy ze semifinále play off I. ligy. Systém je opět každý s každým, tentokrát čtyřikrát a do extraligy postupují dva nejlepší týmy.

2.2 Představení hokejového klubu HC Verva Litvínov

Hokejový klub HC VERVA Litvínov je akciová společnost, která vznikla 1. června 1996 zápisem do obchodního rejstříku u krajského soudu v Ústí nad Labem pod obchodním jménem HC CHEMOPETROL a.s. Hokejové kluby mají ve většině případů ve svém obchodním názvu jméno svého hlavního partnera, i proto jsou jejich názvy často měněny. Litvínov za svou dobu působení v české extralize měnil své obchodní jméno celkem třikrát. Poprvé, když společnost Chemopetrol přijala nový název Benzina. Závěrečná změna proběhla 23. srpna 2011, kdy byl podnik zapsán do obchodního rejstříku pod svým nynějším obchodním jménem HC VERVA Litvínov.

Hlavním předmětem podnikání firmy je zajišťování činnosti v oblasti vrcholového sportu, konkrétně se jedná o lední hokej. Dalším předmětem činnosti klubu je koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej, marketingová činnost, ubytovací služby v ubytovacích zařízeních, včetně provozování hostinských činností v těchto zařízeních. Dále se jedná o provozování tělovýchovných zařízení a zařízení sloužících k regeneraci

a rekondici. Ve vlastnictví klubu je posilovna a veškerá regenerační zařízení vyskytující se na zimním stadionu. V neposlední řadě se podnik věnuje také opravám a údržbě potřeb pro domácnost a sportovních potřeb, dále praní, žehlení, opravě a údržbě oděvů, bytového textilu a osobního zboží. Jako poslední předmět činnosti firmy je uveden pronájem a půjčování věcí movitých.

Akciová společnost k 31.12.2013 disponuje základním kapitálem ve výši 21 mil. Kč. Základní kapitál je složen z 840 kusů akcií společnosti a každá akcie má jmenovitou hodnotu 25 000 Kč. Na základním kapitálu se podílí tři druhy společností. Nejvyšší podíl 70,96% firmy vlastní společnost UNIPETROL RPA, s.r.o., v peněžním vyjádření je to přesně 14 900 000 Kč, což v sobě ukrývá 596 kusů akcií. Město Litvínov vlastní 22,14% podíl, čemuž odpovídá 186 akcií. Poslední společnost, která se podílí na vlastnictví firmy je HC LITVÍNŮV, občanské sdružení, a to 6,9% podílem. Občanské sdružení vzniklo v roce 1990 a jeho úkolem je řídit a organizovat mládež, ženy a krasobruslení v Litvínově. Vedení se liší od společnosti HC VERVA, proto veškeré financování je oddělené. Dotace, které plynou od státu, krajů, měst a obcí na mládež, se tedy nemohou přesměrovat do profesionálního hokeje, jako je tomu u jiných klubů, kde je vedení A-týmu a mládeže stejné. Podle názoru autorky je to velké plus pro rozvoj ledního hokeje v tomto městě. Od doby, kdy vstoupil v platnost nový občanský zákoník, se změnila právní forma občanského sdružení na spolek.

HC VERVA Litvínov, a.s. jako každá akciová společnost má své organizační uspořádání. Nejvyšší orgán tvoří představenstvo společnosti, vedené předsedou Ing. Janem Mikulcem, CSc., místopředsedou je pan Jiří Šlégr a následují tři členové představenstva. Dále zde působí dozorčí rada zastoupená předsedou, místopředsedou a jedním členem. Generálním manažerem společnosti je Ing. Robert Kysela, který do své funkce nastoupil v červnu roku 2013. Vnitřně je společnost členěna na čtyři útvary. Útvar generálního manažera, ekonomický, marketingový a sportovní útvar (účetní závěrka společnosti, 2013).

Historie hokejového klubu

Počátky ledního hokeje v Litvínově se datují k roku 1945, kdy byl založen Hockeyový odbor Sportovního klubu Stalinových závodů Horního Litvínova. Byla to překvapivá událost, oddíl byl založen z ničeho a výzbroj sháněl pomocí inzerátu v závodním časopise Výstavba. Nicméně tehdejšími zakladateli se podařilo získat hráče a vše

potřebné k tomu, aby si mohl hokej v Litvínově začít budovat svoji tradici. Zlatá éra započala v roce 1955, kdy došlo k vybudování nového stadionu s umělou ledovou plochou, a vyvrcholením byl postup týmu do druhé nejvyšší ligy. Nejvyšší soutěží byla I. liga, kam se týmu podařilo postoupit v sezoně 1958/1959. O hokej byl v tehdejší době veliký zájem a klubové prameny hovoří dokonce o tom, že návštěvnost otevřeného zimního stadionu dosahovala až k číslu 10 000 diváků na zápas. Hokej v Litvínově nejvíce zapustil kořeny v sezoně 1977/1978, kdy zaznamenal obrovský boom. Nejen, že domácí zápasy byly po většinu trvání soutěže vyprodány, ale zlepšila se i práce s mládeží a hokej se dostal do povědomí každého občana.

V 80. letech byl litvínovský hokej jedním z nejatraktivnějších v celé lize, nicméně titulu mistra ligy se nikdy nedočkal. Nejbliže k němu bylo v roce 1984, kdy klub obsadil druhé místo. V dalších letech tým pravidelně okupoval vysoká umístění, jednou obsadil třetí místo a dvakrát místo čtvrté. Stal se pravidelným dodavatelem kvalitních hráčů do reprezentace ve všech kategoriích. V roce 1979 byla uvedena do provozu druhá krytá hala, díky které se ještě více zkvalitnila práce s mládeží. Mládežnické kategorie začaly dosahovat mistrovských titulů, což bylo přínosem pro celý klub.

Hlavním sponzorem a partnerem hokejového klubu byl podnik Chemopetrol, a.s., který svou funkci plnil i po revoluci v roce 1989. Později změnil své obchodní jméno na Unipetrol a.s. a dále podporoval litvínovský hokej. Na konci devadesátých let se k podniku připojilo i město Litvínov. Týmu se dařilo, v roce 1996 dosáhl svého nejlepšího umístění v samostatné české lize. Skončil na druhém místě, ale vysněný titul mu stále unikal. V současnosti je nejvyšší soutěží extraliga ledního hokeje, ve které byl klub nejlépe umístěn na druhém místě v roce 2000. Před čtyřmi lety přijal klub jméno HC VERVA Litvínov a propaguje tak řadu produktů Benziny, paliva Verva.

Nejznámějšími odchovanci ledního hokeje v Litvínově jsou bezpochyby Ivan Hlinka, legendární trenér a člověk, Jiří Bubla, Martin Ručinský, Jiří Šlégr, Robert Reichel a spousta dalších hráčů a trenérů. V listopadu letošního roku si bude klub připomínat již 70. výročí svého založení. Dnes má na kontě mistry světa, olympijské vítěze a mnoho dalších medailí a úspěchů (hokej-litvinov.cz, 2015).

2.3 Analýza financování hokejového klubu

Následující kapitola bude věnována analýze financování hokejového klubu HC VERVA Litvínov, a.s. Akciová společnost se věnuje pouze profesionálnímu hokeji, to znamená, že se zabývá financemi spojenými pouze s A-týmem HC VERVA Litvínov. Analýza financování bude zaměřena na hlavní příjmové a výdajové položky klubu.

Hlavním předmětem činnosti společnosti je zajišťování provozu v oblasti ledního hokeje jako vrcholového sportu. Každoročně si klub stanovuje základní sportovní cíl, který se následující sezonu snaží naplnit. Posledních několik let se jedná o cíl postupu do předkola play-off. Hlavním podnikatelským cílem společnosti pro období let 2012 – 2017 je dosahování kladného výsledku hospodaření (účetní závěrka společnosti, 2013).

2.3.1 Hlavní příjmové položky

Finanční zdroje sportovního klubu jsou tvořeny několika hlavními položkami, které jsou znázorněny v tabulce č. 3. Hlavní položku tvoří příjmy z reklamy, které jsou pro financování klubu nejdůležitější. Dalšími významnými položkami jsou tržby za prodej zboží, příjmy z prodeje permanentek a vstupenek a výnosy za přestupy a hostování hráčů. Celkové výnosy společnosti v roce 2013 vzrostly přibližně o 7% oproti předcházejícím obdobím a dosahují výše 83 689 tis. Kč. Rok 2014 přinesl nárůst ve všech položkách, kromě tržeb za prodej zboží. V celkovém součtu se tržby zvýšily o 1,4% oproti roku 2013.

Tabulka č. 3: Hlavní příjmové položky klubu (v tis. Kč)

Položka	Rok			
	2011	2012	2013	2014
Tržby z reklamy	65 446	67 767	71 770	71 972
Tržby za prodej zboží	494	1 340	1 016	70
Permanentky a vstupenky	6 884	5 240	6 041	6 356
Přestupy a hostování	3 365	3 030	4 032	4 432
Ostatní výnosy	1 243	407	830	1 660
Tržby celkem	78 069	78 222	83 689	84 888

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle interních údajů společnosti

Z tabulky č. 3 vyplývá, že nejvyšší příjem pro klub tvoří sportovní reklama. V podnikatelském plánu na rok 2013 klub uvedl svůj primární cíl, kladný výsledek hospodaření. Nicméně v průběhu roku došlo k propadu tržeb z reklamy ve výši 5 230 tis. Kč oproti plánované hodnotě, což mělo za následek záporný výsledek hospodaření společnosti. Je zde vidět jak zásadní roli pro sportovní celky hraje reklama. Pokles tržeb z reklamy za rok 2013 byl způsoben nižšími hodnotami smluv o reklamě s generálním partnerem klubu a s jedním významným partnerem klubu. V roce 2014 byla situace opačná. Oproti podnikatelskému plánu se tržby z reklamy zvýšily o 3 772 tis. Kč na částku 71 972 tis. Kč.

Pro klub jsou důležité sportovní výkony a výsledky, protože v době, kdy je tým úspěšný, se lépe shánějí sponzoři a tržby z reklam jsou vyšší. Je to vidět na vývoji reklamních příjmů klubu v závislosti na jejich umístění v jednotlivých sezonách. V sezoně 2007/2008 se klub umístil na 5. místě, kdy vypadl v prvním kole play off, nicméně to byl značný posun oproti sezoně předcházející, kdy obsadil až dvanáctou příčku. Proto rok 2009 přinesl výrazné zvýšení tržeb z reklamy, konkrétně posun z 68 033 tis. Kč na 81 057 tis. Kč. Rok 2009 byl pro klub z hlediska financování nejúspěšnější, tržby z reklamy byly nejvyšší a výsledek hospodaření klubu byl kladný. Od tohoto roku reklamní příjmy klubu klesaly, ale klesala i výkonnost klubu, což se projevilo na výsledcích hospodaření, které od roku 2010 vykazují záporný charakter. Rok 2014 nicméně přinesl o 7 788 tis. Kč vyšší celkové tržby společnosti oproti plánu a díky tomu klub vykázal opět kladný výsledek hospodaření. Vývoj výsledku hospodaření za posledních sedm let je znázorněn v tabulce č. 4.

Tabulka č. 4: Vývoj výsledku hospodaření v letech 2008 – 2014 (v tis. Kč)

Rok	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Výsledek hospodaření	-14 308	2 515	-140	-9 562	-715	-6 531	31

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle interních údajů společnosti

V roce 2014 došlo k nárůstu oproti předcházejícímu období nejen u tržeb z reklamy, ale vzrostly i další položky. Výkonnost klubu v roce 2014 byla na vysoké úrovni. Konec sezony sice nepřinesl předkolo play off, ale výsledky klubu se oproti předchozímu roku rapidně zlepšily. V nové sezoně klub od počátku okupoval první příčky tabulky a celkově se po základní části umístil na 2. místě. Tento fakt se odrazil v tržbách

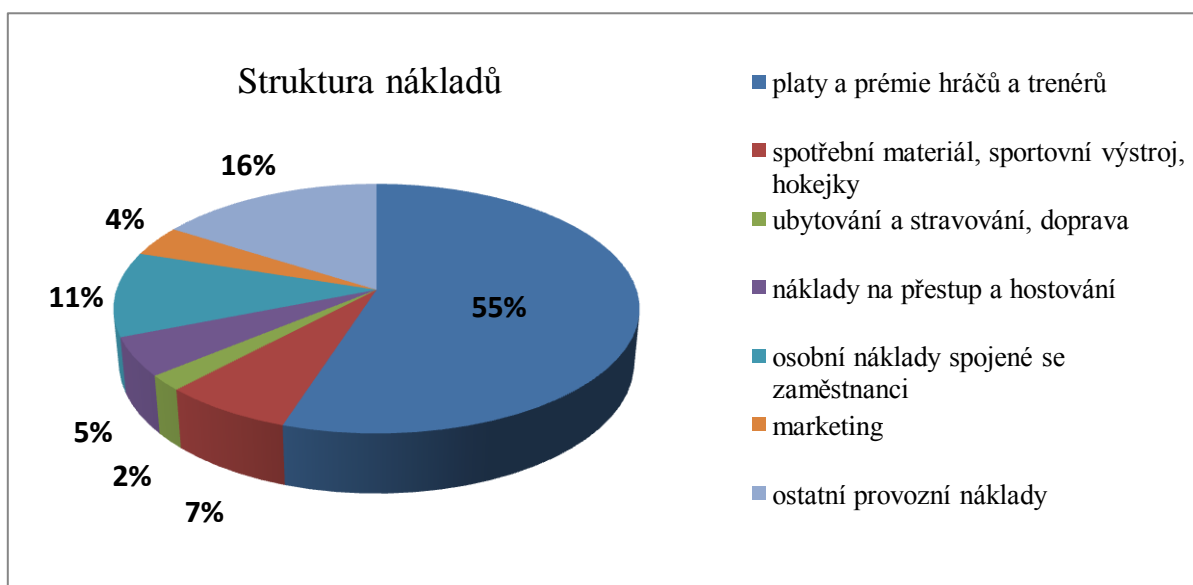
za vstupenky a permanentky, které vzrostly o 315 tis. Kč a také samozřejmě v tržbách za reklamu, které vzrostly o 202 tis. Kč.

2.3.2 Hlavní výdajové položky

Hlavní nákladové položky klubu lze rozdělit na dva největší celky, náklady na mužstvo a režijní náklady. Náklady na mužstvo v sobě obsahují několik položek, které je možné rozdělit na čtyři základní skupiny. První skupinu tvoří celkové platy a prémie hráčů a trenérů, druhá skupina se týká spotřebního materiálu, výstroje a hokejek, třetí skupina obsahuje dopravu, ubytování a stravování hráčů a poslední skupinu tvoří náklady na přestupy a hostování hráčů. Druhým celkem jsou režijní náklady členící se na osobní náklady spojené se zaměstnanci, náklady na marketing a ostatní provozní náklady. Každá položka režijních nákladů v sobě obsahuje vždy několik výdajů. Osobní náklady spojené se zaměstnanci obsahují osobní náklady, cestovné, paliva a telekomunikace. Společnost zaměstnává celkem 12 osob, z toho šest osob jsou vedoucí zaměstnanci. Mzdové náklady se pohybují v rozmezí šesti až sedmi milionů korun, z toho polovinu tvoří mzdy pro vedoucí zaměstnance.

Náklady na marketing se týkají reklamy, reprezentace a darů. Poslední položka ostatních provozních nákladů je tvořena náklady na energie, nájemné, daně a poplatky, opravy a další. Na následujícím obrázku č. 3 jsou hlavní nákladové položky zobrazeny s procentuálním podílem na celkových nákladech za rok 2014.

Obrázek č. 3: Struktura nákladů HC VERVA Litvínov a.s.

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle interních údajů společnosti

Nejvyšší položku tvoří pochopitelně náklady na platy a prémie hráčů a trenérů. Položka obsahuje základní platy všech hráčů, základní platy trenérů a také prémie, které se odvíjejí od jednotlivých smluv uzavřených s hráči a trenéry. V roce 2014 se společnosti podařilo tyto náklady snížit o téměř 8% oproti roku 2013, což přineslo značnou úsporu pro rozpočet klubu. Nejvíce se snížila položka prémie pro hráče a to o více než 50%.

Druhá nejvyšší položka je tvořena ostatními provozními náklady. Klub pravidelně každý rok musí hradit nájemné městu, které se pohybuje v rozmezí 900 tis. až 950 tis. Kč. Celkově se provozní náklady v roce 2014 nepatrně zvýšily, nicméně se jejich výše shodovala s podnikatelským plánem na rok 2014.

Osobní náklady spojené se zaměstnanci zabírají 11% celkových nákladů klubu a jsou zde zahrnuty veškeré výdaje spojené s cestovním, palivy a telekomunikacemi. Opět zde došlo k celkové úspoře ve výši 700 tis. Kč oproti roku 2013, nejvíce se dokázalo ušetřit na mzdových výdajích, které klesly o 658 tis. Kč.

Spotřeba materiálu, sportovní výstroje a hokejek pro A-mužstvo je další významnou výdajovou položkou klubu. Oproti roku 2013 zde došlo k mírnému navýšení, které ale nebylo tak nadměrné, aby ohrozilo finanční stabilitu podniku. Růst o 723 tis. Kč se podařilo pokrýt úsporami v jiných nákladových položkách.

Náklady na přestupy a hostování hráčů se porovnávají s tržbami za přestupy a hostování hráčů a na základě získaného rozdílu se určuje kladné nebo záporné saldo z prodeje hráčů. V roce 2014 dosáhly náklady výše 4 501 tis. Kč a tržby výše 4 432 tis. Kč. Společnost tedy poprvé po čtyřech letech vykázala v této položce záporné saldo ve výši 70 tis. Kč. Saldo bylo pokryto úsporou na základních platech hráčů.

Další výdajová položka jsou náklady na marketing, do kterých společnost zahrnuje náklady na reklamu, reprezentaci a dary. Náklady na marketing klub v roce 2014 snížil o 23%, největší úspora byla zaznamenána v nákladech na reprezentaci, které poklesly o 1 039 tis. Kč. Společnost v roce 2014 neposkytla žádné dary.

Poslední významnou položkou je ubytování, stravování a přeprava hráčů, která se v průběhu posledních čtyř let výrazně neměnila. Položka se týká hlavně přepravy hráčů na venkovní zápasy, ubytování v hotelech a stravováním před a po venkovním zápase. Ubytování a stravování je vyšší výdaj než přeprava hráčů, a to téměř o 1 000 tis. Kč.

2.3.3 Shrnutí financování klubu

Podnikatelský plán se v roce 2014 podařil naplnit, ať už z pohledu sportovních či ekonomických cílů. Klub se umístil na 2. místě v základní části extraligy a vykázal kladný výsledek hospodaření. Nejdůležitějším příjmem jsou tržby z reklamy, které mají přímý vliv na celé financování klubu. Velikost příjmu z reklamy se každý rok mění a pro klub je pozitivní, že za poslední roky udržuje rostoucí trend, protože má přímý vliv na velikost celkových tržeb. Celkové tržby mají rostoucí charakter, což přispívá ke kladnému výsledku hospodaření. Své nejvyšší hodnoty dosáhly v roce 2014.

Nákladové položky klubu narostly v roce 2013, jak ukazuje tabulka č. 5. Rok 2014 přinesl poměrně značnou úsporu v hlavních položkách nákladů, což přispělo k vylepšení výsledku hospodaření pro tento rok.

Tabulka č. 5: Hlavní příjmové a výdajové položky klubu (v tis. Kč)

Rok	2011	2012	2013	2014
Celkové tržby	78 069	78 222	83 689	84 888
Náklady na mužstvo	61 873	53 388	61 407	58 760
Režijní náklady	24 278	23 324	26 421	25 807
Hlavní nákladové položky celkem	86 151	76 712	87 828	84 567

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle interních údajů společnosti

Společnost pro každé účetní období stanovuje podnikatelský plán a na konci účetního období jsou jednotlivé položky analyzovány a je zjišťováno, v jakých oblastech došlo k úspoře a kde došlo k překročení plánu. Pro rok 2014 byly naplánovány celkové tržby ve výši 77 100 tis. Kč. Skutečné tržby dosáhly částky 84 888 tis. Kč, došlo tedy k překročení o 10,1%. Překročení plánu bylo způsobeno hlavně nárůstem tržeb z reklamy, které byly o 3 772 tis. Kč vyšší než plán. Dále došlo k překročení plánu u tržeb z prodeje vstupenek a permanentek ve výši 556 tis. Kč a u tržeb za přestupy a hostování hráčů ve výši 2 432 tis. Kč. Ostatní tržby překročily plán o 560 tis. Kč a tržby za prodej zboží o 70 tis. Kč.

V nákladových položkách došlo k nejvyšší úspoře v režijních nákladech, konkrétně u položek osobních nákladů spojených se zaměstnanci, u nákladů za marketing a u ostatních provozních nákladů. Celková úspora oproti plánu byla ve výši 495 tis. Kč. Naproti tomu náklady na mužstvo oproti plánu razantně vzrostly, a to o 7 904 tis. Kč.

Celkově společnost vykázala v roce 2014 kladný výsledek hospodaření, na čemž se největší měrou podílel nárůst tržeb z reklamy. Kladný výsledek hospodaření znamená splnění ekonomického cíle společnosti za rok 2014.

3 OCEŇOVÁNÍ PROFESIONÁLNÍCH HRÁČŮ

Profesionální hráč představuje pro sportovní klub výrobní faktor, proto je třeba znát jeho cenu. Ocenění hráče tvoří jeden z podkladů pro ekonomické rozhodování o dalším vývoji klubu. To znamená, když se vedení rozhoduje kolik nových hráčů nakoupit, kolik prodat a podobně. U kolektivních sportovních her je náročné určit jakou metodu oceňování použít, protože se jedná o disciplínu, která se diametrálně odlišuje od klasických podniků.

3.1 Metody oceňování

Pro stanovení nejvhodnější metody oceňování je nejprve nutné zařadit profesionální hráče do určité kategorie. Autoři se shodují na tom, že lidský faktor, tedy hráče, je možné teoreticky zařadit mezi nehmotná aktiva (Novotný, 2011). Některé z metod pro oceňování nehmotných aktiv mohou být pro trh profesionálních hráčů nepoužitelné. Kislingerová (2004) uvádí tři možné přístupy stanovení hodnoty nehmotných aktiv:

- výnosový,
- tržní,
- nákladový.

Podle Novotného (2011) se v České republice nejčastěji setkáváme s **výnosovým přístupem**, který obsahuje následující metody. Metodu licenční analogie, metodu míry zisku, kalkulované ztráty výnosu a reziduální výnosové metody.

Metoda licenční analogie

Vychází se z výdajů, které by musel podnik nevlastnící licenci vynaložit na její získání. Stanovuje se výše poplatku v procentech ze zisku nebo v procentech z prodaného objemu. Dále je nutné stanovit předpokládaný objem výroby jako součin objemu výroby, ceny výrobku a sazby poplatku za využívání patentu či licence. Délka životnosti licence se stanoví pomocí koeficientů zastarání, které zvažují faktory jako fyzická, funkční nebo právní životnost. Trh s licencemi není příliš rozvinut a pro sportovní odvětví je tato metoda nepoužitelná (Novotný, 2006).

Metoda míry zisku

Metoda je založena na zisku z chráněných výrobků. Pokud zisk z výrobku, který je chráněn značkou, je vyšší než z nechráněného, potom je možné metodu použít.

V případě sportovních klubů ochrana značkou existuje, ale nepřináší zisk, proto je důležitá pouze z hlediska přístupu ke sponzorům (Novotný, 2006).

Metoda kalkulované ztráty výnosu

Jedná se o hypotetickou ztrátu, která by podniku vznikla v případě, že by přišel o právo na využívání průmyslového práva. Opět se jedná o metodu, která není v oblasti profesionálního sportu využitelná (Novotný, 2011).

Reziduální výnosové metody

Použití reziduální výnosové metody je v podmínkách sportu opět obtížné, nicméně z výše zmíněných metod je její použití nejrealnější. Metoda je založena na odečtení výnosu, který má původ ve složce hmotného majetku, od celkového výnosu získaného pomocí všech aktiv. Tím získáme výnos dosažený pomocí nehmotného majetku, který je ve sportovních hrách rozhodující.

Druhou možností je **tržní přístup**, který využívá aktuální informace o daném trhu. Sportovní kluby ho využívají pro vyjednávání o podmínkách přestupů hráčů a jejich přestupové ceně. Posledním přístupem je **nákladový přístup**, kde se jedná o sumu nákladů, kterou by byl investor ochoten zaplatit za dané aktivum, v našem případě nehmotné (Novotný, 2011).

3.1.1 Stanovení hodnoty sportovního talentu

Jak již bylo zmíněno, hlavním motivem podnikání ve sportovním odvětví není maximalizace zisku, ale maximalizace užitku, tedy počet vítězství. K vítězství přispívá i počet talentovaných hráčů vyskytujících se v klubu. Podle Novotného (2006) rozlišujeme dvě metody ocenění lidských zdrojů a jiných nehmotných aktiv.

- Základní ocenění
- Orientační stanovení

Základní ocenění

„Metoda základního ocenění zahrnuje diskontovanou analýzu cash flow (DCF) postupného budoucího cash flow v míře, jak se očekává, že bude aktivity generovaný. Toto ocenění zahrnuje odhad očekávaného MRP¹⁰ aktiva“ (Novotný, 2011, s. 340). Základní problém metody je spatřován v přiřazení budoucího cash flow k různým

¹⁰ Marginal revenue product = mezní příjmový produkt.

identifikovatelným vstupům do výroby a procesu marketingu. Tento problém se vyskytuje hlavně u kolektivních her, protože pro dosažení úspěchu je zde nezbytná správná synergie hráčů. Z tohoto důvodu se metoda používá zejména u sportů, kde je možné jednoznačně určit přínos jednotlivých hráčů pro hru, jako je například baseball (Novotný, 2006).

Orientační stanovení

Lidské zdroje nebo jiná nehmotná aktiva jsou oceňovány porovnáním s jinými aktivy, u kterých finanční hodnotu známe. „Orientační stanovení je hodnotící metoda kotvy a doladění, kdy se používají známé finanční hodnoty jiných podobných aktiv jako kotva pro nastavení absolutní hodnotové hladiny a pak se použije porovnání specifických aktiv k doladění relativního hodnocení aktiva“ (Novotný, 2006, s. 66).

3.1.2 Alternativní přístupy pro měření kvality hráče

Pro měření kvality hráče je možné použít čtyři alternativní přístupy (Novotný, 2011).

- Hledisko výkonnosti hráče
Kvalita je spatřována v individuálním příspěvku hráče ke sportovnímu úspěchu týmu. U kolektivních sportů je obtížné stanovit individuální příspěvek, proto se zmíněné hledisko využívá spíše u atomistických sportů.
- Hledisko finančních nákladů
Hledisko využívá k měření kvality hráče náklady na hráče. Tedy, podle jeho mzdy je určována jeho kvalita.
- Hledisko charakteristiky hráče
Metoda využívá charakteristiky hráče, což je věk, zkušenosti, počet vstřelených branek, počet odehraných zápasů v reprezentaci a další. Problémem je určit, které charakteristiky mají nejlepší vypovídající schopnost při stanovení hodnoty hráče.
- Hledisko ukazatele kvality hráče
Kvalita hráče je zjišťována pomocí indexu kvality hráče (PQI). Je určena pro fotbalový přestupový trh.

3.2 Oceňování profesionálních hráčů ledního hokeje

Stanovit hodnotu hráče ledního hokeje je důležité z několika důvodů. Za prvé, sportovní kluby musí pro své budoucí plány znát částku, kterou budou muset vynaložit na získání nových hráčů. Důležitá je i hodnota, kterou získají za přestup svých hráčů do jiného klubu. Tyto údaje jsou nezbytné při plánování klubového rozpočtu. Dalším důvodem je kvalita týmu, jelikož hodnota hráče by měla korespondovat s jeho kvalitou. Proto je hodnota hráče jednou z podmínek, které mají váhu při stanovení kvality týmu. V neposlední řadě je třeba umět ocenit hráče i při přestupech do zahraničí.

Jak vyplývá z uvedeného textu, kapitola se bude zabývat stanovením hodnoty hráče při změně sportovního klubu, ať už v podmínkách ČR nebo při odchodu hráče do zahraničí.

3.2.1 Postoupení práv na hráče

Než se bude práce zabývat samotným stanovením hodnoty hráče, je třeba nejprve porozumět základním pojmům a vztahům spojeným s problematikou oceňování hráčů v ledním hokeji.

Hráči podepisují s profesionálním klubem hráčskou smlouvu, díky které získá klub práva na hráče. Těmito právy může disponovat v plném rozsahu, případně je dále postupovat v rámci soutěží ČSLH jiným klubům, jestliže smlouva nestanoví jinak (ČSLH, 2014a). Postoupení práv na hráče je realizováno samostatnou smlouvou a je možné rozlišit dva případy.

- **Přestup**

Přestup hráče znamená, že práva na hráče jsou poskytnuta jinému klubu na neomezenou dobu trvání.

- **Hostování**

Hostování je postoupení práv na hráče do jiného klubu na časově omezené období.

Přestup hráče se může uskutečnit dvěma cestami. První je vzájemná domluva dvou klubů a sepsání smlouvy o přestupu. V případě, že nedojde ke vzájemné domluvě, nastupuje Smírčí komise. Jedná se o nezávislý tříčlenný orgán, který s konečnou platností řeší přestupy a hostování hráčů tam, kde nebyla dodržena dohoda o podmínkách přestupu či hostování hráče nebo tam, kde se kluby nedohodly o ceně

přestupu. Také se zabývá řešením sporů mezi klubem a hráčem, které se týkají dodržování a plnění hráčské smlouvy. Rozhodnutí komise je vždy konečné a nelze se proti němu nijak odvolat (ČSLH, 2014a).

Pokud hráči přestupují z České republiky do zahraničních soutěží, platí zde pravidla vydaná IIHF¹¹. Federace vydává každý rok aktualizovaný mezinárodní přestupní řád, kterým se musí řídit všichni účastníci nejvyšších hokejových soutěží. Pro mezinárodní přestupy se využívá transferkarta označovaná zkratkou ITC¹². Kluby, kterých se situace týká, spolu musí uzavřít dohodu o přestupu hráče. Pokud se dohodnou, hráč je povinen do nového klubu zaslat vyplněnou ITC kartu, kterou oba kluby potvrdí a nový klub ji zašle na sekretariát IIHF. Pokud žádná strana ani samotný hráč nevznesou do sedmi dnů námitky na transfer, generální kancelář IIHF může transferkartu schválit (IIHF, 2015).

Přestup z českých podmínek do zahraničí existuje ve dvou variantách (IIHF, 2015).

- **Limitovaný transfer hráče**

Hráč může uzavřít kontrakt s novým klubem pouze na omezenou dobu trvání. Stává se tím členem nové národní asociace jen na určitou dobu. Limitované transfery jsou platné do 30. června aktuální sezony a po uplynutí transferu se hráč vrací do své původní národní asociace, nebo může požádat o prodloužení. Charakter transferu je možné změnit z limitovaného na nelimitovaný, musí být pouze vydána a schválena nová ITC karta.

- **Nelimitovaný transfer hráče**

Nelimitovaný transfer znamená, že hráč je plnohodnotným členem nové národní asociace a jeho budoucí přestupy může řešit a schvalovat pouze tato nová národní asociace.

Pokud by došlo k situaci, kdy hráč má uzavřenou platnou hráčskou smlouvu s klubem a jiný tým by měl zájem o jeho služby, je povinností nového klubu informovat písemně stávající klub, a to ještě před zahájením jakéhokoli vyjednávání s hráčem.

¹¹ International Ice Hockey Federation = Mezinárodní federace ledního hokeje.

¹² International transfer card.

3.2.2 Přestupy do NHL

Většina profesionálních hráčů z celého světa má za cíl účast v zámořské NHL, která se může pyšnit velmi vysokou úrovní a prestiží. Existují dvě možnosti, jak se začlenit do této nejsledovanější soutěže. První z nich je draft. Koná se každý rok a jedná se o sportovní proces rozdělení největších světových talentů mezi kluby NHL. Draft probíhá v sedmi kolech, v nichž má každý tým právo jedné volby. Draftu se mohou zúčastnit hráči, kteří dovrší osmnácti let do 15. září v daném roce draftu. Každý klub NHL je obrovskou obchodní institucí s dobře propracovanou infrastrukturou. Výběr budoucích talentů je pro existenci a ziskovost jednotlivých týmů velmi důležitý. Každý celek disponuje hlavním skautem, který pro tým vyhledává nejtalentovanější hráče světa. Pracují pro něj skauti, jejichž hlavní oblastí je vždy určitý region. Například skauti pro Evropu nebo Kanadu. Většina klubů má své skauty v každé hokejové velmoci, nemusí to být ale podmínka, protože každý klub může zaměstnávat jiný počet skautů, jejich struktura je tedy pro každý tým jiná. Těsně před draftem se všichni skauti klubu sejdou s generálním manažerem a připraví společně určitý pořadník hráčů, o které mají v draftu zájem. Při sestavování soupisu se nehledí pouze na talent a výkonnost hráče, ale i na momentální potřeby klubu. Pokud mají problémy s obranou, budou v draftu poptávat spíše talenty do obrany než útoku.

Druhou možností je samotný výběr klubu. Tato cesta existuje od poslední výluky v sezoně 2012/2013. Klub si může sám vyhlédnout hráče, o kterého má zájem a pozvat ho na takzvaný camp, po kterém se mohou dohodnout na smlouvě. Jedinou podmínkou je, že hráč nesmí mít již uzavřenou smlouvu v jiném klubu.

ČSLH podepisuje smlouvu s IIHF a NHL o podmínkách odchodu hráčů z Evropy do zámoří. Nejnovější verze smlouvy byla uzavřena 13. června 2013 s platností na sedm let, je tedy možné ji vypovědět nejdříve po sezoně 2016/2017. Smlouva byla podepsána všemi evropskými asociacemi, pro které teď platí stejné podmínky dohodnuté na mistrovství světa ve Stockholmu.

V případě, že hráč působící v české extralize dostane možnost odejít do NHL, je třeba znát jeho hodnotu, která je předmětem výše zmíněné smlouvy mezi ČSLH, IIHF a NHL. Hodnota se nazývá odstupným, které je nový klub povinen uhradit klubu vlastnickému práva na hráče. Při přímém přestupu, tedy přímo z extraligy do NHL je výše odstupného za jednoho hráče stanovena na 240 000 USD. Tato částka je platná

pokud v sezoně nepřestoupí více než deset českých hokejistů. Pokud by počet přesáhl desítku, u jedenáctého hráče by suma vzrostla na 325 000 USD. Při nepřímém přestupu, to znamená u juniorských hráčů, kteří nejprve odejdou do juniorské soutěže a na základě jejich výsledků v této soutěži jsou později draftováni, je výše odstupného stanovena na 25 000 USD. Výše odstupného je jednotná pro všechny hráče a není speciálně upravována. Do budoucnosti se předpokládá, že by suma měla vzrůst na 260 000 USD respektive 350 000 USD za přímý přestup a 30 000 USD za přestup nepřímý. Tento nárůst se očekává od sezony 2017/2018 v případě, že momentálně platná smlouva nebude žádnou ze stran vypovězena.

3.2.3 Stanovení hodnoty profesionálního hráče

V podmínkách českého hokeje se zabýváme hodnotou hráče při jeho přestupu z jednoho klubu do druhého. Nový klub musí za přestup zaplatit, protože si od původního klubu kupuje práva na hráče, kterého chce. Práce se bude zabývat oceňováním hráčů z nejvyšších soutěží ledního hokeje. V České republice existují na profesionální úrovni dvě soutěže, a to extraliga a I. liga.

Pokud jde o juniorské a nižší kategorie, zde se oceňují hráči pomocí tzv. výchovného. Výchovné je tabulková hodnota, kterou musí klub zaplatit při přestupu hráče v případě, že kluby, kterých se přestup týká, nedospějí k dohodě. V současnosti se v médiích řeší spor o výši výchovného a o tom, zda by tyto tabulkové hodnoty neměly být zrušeny. Tabulky například uvádí, že za hráče z kategorie extraligy mladšího dorostu musí být zapláceno výchovné ve výši 150 000 Kč a za juniorského hráče až půl milionu korun (ČSLH, 2014b). Pokud mladí hokejisté musí změnit klub, například kvůli stěhování do jiného města a nemožnosti dojíždění, a klub odmítne za hráče odstupné zaplatit, zůstane tato povinnost na rodičích. Ti se proto na počátku roku 2015 vzbouřili a vyvolali velkou kauzu prostřednictvím médií. Většina přestupů mladých hráčů je ale vyvolána nevyhnutelně, spíše jde o přestup do lepšího klubu, přesto se setkáváme s případy, kdy výši odstupného musí zaplatit rodiče, i přes to, že to není jejich povinnost. Současně probíhá i několik soudních sporů, nejsledovanějším je kauza mladého hráče z HC Olomouc, za kterého musel rodič zaplatit částku 605 tis. Kč, aby mohl přestoupit do klubu PSG Zlín. Tuto částku teď soudně vymáhá od klubu HC Olomouc, který tvrdí, že k žádnému pochybení nedošlo (Poláček, 2015). Kauzu výchovného samozřejmě není možné vyřešit během krátkého časového období, protože

ČSLH a profesionální kluby hodnoty výchovného hájí. Již před dvěma lety se touto problematikou zabíral Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který ve svém vyjádření uvedl, že smyslem výchovného je dát klubům jistotu, že se alespoň část jejich vložených finančních prostředků do hráče během jeho působení v klubu později vrátí (Bereň, 2015). Právě na základě této úvahy jsou stanoveny hodnotové tabulky pro výši výchovného. Pokud by opravdu bylo výchovné zrušeno, členské příspěvky, které musí každý hráč klubu odvádět, by mnohonásobně vzrostly. Vysoké členské příspěvky by znamenaly velkou finanční zátěž pro rodinné rozpočty a hokej by se pro mladé hráče mohl stát finančně nedostupným (ČSLH, 2015b). Je proto nutné současnou situaci v oblasti mládeže velmi podrobně zanalyzovat a navrhnout případné řešení. Extraligové kluby se v anketě ČSLH shodly na tom, že zrušit výchovné není možné, je to část jejich příjmu, ze které je mládež financována. Pouze dva kluby z oslovených uvedly, že by systém výchovného měl být určitým způsobem upraven (ČSLH, 2015b).

3.2.3.1 Tabulkové ohodnocení

Oceňování hráčů profesionálních klubů probíhá pomocí tabulkových hodnot. Tyto hodnoty jsou nazývány jako odstupné a stanovuje je Český svaz ledního hokeje. Poslední aktualizace přestupního řádu byla provedena 14. června 2014. Kluby, které jsou zapojeny do procesu přestupu, mohou uzavřít dohodu o výši hodnoty hráče, pokud dohoda uzavřena není, postupuje se podle přestupního řádu.

Tabulka č. 6: Základní hodnota hráče extraligy a I. ligy

Věk hráče	Základní hodnota
Do 20 let	802 000 Kč
21 let	861 000 Kč
22 let	937 650 Kč
23 – 27 let	1 016 400 Kč
28 let	937 650 Kč
29 let	861 000 Kč
30 let	842 700 Kč
31 – 33 let	721 350 Kč
34 let a více	314 000 Kč

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle ČSLH (2014a)

Základní hodnota hráče má vzrůstající tendenci v přímé úměře k jeho věku, ale pouze do určitého období. Z tabulky č. 6 je jasně patrné, že nejvyšší základní hodnoty dosahuje hráč mezi 23. – 27. rokem života. V tomto období se předpokládá nejvyšší výkonnost a nejlepší forma hokejisty v lize. Následně hodnota začíná klesat. Poslední kategorie 34 a více let vykazuje nejnižší ocenění.

Základní tabulková hodnota je upravena pro hráče starší 16 let, kteří se účastní soutěží II. ligy a také krajských a okresních soutěží, jak je uvedeno v tabulce č. 7.

Tabulka č. 7: Úprava základní hodnoty pro nižší soutěže

Soutěž	Podíl ze základní hodnoty hráče
II. liga	50%
Krajská soutěž	20%
Okresní soutěž	5%

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle ČSLH (2014a)

3.2.3.2 Upravující koeficienty

Základní tabulková hodnota hráče může být dle přestupního řádu upravena o koeficienty, které ji mohou navýšit maximálně o 140%. Celkem existuje sedm druhů koeficientů a každý z nich může hodnotu hráče navýšit maximálně o 30%. Nevztahují se ovšem na hráče spadající do poslední kategorie 34 a více let.

Koeficienty pro navýšení základní hodnoty hráče jsou následující (ČSLH, 2014a).

- I. Počet odehraných sezon v lize
- II. Počet startů v lize
- III. Umístění v bodování hráčů mužstva v předchozí sezoně
- IV. Umístění v bodování hráčů v lize v předchozí sezoně
- V. Počet reprezentačních startů za seniorskou reprezentaci
- VI. U hráčů do 22 let – draft, juniorská reprezentace, zahraniční angažmá
- VII. Zdravotní stav – chronická a dlouhodobá zranění

Koeficienty označené čísly I – IV jsou určovány podle oficiálních statistik ČSLH. Poslední dva koeficienty posuzuje Smírčí komise podle předložených dokumentů.

I. Počet odehraných sezon v lize

Koeficient vychází z toho, kolik sezon hráč působil v nejvyšších soutěžích ledního hokeje v České republice, tedy v extralize nebo I. lize. Sezona je charakterizována jako časový úsek od 1. 5. do 30. 4. následujícího roku. Pro tento koeficient je důležitý počet odehraných sezon. Odehranou sezonou se rozumí účast hráče na nejméně 30% mistrovských utkání extraligy nebo I. ligy. Výše koeficientů je uvedena v tabulce č. 8.

Tabulka č. 8: Koeficient I. - Počet odehraných sezon v lize

Počet odehraných sezon v lize	Koeficient (v %)
5 a více	20
4	15
3	10
2	8
1	4
0	0

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle ČSLH (2014a)

II. Počet startů v lize

Počtem startů je myšleno množství zápasů odehraných v nejvyšší lize. Pro účely stanovení koeficientu vycházíme pouze ze startů v ELH. Čím více zápasů hráč v extralize odehraje, tím vyšší koeficient mu je přidělen.

Tabulka č. 9: Koeficient II. - Počet startů v lize

Počet startů v lize	Koeficient (v %)
100 a více	20
Méně než 100	15
Méně než 70	10
Méně než 40	8
Méně než 20	4
0	0

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle ČSLH (2014a)

III. Umístění v bodování hráčů mužstva v předchozí sezoně

Tento koeficient je určován rozdílně pro post brankáře, obránce nebo útočníka. Je to z důvodu odlišného přístupu ke každému postu. Brankáři jsou hodnoceni podle toho, jakou úlohu v týmu plnili, zda post číslo jedna, dva nebo tři. Útočníky a obránce hodnotíme podle bodů, které v předchozí sezoně získali. Každá kategorie má své vlastní rozmezí pro přidělení koeficientů. Tento koeficient se týká pouze hráčů ELH.

Tabulka č. 10: Koeficient III. - Umístění v bodování hráčů mužstva v předchozí sezoně

Post	Brankář	Obránce	Útočník	Koeficient (v %)
Umístění	č. 1	1. – 2. místo	1. – 4. místo	20
		3. – 4. místo	5. – 8. místo	15
	č. 2	5. – 6. místo	9. – 12. místo	10
	č. 3	7. místo a níže	13. místo a níže	5

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle ČSLH (2014a)

IV. Umístění v bodování hráčů v lize v předchozí sezoně

Rozdělení kategorií je stejné jako v případě posuzování umístění hráčů v rámci týmu. Jediný rozdíl je v množství koeficientů, které se vyskytují ve větším rozpětí a ve větší četnosti. Opět se koeficient týká pouze hráčů ELH.

Tabulka č. 11: Koeficient IV. - Umístění v bodování hráčů v lize v předchozí sezoně

Post	Brankář	Obránce	Útočník	Koeficient (v %)
Umístění	1. – 3. místo	1. – 5. místo	1. – 9. místo	30
	4. – 6. místo	6. – 10. místo	10. – 19. místo	25
	7. – 10. místo			20
		11. – 15. místo		16
		16. – 20. místo	20. – 29. místo	14
		21. – 30. místo		12
			30. – 39. místo	10
		31. – 40. místo	40. – 49. místo	8
		41. – 50. místo	50. – 75. místo	4
		11. místo a níže		2

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle ČSLH (2014a)

V. Počet reprezentačních startů za seniorskou reprezentaci

Jedná se o počet zápasů, ve kterých hráč nastoupil za seniorskou reprezentaci České republiky. Tabulka č. 12 je rozdělena do dvou řádků, v prvním řádku vidíme, že pokud hráč nastoupil na více než 15 zápasů, je mu přidělen koeficient 20%. Druhý řádek vyjadřuje, že v rozmezí jednoho až patnáctého startu je hráči přidělen koeficient právě podle počtu startů. To znamená, že pokud hráč startoval ve dvou zápasech, je mu přidělen koeficient 2%, pokud startoval v deseti zápasech, pak bude koeficient 10%.

Tabulka č. 12: Koeficient V. – Počet reprezentačních startů za seniorskou reprezentaci

Počet startů v seniorské reprezentaci	Koeficient (v %)
15 a více	20
15 - 1	15 - 1

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle ČSLH (2014a)

Celková hodnota hráče je tedy jeho základní částka zvýšená o koeficienty, které se určují podle stanoveného postupu výše. Takto stanovená celková částka platí pro hráče extraligy ledního hokeje. V případě I. ligy by se jednalo jen o 75% část celkové hodnoty vypočtené podle tabulek. Navíc u hráčů, kteří se zúčastnili posledního mistrovství světa a odehráli zde pět a více utkání, se celková částka ještě zvyšuje o 10% (ČSLH, 2014a).

3.2.3.3 Praktické stanovení hodnoty hráčů ledního hokeje

Práce s tabulkovými hodnotami a koeficienty bude ilustrována na následujících čtyřech příkladech. Náhodným výběrem byli označeni čtyři hráči, kteří se momentálně pohybují v české extralize a byli označeni jako hráč H1 až H4. Nejprve jsou uvedeny jejich základní informace, které jsou potřeba pro stanovení celkové hodnoty.

Hráč H1 je brankář ve věku 24 let. Počet odehraných sezon v extralize a I. lize je 6. Celkový počet odchycených zápasů v extralize je 184. V týmu nastupuje momentálně jako brankář číslo jedna a v celkovém hodnocení ligy se v loňské sezoně umístil na čtvrtém místě. Nastoupil celkem k sedmi reprezentačním utkáním.

Hráč H2 ve věku 32 let má odehráno jako útočník 8 sezon v české extralize, přesně 480 zápasů. V klubových statistikách se umístil na 4. místě a v celkovém žebříčku ligy skončil 59tý. Na svém účtu má také 20 reprezentačních startů.

Hráč H3 hraje na postu útočníka. Věk 30 let. Počet odehraných sezon je 8, z toho 381 zápasů v extralize. V klubovém žebříčku loňské sezony skončil na 1. místě, v bodování celé ligy na místě dvacátém. Za reprezentaci nastoupil celkem k dvaceti utkáním, na loňském mistrovství světa odehrál minimálně 6 zápasů za národní tým.

Poslední hráč H4 ve věku 19 let odehrál na postu obránce v seniorském hokeji jednu sezonu, celkem 36 zápasů. V týmovém bodování se umístil na 14. místě, v lize na 133. místě. Reprezentačního utkání se zatím nezúčastnil.

Tabulka č. 13: Stanovení celkového koeficientu hráče H1 – H4 (v %)

K	Hráč H1 (brankář)	K	Hráč H2 (útočník)	K	Hráč H3 (útočník)	K	Hráč H4 (obránce)	K
I.	6 sezon	20	8 sezon	20	8 sezon	20	1 sezona	4
II.	184 zápasů	20	480 zápasů	20	381 zápasů	20	36 zápasů	8
III.	1. místo	20	4. místo	20	1. místo	20	14. místo	5
IV.	4. místo	25	59. místo	4	20. místo	14	133. místo	0
V.	7 zápasů	7	20 zápasů	20	20 zápasů	20	0 zápasů	0
VI.	-	0	-	0	-	0	-	0
VII.	-	0	-	0	-	0	-	0
Celkem		72		84		94		17

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Nejprve stanovíme základní hodnotu hráče z tabulky č. 6 podle jeho věku.

- Základní hodnota hráče H1 = 1 016 400 Kč
- Základní hodnota hráče H2 = 721 350 Kč
- Základní hodnota hráče H3 = 842 700 Kč
- Základní hodnota hráče H4 = 802 000 Kč

Zjištěnou hodnotu navýšíme o celkový koeficient, který jsme zjistili z předchozích tabulek č. 8 – 12 podle údajů, které o hráčích známe. Údaje byly získány ze zveřejněných a uznávaných statistik ČSLH.

Celková hodnota hráčů vyjde následovně:

- Celková hodnota hráče **H1** = $1\,016\,400 * 1,72 = 1\,748\,208$ Kč
- Celková hodnota hráče **H2** = $721\,350 * 1,84 = 1\,327\,284$ Kč
- Celková hodnota hráče **H3** = $842\,700 * 1,94 = 1\,634\,838$ Kč
- Celková hodnota hráče **H4** = $802\,000 * 1,17 = 938\,340$ Kč

U hráče H3 je třeba navýšit konečnou hodnotu o 10% z důvodu reprezentačních startů.

- Celková hodnota hráče **H3** = $1\,634\,838 * 1,1 = 1\,798\,322$ Kč

Závěrem si povšimněme, že i přes vysokou základní hodnotu nemusí být celková hodnota hráče nejvyšší. Podílí se na ní zkušenosti hráče, které mohou hodnoty velmi výrazně ovlivnit, jak můžeme vidět u hráče H3.

4 ZDAŇOVÁNÍ PŘÍJMU Z POHLEDU PROFESIONÁLNÍCH SPORTOVců A SPORTOVNÍCH KLUBů

Daňová problematika profesionálních sportovců a sportovních klubů je považována za relativně novou. Význam sportovní legislativy začal růst převážně ve 20. století. Dříve byly zásahy státu provozovány na úrovni zákazů nebo povolení. V dnešní době se právo prolíná do oblasti sportu stále více a jeho význam neustále roste. Nejdůležitější otázkou, kterou se zabývá několik autorů věnujících se sportovnímu právu, je postavení profesionálního sportovce v právním řádu České republiky. Před rokem 1989 byli všichni sportovci amatéry, protože profesionální sport nebyl v souladu s principy socialistické společnosti. Pokud chtěli dostávat mzdu, museli být zaměstnanci konkrétního klubu. Většinou ale docházelo k situaci, kdy profesionální sportovci nebyli zaměstnáni vůbec nebo pouze na zkrácený pracovní úvazek a nebyli tedy zařazeni do právního řádu. Po roce 1989 bylo sportovcům umožněno vykonávat svou profesionální kariéru a novým podmínkám se přizpůsobily i sportovní pravidla a řády. Nicméně přístup státu k profesionálnímu sportu byl nadále pasivní a řešil pouze aktuální problémy. První zákon zabývající se sportem vešel v platnost v roce 2001. Jednalo se o zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu. V zákoně se objevuje definice sportu a obecné vymezení pojmu sport, nicméně zde chybí definice profesionálního sportovce (Sluka, 2007). Celkově se autoři shodují na tom, že profesionální sportovec nemá v České republice jednoznačné zařazení a zcela chybí právní úprava, která by se zabývala jeho právním postavením. Činnost sportovce může být podle právního řádu České republiky vykládána několika způsoby, kterými se bude autorka zabývat v následující kapitole.

4.1 Postavení profesionálního sportovce v právním řádu České republiky

Postavení profesionálního sportovce je v práci vysvětleno na příkladu profesionálního hokejisty, který působí v české extralize, nicméně situace hokejistů a fotbalistů je v České republice téměř totožná. Z hlediska postavení sportovce v právním řádu České republiky můžeme rozlišit dvě situace, a to jak je z pohledu práva nahlíženo na profesionálního sportovce, zda se jedná o zaměstnance nebo OSVČ (Novotný, 2000).

4.1.1 Sportovec jako zaměstnanec

Jak již bylo řečeno, profesionální sportovec není v českém právním řádu definován. Postavení sportovce se nevěnuje ani zákon č. 115/2001 Sb., o podpoře sportu ani evropské právo, které pracuje pouze s obecnými formulacemi o podpoře sportu, nikoli o postavení sportovců (Kuklík a kol., 2012). Autoři se shodují, že neexistence definice profesionálního sportovce je pro určení jeho postavení jako daňového poplatníka zcela zásadní. Pokud by došlo k nesprávnému pochopení pojmu profesionální sportovec, mohlo by to znatelně zkomplikovat problematiku zdaňování sportovců (Lipenská, 2012).

Sportovec může vystupovat jako zaměstnanec, pokud splňuje znaky závislé práce. Závislou práci definuje zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce jako „práci, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně.“ (§ 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, 2015) V paragrafu 2 je dále uvedeno, že práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, nebo na jiném dohodnutém místě. Autorka bude dále aplikovat výše zmíněnou definici závislé práce na vztah mezi profesionálním hokejistou a sportovním klubem.

Nadřízenost zaměstnavatele a podřízenost zaměstnance

Sportovní klub vystupující jako zaměstnavatel má vyšší postavení nad profesionálními hráči. Sportovní klub podle stanov ČSLH (2014a) vlastní práva na hráče, které může postupovat jiným klubům. Profesionální hráč je tedy klubu, se kterým má uzavřenou smlouvu, podřízen. Nelze hovořit o rovnocenném vztahu mezi sportovním klubem a profesionálním hokejistou.

Činnost je vykonávána jménem zaměstnavatele

Profesionální hokejisté jsou vázáni ke konkrétnímu klubu, pro který hrají jednotlivé zápasy. Sportovci vystupují pod jménem klubu v extralize ledního hokeje a případný úspěch či neúspěch se přičítá právě určitému klubu, nikoli samostatnému hráči. Samostatní hráči jsou hodnoceni v různých statistikách, nicméně pro hodnocení ligy je důležité umístění celého klubu. Hokejisté tedy vystupují pod jménem zaměstnavatele.

Činnost je vykonávána podle pokynů zaměstnavatele

Zaměstnavatel, v tomto případě profesionální klub extraligy, může udělovat pokyny jednotlivým hráčům týkající se vystupování na veřejnosti, povinnou účastí na mítincích se sponzory nebo třeba pokyny k vyjadřování se o klubu do médií. Hráči tyto pokyny musí respektovat.

Zaměstnanec vykonává činnost pro zaměstnavatele osobně

Osobní vykonávání činnosti je u profesionálních hokejistů zcela naplněno vzhledem k charakteru sportovního úkonu, který hráč nemůže delegovat na jinou osobu.

Činnost je vykonávána za odměnu, plat nebo mzdu

Profesionální hráči mají na základě hráčské smlouvy sjednané odměny, které jim za odvedení sportovního výkonu náleží.

Činnost je vykonávána na náklady a odpovědnost zaměstnavatele

Náklady na mužstvo byly rozebírány v kapitole 2, kde bylo zřejmé, že klub hraří spotřební náklady na materiál A-týmu, náklady na hokejky a sportovní výstroj. Dále náklady na ubytování a stravování hráčů a dopravu na venkovní zápasy. Odpovědnost klubu směrem k hráči je spatřována v tom, že klub musí hráči připravit takové podmínky, aby hráč mohl svou činnost vykonávat. Klub musí zajistit sportovní vybavení, místo pro výkon činnosti a podobně. V případě zahraničních turnajů nebo soustředění klub zajišťuje hráčům pojištění na dobu trvání události.

Činnost je vykonávána na pracovišti zaměstnavatele nebo na jiném dohodnutém místě

Pracovištěm je pro profesionální hráče zimní stadion, nejčastěji se jedná o domácí stadion, tedy v místě sídla klubu, kde hráči i trénují. V době letní přípravy může být místo výkonu atletický stadion, fotbalový stadion, nebo jiná místa, která jsou k tréninku potřeba.

Na základě uvedených faktů autorka konstatuje, že profesionální sportovec, konkrétně profesionální hokejista, může být považován za zaměstnance podle definice závislé práce v zákoníku práce. Nicméně v současnosti nelze v České republice nalézt vztah klubu s hráčem ve formě pracovně právního vztahu, tedy zaměstnavatel a zaměstnanec. Zaměstnanecký poměr přináší pro oba subjekty určité výhody i nevýhody. Nevýhoda

pro sportovní klub je, že v případě hráčů jako zaměstnanců musí klub srážet zálohy na daň ze závislé činnosti a odvádět za zaměstnance sociální a zdravotní pojištění. Hráči by také měli možnost podat výpověď, tedy odejít z klubu, který by takto přišel o příjmy z přestupů nebo hostování, v případě juniorů o výchovné. Pro profesionální hráče by tento fakt byl spíše výhodou. Další výhoda, která plyne ze zaměstnaneckého poměru, by se objevila u nepeněžního plnění, které musí hráči jako OSVČ danit a je považováno za část příjmů.

4.1.2 Sportovec jako OSVČ

V praxi se v ledním hokeji nejčastěji setkáváme se situací, kdy je postavení sportovce vedeno jako OSVČ. Důvodem jsou hlavně finanční a daňové výhody jak pro klub, tak i pro sportovce. V momentální situaci si hráči sami hradí pojištění na sociální a zdravotní pojištění a na důchodové pojištění. Pokud by hráči nezůstali nadále OSVČ a jejich vztah vzhledem ke klubu by se změnil na zaměstnanecký poměr, pro klub by to znamenalo značný zásah do jeho rozpočtu. Náklady klubu by v tomto případě mohly vzrůst až o 34% na jednoho hráče (Kuklík a kol., 2012).

Pokud vystupuje sportovec jako OSVČ, mohou nastat dvě varianty jeho právního postavení podle zákona o dani z příjmu. První z nich je sportovec jako OSVČ provozující živnost, tedy podnikatel. Druhou variantou je sportovec jako OSVČ vykonávající nezávislé povolání. V oblasti ledního hokeje jsou hráči řazeni do druhé kategorie, naproti tomu trenéři jsou vedeni jako OSVČ vykonávající živnost. V individuálních sportech se můžeme setkat s variantou sportovce jako podnikatele, což neplatí pro kolektivní sporty, na které je práce převážně zaměřena. Živnost je definována v zákoně č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, který ji definuje jako soustavnou činnost provozovanou samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a za účelem dosažení zisku. Z definice vyplývá, že profesionální hráči ledního hokeje nemohou vykonávat živnost, jelikož nesplňují definici živnosti uvedenou v zákoně. Naproti tomu trenéři definici splňují, a proto jsou vedeni jako podnikatelé vykonávající ohlašovací, vázanou živnost. Podle § 45 odst. 4 zákona o živnostenském oprávnění jsou trenéři povinni vymezit předmět podnikání, aby mohli být zapsáni do živnostenského rejstříku. Předmětem podnikání je poskytování tělovýchovných a sportovních služeb v oblasti – trenér ledního hokeje. Podle zákona o živnostenském oprávnění musí žadatel předložit doklad o odborné způsobilosti

uvedený v příloze č. 2 daného zákona. Dokladem může být vysokoškolské vzdělání ve studijním programu a oboru zaměřeném na tělesnou kulturu, tělovýchovu a sport nebo vyšší odborné vzdělání v oboru zaměřeném na tělesnou kulturu, tělovýchovu a sport. Dalším možným dokladem je osvědčení o rekvalifikaci nebo jiný doklad odborné kvalifikace pro příslušnou pracovní činnost vydaný zařízením akreditovaným podle zvláštních právních předpisů nebo zařízením akreditovaným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, nebo ministerstvem, do jehož působnosti patří odvětví, v němž je živnost provozována (příloha 2 zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání, 2015)

4.1.3 Zdaňování příjmů profesionálních sportovců

Zdaňování příjmů sportovců vychází ze zákona č. 586/1992Sb., o daních z příjmů. Ze zákona vyplývá, že poplatníky daně z příjmu fyzických osob jsou daňoví rezidenti nebo daňoví nerezidenti České republiky. Zákon definuje daňového rezidenta jako fyzickou osobu, která má na území České republiky trvalé bydliště nebo se zde obvykle zdržuje, to znamená, že se jedná o osobu, která zde pobývá souvisle nebo v několika obdobích alespoň 183 dní v příslušném kalendářním roce. Daňoví rezidenti mají povinnost odvádět daně plynoucí z příjmů na území České republiky a také z příjmů plynoucích ze zdrojů v zahraničí. Daňoví nerezidenti mají daňovou povinnost vztahující se pouze na příjmy plynoucí ze zdrojů na území ČR. Sportovci, kteří mají příjmy ze zdrojů v zahraničí a jsou daňovými rezidenty, musí odvádět daň jak z příjmů na území České republiky, tak z příjmů, které získali v zahraničí. Předmětem daně z příjmů fyzických osob je podle zákona č. 586/1992Sb., o dani z příjmů:

- příjem ze závislé činnosti (§ 6),
- příjem ze samostatné činnosti (§ 7),
- příjmy z kapitálového majetku (§ 8),
- příjmy z nájmu (§ 9),
- ostatní příjmy (§ 10).

Autorka se nebude zabývat rozborem zákona o dani z příjmů, jelikož to není cílem práce, nicméně bude blíže přiblížena problematika důležitých paragrafů týkajících se profesionálních sportovců. Profesionálních sportovců se může týkat paragraf 6, 7 a 10. Základem daně je „částka, o kterou příjmy plynoucí poplatníkovi ve zdaňovacím období přesahují výdaje prokazatelně vynaložené na jejich dosažení,

zajištění a udržení...“ (§ 5 zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů, 2015) V případě, že má poplatník souběžně dva nebo více příjmů, pak je základem součet dílčích základů daně. Do základu daně se nezahrnují příjmy osvobozené od daně, které jsou nadefinovány v paragrafu čtyři zákona o dani z příjmů¹³. Pro sportovce se jedná například o ceny za sportovní soutěže, které nepřevyšují částku 10 000 Kč. Toto osvobození se netýká osob, které vykonávají sportovní činnost jako podnikání, tedy trenérů. Sazba daně z příjmu fyzických osob je určena podle § 16 ZDP, který udává, že daň ze základu daně sníženého o nezdanitelnou část základu daně podle § 15 a o odečitatelné položky od základu daně podle § 34 činí 15%. Základ daně se zaokrouhluje na celé stokoruny dolů. Zdaňovacím obdobím podle § 16b ZDP je kalendářní rok. Daň lze snížit o slevy na dani uvedené v § 35, například se jedná o slevu na poplatníka, na manželku nebo na studenta a další. Daňové přiznání musí podle § 38g podat každý, jehož roční příjmy přesáhly 15 000 Kč nebo pokud jeho příjmy nepřesáhly 15 000 Kč, ale vykazuje daňovou ztrátu.

Příjmy ze závislé činnosti

U příjmů ze závislé činnosti se jedná o pracovněprávní charakter mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem. Jak bylo již dříve definováno, profesionální hokejisté tento vztah s klubem v praxi nevykazují. Pokud by ale nastala situace, že by se takový vztah objevil, je nutné formulovat, které příjmy lze do daňové povinnosti zahrnout a které nikoli.

V odst. 9 jsou definované příjmy, které jsou od daně osvobozeny. V souvislosti s profesionálními sportovci se může jednat o nepeněžní plnění vynaložená zaměstnavatelem na odborný rozvoj zaměstnanců, na stravování nebo na nealkoholické nápoje. Dále může být od daně osvobozena hodnota přechodného ubytování poskytovaná jako nepeněžní příjem v souvislosti s výkonem práce pro zaměstnavatele, pokud se nejedná o ubytování v rámci pracovní cesty. Přechodné ubytování znamená, že obec, ve které se ubytování nachází, není shodná s obcí, kde má zaměstnanec bydliště. Hodnota přechodného ubytování může být maximálně do výše 3 500 Kč měsíčně. U profesionálních hokejistů se často setkáváme se situací, kdy vykonávají svou činnost v jiné obci a klub jim poskytuje přechodné ubytování.

¹³ Dále jen ZDP.

Příjmy ze samostatné činnosti

Profesionální sportovec je v praxi nejčastěji řazen do skupiny osob vyznačujících se příjmy ze samostatné činnosti. V této skupině lze rozlišit několik druhů příjmů. Profesionální sportovec z oblasti kolektivních sportů se vyznačuje příjmy podle § 7 odst. 2 písmene c příjmy z výkonu nezávislého povolání. V odst. 1 písmene b se vyskytují příjmy na základě živnostenského oprávnění, které se týkají trenérů, protože profesionální hráči nemohou být při výkonu svého povolání považováni za podnikatele, jak již bylo uvedeno výše. Základem daně pro profesionálního sportovce jsou příjmy z výkonu nezávislého povolání snížené o výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů. Pokud se hráč rozhodne, že prokazatelné výdaje neuplatní, může využít procentní část z příjmů:

- 60% z příjmů ze živnostenského podnikání, nejvýše částku 1 200 tis. Kč,
- 40% z jiných příjmů ze samostatné činnosti, maximálně 800 tis. Kč.

První bod se týká trenérů, kteří vykonávají svou činnost na základě živnostenského oprávnění, druhý bod se týká profesionálních hráčů. V individuálních sportech se můžeme setkat se sportovcem, který svou činnost vykonává na základě živnostenského listu a řídil by se bodem jedna, to ovšem neplatí u kolektivních sportů.

Do výdajů prokazatelně vynaložených na dosažení, zajištění a udržení příjmů u profesionálních hráčů ledního hokeje můžeme zařadit například:

- sportovní oblečení,
- hokejky,
- doplňky stravy,
- motorové vozidlo na dojíždění na místo výkonu činnosti,
- elektrotechniku jako podporu pro rozvoj činnosti – například tablety nebo počítače pro rozborů zápasů, videí, atd.,
- permanentní vstupenky či vstupy do posiloven, rekreačních zařízení, bazénových a masážních komplexů spojených s regenerací a relaxací,
- náklady na výživového poradce, dietologa,
- náklady na kondičního trenéra v případě, že se hráč rozhodne absolvovat letní přípravu sám, nikoli v týmu, a podobně.

Sportovci ve většině případů vedou daňovou evidenci, která slouží pro účely stanovení základu daně z příjmů. Tato evidence obsahuje informace o příjmech a výdajích v potřebném členění a o majetku a dlužích. Sportovci podnikatelé mohou vést daňovou evidenci nebo účetnictví. Ve většině případů se setkáváme s formou daňové evidence, nicméně pokud by jejich obrat přesáhl částku 25 mil. Kč za předcházející období, jsou povinni vést účetnictví. Účetní jednotky mohou ukončit vedení účetnictví nejdříve po uplynutí pěti po sobě jdoucích účetních obdobích (Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, 2015).

Ostatní příjmy

Ostatní příjmy upravuje § 10 ZDP, do kterého patří veškeré příjmy neobsažené v paragrafech 6 až 9. Nejčastěji se jedná o příležitostné příjmy. V oblasti sportu jsou to výhry a ceny ze sportovních soutěží. Dále se může jednat o odměny vyplácené svazem za reprezentaci. Za základ daně je považován rozdíl mezi příjmy a prokazatelnými výdaji na jejich dosažení, nicméně pokud jsou výdaje vyšší než příjmy, k rozdílu se nepřihlíží (ZDP). Ostatní příjmy se týkají spíše amatérských nebo vrcholových sportovců, nikoli profesionálních.

4.2 Vztah mezi sportovcem a klubem v ledním hokeji

4.2.1 Hráčská smlouva

Sportovní klub a profesionální hokejisté uzavírají pro vzájemnou spolupráci profesionální smlouvu, která upravuje základní vztah mezi sportovcem a klubem. V ledním hokeji se jedná o hráčskou smlouvu, která je uzavírána podle § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Základní forma hráčské smlouvy je rozdělena do devíti částí, v právní terminologii do devíti článků. Při rozboru hráčské smlouvy autorka vychází z aktuálně platné verze dostupné na webových stránkách ČSLH (2014c).

Úvodní ustanovení

Úvodní ustanovení se týká předmětu činnosti. Jsou zde nadefinovány pojmy klub a hráč. Klub usiluje o splnění svých sportovních cílů a hráč se za tímto účelem zavazuje vykonávat pro klub činnost spojenou s jeho postavením profesionálního hokejisty. Zejména se jedná o účast v zápasech ledního hokeje, účast na všech trénincích,

soustředění, léčení a dalších akcích klubu. Dále je zde uvedeno, že hráč vykonává svou sportovní činnost jako osoba samostatně výdělečně činná.

Odměna

Hráči za výkon sportovní činnosti náleží od klubu základní odměna, která je specifikovaná v příloze 1 hráčské smlouvy. Základní odměna je specifická pro každého hráče. V této příloze hráčské smlouvy jsou dále stanoveny prémie nebo další peněžní či nepeněžní plnění na základě rozhodnutí klubu. Prémie se týkají každého hráče separátně. Není pravidlem, že všichni hráči mají ve smlouvě nastavené stejné podmínky. Prémie mohou být například za první místo po základní části, za postup do čtvrtfinále play off, za postup do semifinále a následně do finále nebo za celkové vítězství v extralize a podobně. Výše prémie se stanovuje při vyjednávání o smlouvě, kdy hráče ve většině případů zastupuje hráčský agent, který se snaží pro hráče s klubem vyjednat nejlepší podmínky. Podle interních materiálů konkrétního klubu extraligy ledního hokeje je prémie za postup do čtvrtfinále nebo semifinále u jednoho specifického hráče 100 000 Kč za jeden postup.

Odměny a prémie jsou pro klub nejnákladnější položkou, co se týče financování, jak již bylo objasněno v kapitole 2. Podle údajů konkrétního klubu ELH jsou celkové prémie za postup do finále extraligy ledního hokeje ve výši 7 500 tis. Kč. Tento výdaj je samozřejmě pro každý klub odlišný.

V případě, že dojde k postoupení práv a povinností klubu ELH na klub nižší soutěže, může být hráči snížena základní odměna až na 20% základní odměny. V situaci, kdy se klub účastní I. ligy a postoupí práva a povinnosti na klub nižší soutěže, základní odměna může být snížena na 50% základní odměny hráče. Pokud by hráč uzavřel smlouvu s klubem NHL v době, kdy má platnou smlouvu, je povinen vrátit klubu veškeré odměny a peněžité plnění vyplacené během sezony, kdy uzavřel smlouvu v NHL.

Práva a povinnosti účastníků

Povinností klubu je platit hráči odměny ve sjednané výši a poskytnout hráči potřebnou výstroj, výzbroj, náčiní a další vybavení nezbytné k provozování jeho činnosti.

Hráč je povinen se účastnit veškerých zápasů, ke kterým byl nominován. Nastupovat v dobré fyzické kondici a připravenosti, účastnit se veškerých tréninků, soustředění, regenerací a dalších akcí klubu. Je povinen dodržovat soutěžní, přestupní, disciplinární

a jiné řady soutěží. Nesmí užívat dopingové prostředky, nesmí se účastnit sázkových či loterijních soutěží, nesmí poskytovat informace o činnosti klubu, které by mohly být využity v rozporu se zájmy klubu, a podobně. Hráč je oprávněn jednat s jinými kluby, hráči či agenty o budoucích závazcích pouze prostřednictvím svého zástupce, tedy agenta.

Zvláštní ujednání

Zvláštní ujednání se týká především osobních údajů hráče, které může klub využívat. Především se jedná o fotografie, zvukové záznamy a podobně.

Postoupení práv a povinností klubu

Klub má právo kdykoli postoupit svá práva a povinnosti na jiný klub. Nový klub převezme povinnosti vyplývající z hráčské smlouvy.

Zdravotní nezpůsobilost hráče

U hráče může dojít ke zranění či onemocnění. V takových případech je hráči vyplácena základní odměna jen v určité výši, která je dána procenty ze základní odměny. V následující tabulce č. 14 je uvedeno kolik procent základní odměny hráči náleží v týdnech, kdy nemůže svou činnost vykonávat. Rozlišují se tři případy. Prvním případem je zranění v utkání nebo na tréninku, druhá situace se týká hráče, který se zraní během letní přípravy a poslední případ je onemocnění hráče, které vzniklo v souvislosti s plněním jeho činnosti.

Tabulka č. 14: Zdravotní nezpůsobilost hráče v závislosti na základní odměně

Druh nezpůsobilosti	% ze základní odměny				
	100%	80%	70%	60%	50%
Zranění v utkání/tréninku	1. – 4. týden		5. – 7. týden	8. – 10. týden	11. – X. týden
Zranění v letní přípravě	1. – 3. týden		4. – 6. týden	7. – 10. týden	11. – X. týden
Onemocnění	1. – 2. týden	3. – 5. týden		6. – 8. týden	9. – X. týden

Zdroj: vlastní zpracování, 2015 dle ČSLH (2014c)

V případě, že hráč nemůže vykonávat svou činnost z jiných důvodů než uvedených v tabulce č. 14, hráč nemá právo na žádnou odměnu a klub může smlouvu vypovědět.

Doba trvání smlouvy a její ukončení

Doba trvání smlouvy závisí na dohodě mezi klubem a hráčem, je možné ji následně prodloužit. Smlouva může zaniknout třemi způsoby, a to uplynutím doby, na kterou byla uzavřena, písemnou dohodou mezi smluvními stranami, anebo písemnou výpovědí.

Smluvní pokuty

Smluvní pokuty mohou být sjednány opět v příloze hráčské smlouvy pro případy porušení práv a povinností stanovených smlouvou.

Závěrečná ustanovení

Posledním článkem hráčské smlouvy jsou závěrečná ustanovení řešící ochranu osobních údajů, přílohy smlouvy, registrace, podpisy a podobné záležitosti.

Přílohy

Přílohy k hráčské smlouvě jsou v základní podobě dvě. První se týká odměn hráče, prémie a dalších peněžních plnění. Druhá příloha je zaměřena na kritéria fyzické kondice a připravenosti hráče.

4.2.2 Problematika švarcsystému v podmínkách profesionálního sportu

Švarcsystém se začal v České republice poprvé objevovat v devadesátých letech minulého století díky podnikateli Miroslavu Švarcovi, po němž byl tento fenomén pojmenován. Pan Švarc se zabýval možnými způsoby jak ušetřit za povinné odvody za zaměstnance za zdravotní a sociální pojištění. Vytvořil tedy nový ekonomický subsystém, díky kterému značně na povinných odvodech ušetřil. Největší dopad měl zavedený subsystém na příjmy státu, proto byl podnikatel odsouzen k nepodmíněnému víceletému trestu, ze kterého skutečně vykonal 10 měsíců (Klikar, 2011). Od té doby se v České republice setkáváme s mnoha podobami švarcsystému, který byl oficiálně prohlášen za nelegální od 1. 1. 2012. O švarcsystém se jedná v případě, kdy osoby vykonávající pro zaměstnavatele běžné činnosti nejsou zaměstnanci, ale vystupují jako OSVČ. V podstatě se jedná o výkon závislé práce mimo pracovněprávní vztah (Kandlerová, 2013).

Ve sportovním odvětví se problematika švarcsystému stále diskutuje. Sportovci měli ještě v roce 2011 udělenou výjimku od Nejvyššího správního soudu, který povolil tento subsystém ve sportovním odvětví z důvodu velmi specifických podmínek mezi klubem

a hráči. Soudci rozhodli o tom, že profesionální sportovci se musí posuzovat jinak než klasické firmy a podnikatelé (Fránek, 2011). Lze říci, že se švarcsystém nacházel v šedé zóně. Nicméně po novele zákoníku práce je švarcsystém shledáván nelegálním a výjimka pro sportovce již nelze uplatnit. Pokud dojde k porušení zákona a kontrola odhalí švarcsystém, váží se k němu velmi vysoké pokuty. Pro pracovníka může být pokuta až ve výši 100 tis. Kč, pro firmu mohou být pokuty stanoveny v rozmezí 250 tis. Kč až 10 mil. Kč (Hovorková, 2012).

Systém našel ve společnosti své odpůrce, ale i zastánce. Odpůrci poukazují hlavně na ztráty státu, které ze švarcsystému plynou. Za rok se může jednat až o částku pěti miliard korun. Další negativum se projevuje v ochraně pracovníků, kteří jako živnostníci nejsou chráněni pracovněprávními předpisy. Nemají nárok na placenou dovolenou, nečerpají zaměstnanecké výhody, nedostávají benefity, v případě výpovědi nemají nárok na odstupné a podobně. Naopak zastánci systému vidí jeho přínos ve větší motivaci k práci nebo ve flexibilitě pracovního vztahu (Hovorková, 2012). Hospodářská komora¹⁴ disponuje názorem, že švarcsystém by měl být po určitých úpravách legální. Úpravy by se měly týkat české legislativy, konkrétně zavedení nového pracovně právního modelu, který by pomohl podnikatelům se legálním způsobem vyhnout problematice švarcsystému a povoloval by určitým způsobem výkon práce na základě podnikatelského vztahu. HK vidí přínos systému zejména ve větší pružnosti trhu, podnikatelé by mohli snáze získávat vhodné pracovníky a systém by mohl přinést i částečné snížení nezaměstnanosti. Prezident HK Petr Kužel uvedl, že „Hospodářská komora České republiky navrhuje Ministerstvu práce a sociálních věcí¹⁵ zavést takový systém, který by podnikatelům umožnil lépe zaměstnávat pracovníky zejména na sezonní práce a zároveň by bylo možné vybírat od těchto pracovníků odpovídající platby na zdravotní a sociální pojištění.“ (HK ČR, 2012). Tento systém je již aktuálně projednáván s MPSV. HK dále kritizuje tvrdé postupy MPSV v případech kontrol inspektorů práce, kteří i v řadě ne tak závažných případů nastavili sankce a postihy značně vysoké, což může mít pro podnikatele destruktivní dopad (HK ČR, 2012). Za rok 2014 se v České republice uskutečnilo 15 081 kontrol zaměřených na nelegální zaměstnávání, do něhož spadá i švarcsystém. Odhaleno bylo 1 847 nelegálně

¹⁴ Dále jen HK.

¹⁵ Dále jen MPSV.

pracujících zaměstnanců a bylo uloženo 579 pokut v souhrnné výši 140 260 800 Kč (Morávek, 2015).

V oblasti sportovního odvětví jsou sportovci vystaveni riziku, že budou postíženi pokutami od MPSV. Je zde ovšem problém právního zakotvení profesionálních sportovců v zákoníku práce. Nejvyšší správní soud¹⁶ ve svém rozsudku z 29. 11. 2011 uvedl, že „činnost profesionálního sportovce není podřaditelná pod pojem závislá práce ve smyslu zákoníku práce a proto nelze považovat za protiprávní uzavírání i jiných než pracovních smluv mezi sportovci a jejich kluby. Z daňového hlediska může sportovec působit také jako osoba samostatně výdělečně činná.“ Rozsudek se týkal sporu profesionálního hokejisty HC Sparta Praha a Finančního ředitelství v Českých Budějovicích. Rozsudek nejvyššího soudu tedy postavení profesionálního hráče jako OSVČ nevyklučuje. Jak bylo již nadefinováno výše, profesionální sportovec-hokejista má několik povinností vůči sportovnímu klubu, ať už se jedná o účast na utkáních, trénincích, o účast na marketingových akcích klubu a podobně. Proto je poměrně nereálné dodržovat určité instituty zákoníku práce, jako jsou například nepřetržitý odpočinek mezi dvěma směny, přestávky v práci na jídlo a oddech, dny pracovního klidu anebo práce přesčas (Burda, 2013). Oblast výkonu sportovní činnosti je specifická a není zde možné zmíněné instituty aplikovat. Další výjimečnost tvoří odměny hráčů. Sportovec není odměňován podle počtu odpracovaných hodin či určitých tarifů, nicméně podstatná část výše jeho příjmů závisí na výkonu celého mužstva. Ne vždy ji proto může osobně ovlivnit. Nelze tedy vyloučit nebo považovat za protiprávní uzavírání i jiných než pracovních smluv mezi sportovci a kluby. Současně však nelze vyloučit, že by mezi profesionálními sportovci a sportovními kluby pracovní smlouva být uzavřena nesměla či nemohla (Burda, 2013). Sportovci, kteří nemusí problematiku švarcsystému řešit, jsou zaměstnanci ministerstva obrany a vnitra. Zaměstnankyně Centra sportu ministerstva vnitra je například Šárka Strachová, zaměstnankyně armádní Dukly je Eva Samková (Ginter, Svoboda, 2014).

Spor mezi profesionálním hráčem HC Sparta Praha a Finančním ředitelstvím v Českých Budějovicích se týkal cestovních výdajů. Finanční úřad sportovci neuznal cestovní výdaje ve výši přes 300 tis. Kč za pohonné hmoty, které spotřeboval každodenním dojížděním na tréninky a zápasy ze svého bydliště na zimní stadion, tedy z Milevska do Prahy. Finanční úřad výdaje neuznal, protože je nepovažoval za pracovní cesty.

¹⁶ Dále jen NSS.

Krajský soud v Českých Budějovicích se přiklonil na stranu finančního úřadu, vyhodnotil obsah hráčské smlouvy jako obdobný smlouvě pracovní a na tomto základě výdaje neuznal jako daňový výdaj. Příklad postoupil k NSS, který rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil případ k dalšímu řízení, protože podle něj měly orgány posuzovat profesionálního hokejistu jako OSVČ, nikoli jako zaměstnance. V rozsudku NSS se dále uvádí, že „činnost profesionálního sportovce je natolik osobitá, že ji nelze omezit na „domovský“ zimní stadion. Jak k tomu správně uvedl stěžovatel, povinností ligového hokejisty není tolik hrát hokej na jednom stadionu, nýbrž k této profesi patří i celá řada dalších povinností popsanych i v hráčské smlouvě: pečovat o svoji fyzickou kondici a dobrou psychiku, absolvovat tréninkové kempy, účastnit se soustředění, regenerace, propagačních, charitativních a dalších akcí atp. V případě zranění či nemoci je sportovec povinen absolvovat příslušné lékařské procedury, případně rekonvalescence a rehabilitace. Řada popsanych činností se přitom zcela zjevně neodehrává na zmiňovaném zimním stadionu, není ani nikým přímo zajišťována či kontrolována.“ Situace profesionálního sportovce není právně ošetřena, není proto možné, aby stát vyžadoval pouze jednu úpravu spolupráce mezi klubem a hráčem (NSS, 2011). Autorka se ztotožňuje s výrokem Nejvyššího správního soudu o nejasnosti právního vztahu sportovce a sportovního klubu. V zákoníku práce není zcela uvedeno, zda profesionální sportovec musí mít uzavřenou pracovní právní smlouvu, nebo zda může vystupovat jako OSVČ. Dokud nedojde k legislativní úpravě, která by definovala pojem profesionálního sportovce a zakotvila ho do zákoníku práce, není možné přesně definovat vztah sportovního klubu a profesionálního hráče podle právních norem. V praxi jsou tedy profesionální hráči OSVČ a mají s klubem uzavřeny obchodní smlouvy pro výkon své činnosti, což není v rozporu se zákoníkem práce.

4.3 Analýza zdaňování profesionálních sportovců

Následující podkapitola se bude věnovat praktickému příkladu ze sportovního prostředí. Názorný příklad bude srovnávat situaci profesionálního hráče jako OSVČ a profesionálního hráče jako zaměstnance. Pro výpočet autorka vychází z průměrného příjmu jednoho extraligového hráče v konkrétním klubu. Hrubý měsíční příjem profesionálního hráče pro tento praktický příklad je 100 000 Kč. Nejprve bude analyzována situace hráče jako OSVČ, se kterou se lze setkat v praxi a poté bude stejný

hráč analyzován v pozici zaměstnance klubu. Veškeré výpočty vycházejí ze zákona č. 586/1992 Sb., o dani z příjmů.

Hráč - OSVČ

Hrubý roční příjem hráče je 1 200 000 Kč. Výdaje bude hráč uplatňovat paušálním výdajem ve výši 40% příjmů. Výdaje jsou tedy ve výši 480 000 Kč. Základ daně stanoven rozdílem příjmů a výdajů vychází ve výši 720 000 Kč. Ze základu daně odvede OSVČ daň ve výši 15%, tedy 108 000 Kč. Od daně je možné odečíst slevu na poplatníka (24 840 Kč) a daňové zvýhodnění na vyživované děti. Předpokládejme, že hráč má jedno vyživované dítě a může si tedy odečíst od daně částku 13 404 Kč. Takto vznikne hráči daňová povinnost v celkové částce 69 756 Kč. OSVČ jsou povinni pravidelně odvádět zálohy na sociální a zdravotní pojištění. Vyměřovacím základem pro odvody na zdravotní a sociální pojištění je poloviční základ daně, v našem případě 360 000 Kč. Odvody na zdravotní pojištění jsou definovány 13,5%, konkrétně tedy 48 600 Kč. Sociální pojištění odvádí OSVČ ve výši 29,2% ze základu daně, tedy 105 120 Kč. Celkový odvod na sociální a zdravotní pojištění je vypočítáno hráči ve výši 153 720 Kč. Čistý příjem hráče jako OSVČ dosahuje částky 976 524 Kč.

Hráč – zaměstnanec

Nyní se autorka zaměří na situaci, ve které by stejný hráč byl v pozici zaměstnance klubu. Hrubý roční příjem ve stejné výši 1 200 000 Kč je třeba navýšit o odvody, které platí za zaměstnance zaměstnavatel na sociálním a zdravotním pojištění. V rámci zdravotní pojištění se jedná o 9%, tedy 108 000 Kč. Sociální pojištění platí zaměstnavatel ve výši 25%, tedy 300 000 Kč. Celkový odvod zaměstnavatele na sociálním a zdravotním pojištění je 408 000 Kč. Po přičtení těchto odvodů k hrubému příjmu hráče získáme tzv. superhrubou mzdu, která je v našem případě ve výši 1 608 000 Kč. Dani z příjmu 15% odpovídá částka 241 200 Kč, od které lze opět odečíst slevu na poplatníka (24 840 Kč) a daňové zvýhodnění na vyživované dítě (13 404 Kč). Daňová povinnost zaměstnance je dána ve výši 202 956 Kč. Zaměstnanec musí dále odvést také určitou částku na sociální (6,5%) a zdravotní (4,5%) pojištění. Zde odvede zaměstnanec 78 000 Kč na sociální a 54 000 Kč na zdravotní pojištění. Odvody státu za zaměstnance jsou ve výši 132 000 Kč. Čistá mzda zaměstnance vychází z hrubé mzdy, od které je odečtena daňová povinnost a platba sociálního a zdravotního pojištění. Čistý příjem zaměstnance pak vychází na částku 865 044 Kč.

Podle tabulky č. 15 budou srovnány obě situace. Mnohonásobně vyšší daňová povinnost vzniká hráči – zaměstnanci. Při srovnání čistých příjmů je vidět, že hráč – OSVČ má téměř o 13% vyšší příjem, než kdyby byl zaměstnancem klubu. Náklady klubu by v případě zaměstnávání hráče vzrostly o 408 000 Kč, které by klub musel vynaložit na odvodech za pojistné. Pro kluby je proto mnohem výhodnější nynější situace, kdy mají s hráčem uzavřenou pouze obchodní smlouvu, hráč vystupuje jako OSVČ a sám si hradí sociální a zdravotní pojištění.

Tabulka č. 15: Srovnání hráče – OSVČ a hráče – zaměstnance (v Kč)

Hráč – OSVČ		Hráč – zaměstnanec	
Roční příjem	1 200 000	Roční hrubá mzda	1 200 000
Výdaje	480 000	Zdravotní – zaměstnavatel	108 000
		Sociální – zaměstnavatel	300 000
Základ daně	720 000	Superhrubá mzda = Základ daně	1 608 000
Daň	108 000	Daň	241 200
Sleva na poplatníka	24 840	Sleva na poplatníka	24 840
Daňové zvýhodnění na vyživované dítě	13 404	Daňové zvýhodnění na vyživované dítě	13 404
Daňová povinnost	69 756	Daňová povinnost	202 956
Odvody sociálního a zdravotního pojištění			
Základ daně	360 000	Základ daně	1 200 000
Sociální pojištění	105 120	Sociální pojištění	78 000
Zdravotní pojištění	48 600	Zdravotní pojištění	54 000
Čistý příjem	976 524	Čistá mzda	865 044

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Celkově bude situace OSVČ a zaměstnance hodnocena z pohledu hráče, klubu a státu. Celkové odvody na sociální a zdravotní pojištění v případě hráče – zaměstnance jsou 540 000 Kč, což je o 386 280 Kč vyšší pojistné než v případě hráče – OSVČ.

Souhrnný přehled odvodů pojistného a daně je znázorněn v tabulce č. 16. Hráč jako zaměstnanec na odvodech státu vykáže o 519 480 Kč více než hráč – OSVČ. Je logické,

že hráči i sportovní kluby podporují momentální situaci sportovců, protože kdyby se hráči stali zaměstnanci klubu, značně by na tom obě strany trpěly.

Tabulka č. 16: Souhrnný přehled odvodů pojistného a daně za rok (v Kč)

	Hráč - OSVČ	Hráč - zaměstnanec
Hrubý roční příjem	1 200 000	1 200 000
Zdravotní pojištění	48 600	162 000
Sociální pojištění	105 120	378 000
Daň z příjmů	69 756	202 956
Celkový odvod státu	223 476	742 956

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Dopady na zaměstnance jsou zřetelné již z tabulky č. 16. Celkové odvody zaměstnance jsou dány součtem pojistného, které zaměstnanec platí a jeho daňové povinnosti. Odvody zaměstnance jsou tedy ve výši 334 956 Kč. Na druhé straně celkové odvody OSVČ jsou v částce 223 476 Kč. Je patrné, že hráč jako OSVČ na celkových odvodech ušetří částku 111 480 Kč.

Zajímavější jsou dopady týkající se sportovních klubů, tedy zaměstnavatelů. Náklady klubu u hráče – OSVČ tvoří jeho hrubý příjem, konkrétně v našem případě 1 200 000 Kč. Pokud by se hráč stal zaměstnancem klubu, jejich náklady by vzrostly o odvody na sociální a zdravotní pojištění. Konkrétně zde by náklady klubu vzrostly o 408 000 Kč na částku 1 608 000 Kč. Tyto dva případy shrnuje první část tabulky č. 17.

Tabulka č. 17: Celkové náklady klubu za rok (v Kč)

	Hráč – OSVČ	Hráč - zaměstnanec
Náklady klubu na jednoho hráče	1 200 000	1 608 000
Náklady klubu na tým (25 hráčů)	30 000 000	40 200 000

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Druhá část tabulky č. 17 je zaměřena na situaci klubu v rámci celého týmu. Pro tento názorný příklad autorka předpokládá průměrnou mzdu všech hráčů stejnou, ve výši 100 000 Kč měsíčně, tedy 1 200 000 Kč ročně. V současné situaci ve sportu, kdy hráči vystupují jako OSVČ jsou průměrné náklady klubu na tým odhadnuty ve výši 30 mil. Kč. Do těchto nákladů jsou zahrnuty odměny placené hráčům. Pokud by se právní

úprava profesionálního sportovce změnila a tento pojem by byl v budoucnu legislativně ošetřen, hráči by vystupovali jako zaměstnanci klubu. Sportovnímu celku by značně vzrostly celkové náklady, a to konkrétně o 34%.

Poslední analýza bude věnována vlivu zdaňování sportovců na stát. Celkové dopady na stát se týkají zdravotního pojištění, sociálního pojištění a daní. Zde je problematika spíše zaměřená opačným směrem, protože suma, kterou zaměstnavatelé nebo zaměstnanci uspoří na odvodech pojistného či daních, je pro stát ztrátou. V tabulce č. 18 jsou znázorněny celkové odvody státu v obou případech, jak hráče – zaměstnance, tak hráče – OSVČ.

Tabulka č. 18: Celkové odvody státu (v Kč)

	Hráč – OSVČ	Hráč - zaměstnanec
Celkové odvody pojistného	153 720	540 000
Daň z příjmů	69 756	202 956
Celkové odvody státu	223 476	742 956

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Pro stát je výhodnější, pokud profesionální hráč plní úlohu zaměstnance, protože v tomto případě jsou příjmy státu o 519 480 Kč vyšší. V případě daňových úniků více osob podobného příjmu by stát přicházel o značné finanční prostředky.

5 ZHODNOCENÍ VLIVU ZDAŇOVÁNÍ A OCEŇOVÁNÍ PROFESIONÁLNÍCH HRÁČŮ NA FINANCOVÁNÍ SPORTOVNÍHO KLUBU

Problematika zdaňování a oceňování profesionálních hráčů spolu částečně souvisí. Nejprve se autorka zabývá oceňováním profesionálních hráčů. Druhá část je dále zaměřena na možnosti zdaňování příjmů hráčů. Obě problematiky byly vysvětleny a demonstrovány na konkrétních případech. V následující kapitole se autorka zaměří na zhodnocení vlivu zdaňování a oceňování profesionálních hráčů na financování sportovního klubu.

5.1 Zhodnocení vlivu oceňování hráčů na financování sportovního klubu

Hodnota hráče, který má uzavřenou smlouvu s konkrétním sportovním klubem, je v průběhu sezony dána jeho odměnou. Výše odměny je tedy ohodnocení hráče pro sportovní klub. Při přestupech profesionálních hráčů z jednoho klubu do druhého musí docházet k ocenění hráče pro přestup. Cena, za kterou je hráč postoupen jinému klubu může být stanovena dvěma cestami. První možností je **vzájemná dohoda** dvou klubů, mezi kterými výměna proběhne. V případě, že kluby nedojdou k dohodě, přichází v úvahu druhá možnost, a to je **tabulkové ohodnocení**, což nejčastěji vstupuje v úvahu při oceňování hráčů, kteří nejsou s klubem svázáni smlouvou. V případě hráčů mladších kategorií, tedy od juniorů níže, se tato hodnota nazývá výchovným. Klub na začátku sezony, respektive na konci předešlé sezony prodlužuje anebo uzavírá s hráči nové smlouvy. V tomto období právě dochází k možnostem nákupu nových hráčů, nebo prodeji stávajících. Vše se děje za předpokladu, že hráči skončila platná smlouva a momentálně tedy není s klubem smluvně svázán. Profesionální hráči jsou ovšem OSVČ, tedy nejsou zaměstnanci klubu. Jak může docházet k situaci, že hráč - OSVČ nemající platnou smlouvu, nemůže dobrovolně odejít do jiného klubu, aniž by za něj nový klub musel platit vysoké odstupné? V podmínkách českého hokeje se jedná o běžnou situaci, kdy klub omezuje a zakazuje vykonávat hráči činnost bez svého souhlasu. Pokud má hráč platnou smlouvu, potom jeho prodej jinému klubu za určité finanční ohodnocení je logický. Například v českém fotbalu se obchoduje pouze s hráči pod smlouvou, což představuje podstatu fotbalového byznysu. V české extralize musí

být hráč vždy zaregistrován v konkrétním klubu, a pokud dostane nabídku od jiného klubu, ten za něj musí zaplatit tabulkové odstupné, a to právě i v případě, že hráč už s klubem žádnou smlouvu nemá. Tyto tabulkové hodnoty platí pouze pro české hráče. Pokud klub usiluje o hráče ze zahraničí, tabulkové hodnoty se na něj nevztahují. V situacích, kdy čeští hráči hrají v zahraničí a po návratu chtějí uzavřít smlouvu s novým klubem, nový klub musí opět zaplatit tabulkové odstupné klubu, ve kterém byl hráč zaregistrován před odchodem do zahraničí. Registrace hráče je stále platná a nezáleží, jak dlouho hráč v zahraničí působil. Tabulkové hodnoty jsou platným předpisem pouze v České republice, ať už se jedná o fotbal či hokej. Kluby ale v podstatě hráčům bez smlouvy brání tabulkovým odstupným ve výkonu činnosti, protože v případě, že klub má omezené výdaje na nákup nových hráčů například ve výši 1,5 mil. Kč na jednoho hráče a tabulkové odstupné je vyšší, klub si hráče nemůže dovolit a hráč může být i celou sezonu bez angažmá. S tabulkovými hodnotami nesouhlasí čím dál více odborníků z oblasti sportu. V oblasti ledního hokeje se proti tabulkovým hodnotám postavil Marek Černošek z CAIHP, který prosazuje názor, že systém tabulkových hodnot by měl být nahrazen lepším systémem. Tabulkové hodnoty by měly být zrušeny a zavedeno by bylo pouze odstupné vyplácené v případě odchodu hráče ve věku 16 až 23 let, a to pouze jednou za jeho kariéru. Odstupné by se tedy nezrušilo úplně, pouze by se vyplácelo jen jednou a to proto, aby menší kluby měly motivaci vychovávat kvalitní hokejisty, kteří by dále odcházeli do větších klubů (Sušovský, 2014). Posledním mediálním případem negativního vlivu tabulkových hodnot je situace extraligového útočníka Martina Podlešáka, který díky tabulkovému odstupnému byl nucen ukončit kariéru profesionálního hráče. Hráč působil v klubu v Hradci Králové, který mu neprodloužil smlouvu, nicméně podle tabulkových hodnot byl hráč ohodnocen odstupným ve výši 900 tis. Kč, což jiný klub vynaložit odmítl. Tato kauza spustila novou diskuzi o tabulkových odstupných mezi CAIHP a ČSLH. Často se také stává, že klub dá přednost hráči ze zahraničí, na kterého se tabulkové hodnoty nevztahují nebo čeští hokejisté odcházejí do zahraničních klubů, kteří za ně opět odstupné platit nemusí, čímž se může snižovat atraktivnost české extraligy. Se zrušením tabulkových hodnot v podobě, ve které existují dnes, souhlasí jak hráči, tak agenti nebo i redaktoři různých týdeníků. Manažeři klubů se obávají, že finanční prostředky, které vydávají na mládež, by se klubům při zrušení odstupného nevrátili. Nicméně pokud by byla situace výchovného zvlášť zajištěna, byly by se i kluby ochotné tabulkového

odstupného vzdát (Čermák, 2015). Než dojde k projednání všech navrhovaných změn CAIHP s ČSLH je třeba stále tabulkové hodnoty respektovat a řídit se jimi. Tabulková hodnota a její stanovení bylo podrobně popsáno v kapitole 3.

Jak tabulkové odstupné ovlivňuje financování extraligových klubů? V první řadě musí mít klub stanovenou danou částku, kterou může na nákup nových hráčů, tedy na platby odstupného vynaložit. V případě konkrétního extraligového klubu HC VERVA Litvínov byly v roce 2014 výdaje na přestupy hráčů ve výši 4,5 mil. Kč, což tvoří přibližně 5% z celkových nákladů klubu. Při porovnání výdajů na přestupy a příjmů z přestupů hráčů můžeme konstatovat, že v případě zvoleného příkladu HC VERVA Litvínov došlo v roce 2014 ke ztrátě ve výši 70 tis. Kč, jak znázorňuje tabulka č. 19.

Tabulka č. 19: Příjmy a výdaje na přestupy hráčů HC VERVA Litvínov (v tis. Kč)

	2012	2013	2014
Příjmy z přestupů a hostování	3 030	4 032	4 432
Výdaje na přestupy a hostování	2 568	3 808	4 501
Rozdíl	462	224	-70

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Z tabulky č. 19 vyplývá, že výdaje vynaložené sportovním klubem na přestupy hráčů jsou téměř zcela pokryty příjmy z přestupů hráčů. Pro každý extraligový klub platí jiné specifické podmínky, podle kterých jedná o přestupech hráčů a hlavně je v každém klubu odlišná finanční situace.

Pokud by opravdu došlo ke zrušení tabulkového odstupného, jaký vliv by měla tato situace na financování sportovních klubů? Jak již bylo uvedeno, tabulkové odstupné ovlivňuje kariéru hráče výrazným a spíše negativním způsobem. Autorka se ztotožňuje s názory odborníků, kteří prosazují systém pouze jednorázové výplaty odstupného při prvním přestupu hráče. Zrušení tabulkových hodnot by více uvolnilo trh s hráči a nastolilo svobodu přestupů hráčů, což by mohlo vést k větší atraktivitě celé extraligy. Dále by zrušení odstupného přineslo lepší podmínky pro jednotlivé kluby, které by tak mohly usilovat o hráče, kteří pro ně byli díky tabulkovým hodnotám nedostupní. Vliv na financování klubů závisí na zvoleném systému, který by nahradil tabulkové hodnoty. Pokud by byly určitým způsobem zachovány hodnoty výchovného pro kluby, nemělo by odstranění odstupného finance klubu výrazně ovlivnit. Opakované

„obchodování“ s dospělými hráči nebo s hráči, kteří se nachází na konci své kariéry, ztrácí smysl jak pro kluby, tak pro hráče.

5.2 Zhodnocení vlivu zdaňování hráčů na financování sportovního klubu

Způsoby zdaňování profesionálních hráčů přímo ovlivňují finance sportovních klubů. V obecné rovině se jedná o **postavení profesionálních sportovců**. V práci byly rozebrány dvě možnosti, hráče – OSVČ a hráče – zaměstnance. Ve většině zemí západní Evropy jsou profesionální sportovci v kolektivních sportech zaměstnanci příslušných sportovních klubů a jsou pro ně v některých státech zákonem stanovené speciální podmínky zdaňování. V České republice je v současnosti ještě stále držen trend sportovců OSVČ. V platné legislativě ČR není ani možné, aby profesionální sportovci mohli vykonávat svou činnost jako zaměstnanci, a to z několika důvodů, které vychází z podmínek výkonu závislé práce podle zákoníku práce.

Prvním důvodem je **zkušební doba** zaměstnanců, která může být jen těžko aplikována na výkon profesionálního sportovce. S tím souvisí i možnost výpovědi ve zkušební době, která může být podána jak od zaměstnavatele, tak i od zaměstnance, a to bez udání důvodu podle § 66 zákoníku práce. **Výpověď** obecně nelze použít v podmínkách kolektivních sportů. V českém hokeji může klub ukončit obchodní poměr s hráči, ale dále vlastní jeho registraci, tedy hráč dobrovolně nemůže do jiného klubu odejít. Výpověď ze strany hráčů tedy není možná. V § 56 zákoníku práce je uvedeno, že zaměstnanec může okamžitě zrušit pracovní poměr v případě, že mu nebyla vyplacena mzda nebo plat do 15 dnů od doby splatnosti. V hokejových klubech, které mají finanční problémy, dochází k situacím, kdy je hráčům vyplacena odměna s větším než patnáctidenním zpožděním a momentálně se proti těmto situacím hráči nemají jak bránit, protože odejít z klubu dobrovolně není možné. Dalším důvodem je **práce přesčas** nebo například **pracovní volno a odpočinek**, které definuje § 90 zákoníku práce. Zde je uvedeno, že zaměstnanec nevykonává pracovní činnost v době svátků nebo volných dnů, což pro kolektivní sport není pravidlem. Extraligové zápasy se konají i v době svátků, a samozřejmě tréninky mužstva jsou každodenní bez ohledu na svátky či volné dny. Dále je od hráčů také vyžadována určitá variabilita, protože někdy může docházet k situaci, že jsou odehrány dva zápasy ve dvou dnech následovány tréninky a není možné hráči zajistit pravidelný odpočinek. Další důvod, který vyvrací možnost posuzovat profesionálního hráče jako zaměstnance, je dán § 110 zákoníku práce,

ve kterém se říká, že za stejnou práci nebo za práci stejné hodnoty přísluší všem zaměstnancům u zaměstnavatele **stejná mzda, plat nebo odměna**. U kolektivních sportů samozřejmě nemůže být tato podmínka splněna, protože každý hráč má stanovenou specifickou smlouvu s lišící se výší odměn.

Důvodů, proč profesionální sportovec nemůže být považován za zaměstnance, i když splňuje požadavky závislé práce, je mnohem více. Například pracovní cesty, délky dovolené, peněžité pokuty a podobně.

Sportovec vystupující jako OSVČ je z daňového hlediska pro sportovní kluby výhodnější. Kluby mohou ušetřit na odvodech státu a pro samotné hráče je tato situace také pozitivní, což bylo názorně prokázáno v kapitole 4. Dalším důvodem proč je pro hráče - hokejisty lepší momentální situace, než kdyby byli zaměstnanci klubu, je **výplata nemocenské**. Pokud si OSVČ dobrovolně hradí příspěvek na nemocenské pojištění, má následně nárok pobírat od 15. dne nemoci nemocenskou. Prvních 14 dní nepobírá osoba samostatně výdělečně činná nic. Zaměstnanec na rozdíl od OSVČ má prvních 14 dní nárok na výplatu náhrady mzdy od zaměstnavatele, ovšem kromě prvních 3 dnů, ve kterých mu nic nenáleží. Od 15. dne následuje za každý kalendářní den nárok na nemocenskou. Rozdílem mezi zaměstnanci a OSVČ je tedy náhrada mzdy, kterou prvních 14 kalendářních dnů, ale pouze pracovních dnů, pobírá zaměstnanec (zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, 2015). Hráči ledního hokeje ve většině případů dobrovolně příspěvky na nemocenské pojištění nehradí. Náleží jim podle platné hráčské smlouvy určité procento ze základní odměny v době nemoci či zranění. Jaký by byl rozdíl v příjmu hráče, pokud by byli hráči zaměstnanci klubů a nepobírali by tedy procenta z odměn, nýbrž nemocenskou?

V návaznosti na kapitolu 4, je výplata nemocenské demonstrována na hráči s měsíčním hrubým příjmem 100 tis. Kč. Hráč byl dlouhodobě nemocný, konkrétně od 5. 1. 2015 do 16. 3. 2015, což je dohromady 10 týdnů. Podle platné hráčské smlouvy hráči v době nemoci náleží určité procento ze základní mzdy, jak uvádí teoretická tabulka č. 14. V tabulce č. 20 je vypočítána výše odměny pro konkrétní příklad hráče - OSVČ pobírajícího 100 000 Kč odměnu měsíčně, tedy 25 000 Kč týdně.

Z tabulky č. 20 vyplývá, že hokejista, který dostává měsíční odměnu ve výši 100 000 Kč a nebude moci z důvodu nemoci vykonávat svou činnost, dostane za 10 týdnů odměnu ve výši 180 000 Kč. Za stejnou dobu bez nemoci by měl hráč

nárok na odměnu 250 000 Kč. Za dobu nemoci hráč ztratí ze své odměny tedy pouze 70 000 Kč. Pokud by byl hráč zraněn v utkání, výše jeho odměny za 10 týdnů by byla ve výši 197 500 Kč, tedy hráč by si oproti obvyklému stavu pohoršil o 52 500 Kč.

Tabulka č. 20: Stanovení odměny hráče v případě nemoci (v Kč)

Týdny	% ze základní odměny	Výše odměny
1. – 2. týden	100%	50 000
3. – 5. týden	80%	60 000
6. – 8. týden	60%	45 000
9. – 10. týden	50%	25 000
Celkem		180 000

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Druhou teoretickou variantou je hráč – zaměstnanec se stejným příjmem, se stejnou dobou a druhem nemoci. První tři dny nemá zaměstnanec právo na žádné výplaty jak od zaměstnavatele, tak od státu. Následuje náhrada mzdy, která je dána hodinovou sazbou. Pro hráče ledního hokeje není možné stanovit hodinovou sazbu, proto bude náhrada mzdy v tomto případě neřešená. Od 19.01.2015 vzniká hráči – zaměstnanci nárok na nemocenskou, kterou bude pobírat 57 dní až do 16.03.2015. Postup výpočtu je znázorněn v tabulce č. 21.

Tabulka č. 21: Výpočet nemocenské hráče – zaměstnance (v Kč)

Popis	Postup výpočtu	Výsledek
Měsíční hrubá mzda		100 000
Vyměřovací základ	$100\,000 * 12$	1 200 000
Denní vyměřovací základ	$1\,200\,000 / 365$	3 288
1. redukční hranice	$888 * 0,9$	799,2
2. redukční hranice	$(1331 - 888) * 0,6$	265,8
3. redukční hranice	$(2\,662 - 1331) * 0,3$	399,3
Redukovaný vyměřovací základ	$799,2 + 265,8 + 399,3$	1 465
Denní dávka nemocenské	$1\,465 * 0,6$	879
Nemocenská celkem	$879 * 57$	50 103

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Celková nemocenská za dobu nemoci hráče – zaměstnance je stanovena na částku 50 103 Kč. Při srovnání tabulkového systému vyplácení odměn při nemoci hráče – OSVČ a nemocenské v případě hráče – zaměstnance, je první varianta mnohem výhodnější, konkrétně o 28%. Rozdíl ve mzdě hráče - zaměstnance v době nemoci oproti zdravému stavu je téměř 200 000 Kč.

Situace **zdaňování hráčů výrazně ovlivňuje i financování klubů**. Hokejové kluby tím, že spolupracují s hráči vystupujícími jako OSVČ, uspoří značné finanční prostředky. Jak již bylo uvedeno ve čtvrté kapitole, klubové výdaje by vzrostly o 34%, pokud by klub hráče zaměstnával. Nicméně je jasné, že momentální situaci nelze ponechat bez povšimnutí. Je nezbytně nutné, aby se odborníci na danou problematiku začali zabývat postavením sportovců v právním řádu České republiky. Při aplikaci zdaňovacího systému hráče jako zaměstnance na konkrétní příklad autorka opět vychází z údajů konkrétního hokejového klubu české extraligy. Celkové náklady na A-mužstvo obsahují několik položek, které byly rozebrány v kapitole č. 2. Nyní se práce zaměřuje na variantu hráčů jako zaměstnanců. Klub se v tomto případě může zabývat dvěma základními variantami. První cesta je zachování základních odměn všech hráčů, tedy nárůst nákladů klubu o 34%. Varianta je znázorněna v tabulce č. 22.

Tabulka č. 22: Navýšení nákladů hokejového klubu ELH (v tis. Kč)

Popis	Aktuální situace	Varianta 1	Varianta 2	Varianta 3
Odměny hráčů	38 600	38 600	25 476	32 038
Náklady klubu	38 600	51 724	38 600	45 162
Rozdíl v nákladech klubu	-	13 124	0	6 562

Zdroj: vlastní zpracování, 2015

Získat dodatečné finanční zdroje může být pro většinu sportovních - hokejových klubů poměrně obtížné. Druhou variantou je o celkové odvody snížit hráčům základní odměny, aby rozdíl ve financování pro sportovní klub byl nulový. S variantou snižování odměn hráči samozřejmě souhlasit nebudou, proto je obtížné zvolit takovou cestu, která by vyhovovala oběma stranám. Jednou z možných situací je stanovení kompromisu, to znamená 17% snížení odměn a 17% zvýšení nákladů klubu, což představuje varianta 3.

Sportovní kluby musí do budoucna počítat se situací, že jejich náklady na provoz sportovní činnosti budou růst. Záleží jen na tom, jak bude v budoucnu systém zdaňování sportovců nastaven.

6 ZÁVĚREČNÉ SHRNUTÍ A ZHODNOCENÍ PROBLEMATIKY

Závěrečná kapitola práce se bude zabývat formulací vhodných doporučení souvisejících s popsanou problematikou. Práce se souhrnně věnuje dvěma zásadním otázkám v oblasti ledního hokeje, a to oceňování a zdaňování hráčů a jejich dopadu na finance sportovních klubů.

První problém, **oceňování hráčů**, je v posledních několika letech značně diskutován. Děje se tak z důvodu nespokojenosti s **tabulkovými hodnotami**, které momentálně udávají v této problematice směr. V práci je problém tabulkových hodnot podrobně nadefinován. S tabulkovým odstupným v současné podobě nesouhlasí jak hráči, tak agenti a také hráčská asociace, která započala jednání s ČSLH o novém systému odstupného. Hokejové kluby se zrušení tabulkových hodnot brání z jednoduchého důvodu. V průběhu výchovy hráče klub vynaloží určité finanční prostředky na jeho rozvoj a v dalších letech očekává, že se mu tyto prostředky vrátí. Tato myšlenka by se dala přirovnat k investici, od které je vždy očekávána určitá návratnost. Zde ale vzniká problém aktuálně nastaveného systému tabulek. Při prvním přestupu hráče z domácího klubu, kde byl vychován, do nového prostředí je očekávání odstupného logické. Zde je spařována návratnost investovaných prostředků. Nicméně, proč je odstupné za hráče vyžadováno při každém jeho přestupu? Profesionálním hokejistům hodnoty odstupného v několika případech ukončily aktivní kariéru. Je známo, že se hráči na konci své kariéry vrací do domácích klubů, kde chtějí svou aktivní kariéru zakončit. Pokud jsou ale registrováni u jiného klubu a jejich hodnota může být až milion korun, pro jejich domácí klub to může být příliš vysoká částka a hráč je nucen kariéru ukončit. Zmíněná situace se stala například Viktoru Ujčíkovi, který chtěl zakončit kariéru v Jihlavě, ale registrován byl ve Vítkovickém klubu, který za něj požadoval odstupné ve výši 314 tis. Kč (Horák, 2013).

Závěrečné doporučení pro oblast tabulkových hodnot v ledním hokeji je **zavedení nového systému odstupného**, protože zcela zrušit tabulky nelze. Podle názoru autorky jsou hráči, kterým skončí s klubem smlouva volnými hráči, kteří mohou přejít kamkoli, kde jim nabídnou smlouvu novou. Volný pohyb hráčů navíc přispěje k větší kvalitě a možná i zajímavosti celé ligy. Je třeba ale vyřešit problém prvních přestupů, protože autorka se domnívá, že při prvním přestupu hráče má klub na odstupné nárok. Zavedení jednorázového odstupného sportovnímu klubu při prvním přestupu hráče by se týkalo

hokejistů ve věku 16 – 30 let. Spodní hranice 16 let je nastavena na tento věk proto, že tato kategorie má již svůj reprezentační tým a hráči se dají považovat za vyspělé. Horní hranice navržená na 30 let je z důvodu, že hráč může celou kariéru působit v jednom klubu, i když je to spíše ojedinělá situace. Nejdůležitějším parametrem nového systému by byla jednorázová výplata odstupného jen jednou za kariéru hráče. Pokud by nový systém byl nastaven tímto nebo podobným způsobem, autorka se domnívá, že by měl vyhovovat jak hráčům, tak i profesionálním klubům. Ve většině západních hokejově vyspělejších zemí je systém jiný než v České republice, proto je možné se inspirovat i ze zahraničí.

Druhou řešenou problematikou je oblast zdaňování profesionálních sportovců. Autorka spatřuje jako velký problém **neexistenci definice profesionálního sportovce v zákoníku práce**. Dokud nebude pojem profesionální sportovec zařazen do platné legislativy České republiky, není možné rozřešit otázku, zda by měl být sportovec posuzován jako OSVČ nebo jako zaměstnanec. Autorka se domnívá, že v současnosti činnost profesionálních sportovců v kolektivních sportech, konkrétně v ledním hokeji vykazuje znaky závislé práce a splňuje její definici ze zákoníku práce. Je možné tedy sportovce považovat za zaměstnance. V praxi profesionální sportovci vystupují jako OSVČ, ale vykonávají závislou práci, proto je možné zde spatřovat tzv. švarcsystém, který je v České republice nelegální. Sportovní kluby se proti obvinění z vykonávání švarcsystému brání odkazem na rozsudek NSS ze dne 29.11.2011, který poukázal na to, že sportovce je třeba považovat za OSVČ nikoli za zaměstnance. Nicméně tento rozsudek byl vydán ještě před novelou zákoníku práce, která rozšiřuje definici závislé práce. Hlavně z těchto důvodů je nutné zavést pojem profesionálního sportovce do platné legislativy České republiky.

ZÁVĚR

V teoretické části práce byl nadefinován význam sportu v současné společnosti. Sport je stále více preferován v moderní společnosti a je propojen s dalšími společenskými oblastmi. Ekonomický význam sportu je spatřován zejména v zajištění finančních prostředků, které jsou pro výkon všech jeho druhů nezbytné. Jelikož se jedná o velmi rozsáhlou oblast, je možné zde nalézt všechny druhy statků, ať už statky soukromé, veřejné nebo smíšené. Sport se prolíná několika sférami, proto je důležité znát rozdělení sportu na masově-rekreační, výkonnostní a vrcholový. Hlavní členění sportu, ze kterého práce vychází, je na variantu kolektivní a individuální. Na trhu kolektivního sportu je nabídka tvořena hráči, trenéry a realizačními pracovníky, tedy pracovními faktory, které si najímají poptávající sportovní kluby. Tyto kluby využívají jako hlavní zdroj svých příjmů sportovní reklamu. Dalšími možnými finančními zdroji jsou příjmy ze vstupného a z merchandisingu.

V analýze financování hokejového klubu HC VERVA Litvínov byly rozebrány hlavní příjmové a výdajové položky společnosti. Klub se v posledním roce dostal do vyrovnané finanční situace, a to zejména díky zvýšeným tržbám z reklamy, které tvoří hlavní položku příjmu klubu. Nejvýznamnějším nákladem jsou výdaje na základní platy a prémie hráčů a trenérů tvořící 55 % z celkového rozpočtu klubu.

Problematika oceňování profesionálních hráčů ledního hokeje se zabývá hlavně současným problémem, což je návrh na zrušení tabulkového odstupného. Tabulkové hodnoty přiřazované hráčům na základě jejich věku a výkonnostních charakteristik jsou odsuzované jak hráči, tak agenty a částečně i kluby, které se obávají o ztrátu výchovného.

Nejvýznamnější otázkou ovšem bylo postavení profesionálních sportovců v právním řádu České republiky, které není v momentálně platné legislativě nijak ošetřeno. Z tohoto důvodu se hráči dostávají do pozice vykonávání nelegálního švarcsystému, jelikož jejich činnost odpovídá definovaným znakům závislé práce.

Hlavním cílem práce bylo objasnit problematiku oceňování a zdaňování profesionálních hráčů a zhodnotit jejich vliv na financování sportovních hokejových klubů. Tomuto cíli byly věnovány zmíněné kapitoly, které jsou souhrnně zhodnoceny v předposlední části práce. Závěrečná kapitola uvádí dvě možná doporučení, kterými by se měl profesionální

sport v oblasti ledního hokeje zabývat, aby se situace financování sportovních klubů zlepšila a profesionální sportovci měli v České republice jasně definované postavení.

SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1: Seznam nejoblíbenějších sportů v České republice.....	14
Tabulka č. 2: Cena reklamních ploch konkrétního klubu ELH.....	20
Tabulka č. 3: Hlavní příjmové položky klubu (v tis. Kč)	28
Tabulka č. 4: Vývoj výsledku hospodaření v letech 2008 – 2014 (v tis. Kč)	29
Tabulka č. 5: Hlavní příjmové a výdajové položky klubu (v tis. Kč)	32
Tabulka č. 6: Základní hodnota hráče extraligy a I. ligy	41
Tabulka č. 7: Úprava základní hodnoty pro nižší soutěže	42
Tabulka č. 8: Koeficient I - Počet odehraných sezon v lize.....	43
Tabulka č. 9: Koeficient II - Počet startů v lize.....	43
Tabulka č. 10: Koeficient III - Umístění v bodování hráčů mužstva v předchozí sezoně	44
Tabulka č. 11: Koeficient IV - Umístění v bodování hráčů v lize v předchozí sezoně	44
Tabulka č. 12: Koeficient V – Počet reprezentačních startů za seniorskou reprezentaci	45
Tabulka č. 13: Stanovení celkového koeficientu hráče H1 – H4 (v %).....	46
Tabulka č. 14: Zdravotní nezpůsobilost hráče v závislosti na základní odměně	57
Tabulka č. 15: Srovnání hráče – OSVČ a hráče – zaměstnance (v Kč).....	63
Tabulka č. 16: Souhrnný přehled odvodů pojistného a daně za rok (v Kč)	64
Tabulka č. 17: Celkové náklady klubu za rok (v Kč)	64
Tabulka č. 18: Celkové odvody státu (v Kč).....	65
Tabulka č. 19: Příjmy a výdaje na přestupy hráčů HC VERVA Litvínov (v tis. Kč) ...	68
Tabulka č. 20: Stanovení odměny hráče v případě nemoci (v Kč).....	71
Tabulka č. 21: Výpočet nemocenské hráče – zaměstnance (v Kč)	71
Tabulka č. 22: Navýšení nákladů hokejového klubu ELH (v tis. Kč)	72

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek č. 1: Subdisciplíny ekonomie sportu.....	11
Obrázek č. 2: Model finančních toků profesionálního sportovního klubu	18
Obrázek č. 3: Struktura nákladů HC VERVA Litvínov a.s.	30

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

APK LH	Asociace profesionálních klubů ledního hokeje
CAIHP	Česká asociace hokejistů
ČR	Česká republika
ČSLH	Český svaz ledního hokeje
DCF	Diskontované Cash Flow
ELH	Extraliga ledního hokeje
EU	Evropská Unie
HC	Hockey club
HK ČR	Hospodářská komora České republiky
IIHF	International Ice Hockey Federation
ITC	International transfer card
MPSV	Ministerstvo práce a sociálních věcí
MRP	Marginal revenue product
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
NHL	National Hockey League
NHLPA	National Hockey League Players Association
NSS	Nejvyšší správní soud
OSVČ	Osoba samostatně výdělečně činná
PQI	Player Quality Index
SK	Smírčí komise
USD	United states dollar
ZDP	Zákon o dani z příjmů

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Tištěné publikace:

ČÁSLAVOVÁ, Eva. *Management a marketing sportu*. 1. vydání, Praha: Olympia, a.s., 2009, 228 s., ISBN 978-80-7376-150-9

DOVALIL, Josef a kolektiv. *Výkon a trénink ve sportu*. 1. vydání, Praha: Olympia, 2002, 331 s., ISBN 978-80-7033-928-2

HALÁSEK, Dušan., LENERT, David. *Ekonomika veřejného sektoru – vybrané kapitoly*. 1. vydání, Ostrava: VŠB – technická univerzita, 2008., 238 s., ISBN 978-80-248-1854-2

HC VERVA Litvínov a.s., *interní materiály společnosti: Příjmový a výdajový plán v letech 2011-2015, skutečné výdaje a příjmy v letech 2011-2014*.

HOBZA, Vladimír., REKTOŘÍK, Jaroslav., a kolektiv. *Základy ekonomie sportu*. Praha: Ekopress, s.r.o., 2006., 191 s., ISBN 80-86929-04-3

HOLMAN, Robert. *Ekonomie*. 3. aktualizované vydání, Praha: C. H. Beck, 2002., 714 s., ISBN 80-7179-681-6

KOTLER, Philip., KELLER Kevin Lane. *Marketing, management*. 14th edition, Prentice Hall, 2012, 816 s., ISBN 978-0-13-210292-6

KUKLÍK., Jan a kolektiv. *Sportovní právo*. 1. vydání, Praha: Auditorium, 2012, 182 s., ISBN 978-80-87284-28-5

NOVOTNÝ, Jiří. *Ekonomika sportu – vybrané kapitoly I*. 1. vydání, Praha: Oeconomica, 2000, 255 s., ISBN 80-245-0979-2

NOVOTNÝ, Jiří. *Ekonomika sportu – vybrané kapitoly II*. 1. vydání, Praha: Oeconomica, 2006, 122 s., ISBN 80-245-1144-4

NOVOTNÝ, Jiří a kolektiv. *Ekonomika sportu – vybrané kapitoly*. 2. vydání, Praha: Oeconomica, 2009, 119 s., ISBN 978-80-245-1521-2

NOVOTNÝ, Jiří. *Sport v ekonomice*. 1. vydání, Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2011, 512 s., ISBN 978-80-7857-666-0

PEKOVÁ, Jitka., PILNÝ, Jaroslav., JETMAR, Marek. *Veřejná správa a finance veřejného sektoru*. 1. vydání, Praha: ASPI, 2008., 556 s., ISBN 978-80-7357-351-5

RULÍKOVÁ, Julie. *Problematika financování sportu*. Bakalářská práce. Plzeň: Fakulta ekonomická ZČU v Plzni, 60 s., 2012

SAMUELSON, Paul A., NORDHAUS, William D. *Ekonomie*. 18. vydání, Praha: NS Svoboda, 2008., 775 s., ISBN 80-205-0590-3

SLUKA, Tomáš. *Profesionální sportovec*. 1. vydání, Praha: Havlíček Brain Team, 2007, 199 s., ISBN 80-903609-5-5

VYBÍHAL, Václav. *Mzdové účetnictví 2014*. 1. vydání, Praha: Grada Publishing, a.s., 2014, 464 s., ISBN 978-80-247-5120-7

Elektronické zdroje:

BEREŇ, Michael. *Rodičům vadí obchodování s dětmi. Ale hokejové kluby výchovné hájí*. Zpravodajský portál iDNES.cz, 2015 [online]. [cit. 24.2.2015]. Dostupné z: http://hokej.idnes.cz/mladeznicky-hokej-tabulkove-odstupne-vychovne-kral-jindrichuv-hradec-zacha-1vc/reprezentace.aspx?c=A150119_151340_reprezentace_bem

BURDA, Zdeněk. *Zdaňování příjmů sportovců*. Mzdová praxe, 2013 [online]. [cit. 21.3.2015]. Dostupné z: http://www.mzdovapraxe.cz/archiv/dokument/doc-d41448v52354-zdanovani-prijmu-sportovcu/?search_query=%24index%3D2477&order_by=&order_dir=&type=&search_results_page=1

CAIHP. *Česká asociace hokejistů*. [online] Praha: Česká asociace hokejistů, o.s., 2015, [cit. 11.3.2015] Dostupné z: <http://www.caihp.cz/?i=1&lang=CZ>

COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES. *Accompanying dokument to the White Paper on Sport*. [online] Brussels: Commission of the European Communities, 2007. [cit. 9.2.2015] Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:52007DC0391>

ČERMÁK, Vítězslav. *Je čas na změnu tabulek*. Čtvrtletní zpravodaj CAIHP, 1/2015 [online]. [cit. 2.4.2015]. Dostupné z: <http://www.caihp.cz/CAIHPNews/4.pdf>

ČSLH. *Přestupní řád pro kluby extraligy a I. ligy*. [online] Praha: Český svaz ledního hokeje z.s., 2014a, Aktualizace 14.6.2014 [cit. 28.2.2015] Dostupné z: <http://www.cslh.cz/text/121-stanovy-a-rady.html>

ČSLH. *Přestupní řád mimo klubů extraligy a I. ligy*. [online] Praha: Český svaz ledního hokeje z.s., 2014b, Aktualizace 14.6.2014, [cit. 30.2.2015] Dostupné z: <http://www.cslh.cz/text/121-stanovy-a-rady.html>

ČSLH. *Hráčská smlouva*. [online] Praha: Český svaz ledního hokeje z.s., 2014c, Aktualizace 26.2.2014, [cit. 20.3.2015] Dostupné z: http://www.cslh.cz/dokumenty.html?search_text=hr%C3%A1%C4%8Dsk%C3%A1+smlouva&id_category=

ČSLH. *Český svaz ledního hokeje*. [online] Praha: Český svaz ledního hokeje z.s., 2015a. [cit. 15.3.2015] Dostupné z: <http://www.cslh.cz/text/27-o-slh.html>

ČSLH. *Stanovisko klubů k výchovnému v mládežnických kategoriích*. [online] Praha: Český svaz ledního hokeje z.s., 2015b. [cit. 8.3.2015] Dostupné z: <http://www.cslh.cz/clanek/1999-stanovisko-klubu-k-vychovnemu-v-mladeznickych-kategoriich.html>

FRÁNEK, Tomáš. *Hokejista Sparty zachránil špičkovým sportovcům výdělků*. Zpravodajský portál Aktuálně.cz, 2011 [online]. [cit. 24.3.2015]. Dostupné z: <http://zpravy.aktualne.cz/ekonomika/ceska-ekonomika/hokejista-sparty-zachranil-spickovym-sportovcum-vydelky/r~i:article:724061/>

GINTER, Jindřich., SVOBODA, Jakub. *Sportovcům hrozí pokuty za švarcsystém*. Zpravodajský portál Novinky.cz, 2014 [online]. [cit. 25.3.2015]. Dostupné z: <http://www.novinky.cz/domaci/334817-sportovcum-hrozi-pokuty-za-svarcsystem.html>

HC VERVA Litvínov a.s. *Účetní závěrka společnosti*. Ministerstvo spravedlnosti ČR: eJustice, 2013 [online]. [cit. 8.3.2015] Dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-detail?dokument=20405076&subjektId=230862&spis=540812>

HK. *HK ČR iniciuje "zelený system"*. [online] Hradec Králové: Krajská hospodářská komora Královehradeckého kraje, 2012, [cit. 28.3.2015] Dostupné z: <http://www.rhkhradec.cz/index.php/component/content/article/55-prevzate-clanky/217-hk-cr-inicializuje-zeleny-system.html>

HLAVÁČ, Jakub. *Výchovné v hokeji musí být motivační, ne jako pevně sepsané tabulky*. Zpravodajský portál iSport.cz, 2015 [online]. ISSN 1213-8991 [cit. 3.4.2015]. Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/clanek/muj-isport-blogy-redaktori-jakub-hlavac/225757/vychovne-v-hokeji-musi-byt-motivacni-ne-jako-pevne-sepsane-tabulky.html>

HOKEJ.CZ. *Statistiky hráčů Tipsport Extraligy*. Portál Hokej.cz, 2015a [online]. ISSN 1214-5718 [cit. 27.2.2015]. Dostupné z: <http://www.hokej.cz/tipsport-extraliga/player-stats>

HOKEJ.CZ. *Statistiky týmů Tipsport Extraligy*. Portál Hokej.cz, 2015b [online]. ISSN 1214-5718 [cit. 2.3.2015]. Dostupné z: <http://www.hokej.cz/tipsport-extraliga/statistika-tymu>

HOKEJ-LITVINOV.CZ. *Kronika klubu*. [online] Litvínov: HC VERVA Litvínov, 2015, [cit. 11.3.2015]. Dostupné z: <http://www.hokej-litvinov.cz/zobraz.asp?t=kronika-klubu>

HORÁK, Miroslav. *Ujčík válí v Jihlavě, Vítkovice chtějí odstoupné. Je to prasárna, zlobí se*. Zpravodajský portál iSport.cz, 2013 [online]. ISSN 1213-8991 [cit. 9.4.2015]. Dostupné z: <http://isport.blesk.cz/clanek/hokej-tipsport-extraliga/177550/ujcik-vali-v-jihlave-vitkovice-chteji-odstupne-je-to-prasarna-zlobi-se.html>

HOUDKOVÁ, Helena. *Top 10 nejoblíbenější sporty v ČR*. Top 10 list.cz, 2014 [online]. [cit. 16.2.2015]. Dostupné z: <http://www.top10list.cz/top-10-nejoblibenejsi-sporty-v-cr/>

HOVORKOVÁ, Kateřina. *Švarcysystém je od ledna nelegální, hrozí za něj vysoké pokuty*. Zpravodajský portál iDNES.cz, 2012 [online]. [cit. 28.3.2015]. Dostupné z: http://finance.idnes.cz/svarcysystem-je-nelegalni-hrozi-za-nej-vysoke-pokuty-f98-/podnikani.aspx?c=A120110_1713707_podnikani_zuk

IIHF. *2015 International transfer regulations*. [online] Belarus, Minsk: International Ice Hockey Federation, 2015, Aktualizace May 2014, [cit. 5.3.2015] Dostupné z: <http://www.cslh.cz/text/122-mezinarodni-transfery-dokumenty.html>

KANDLEROVÁ, Kateřina. *Co je a není švarcsystém*. portál.POHODA, 2013 [online]. [cit. 5.3.2015]. Dostupné z: <http://portal.pohoda.cz/pro-podnikatele/uz-podnikam/co-je-a-neni-svarcsystem/>

KLIKAR, Alena. *Švarcsystém v České republice*. epravo.cz, 2011 [online]. ISSN 1213-189X [cit. 22.3.2015]. Dostupné z: <http://www.epravo.cz/top/clanky/svarcsystem-v-ceske-republice-77071.html>

LANGR, Michael., SÁRA, Robert. *APK přišla o mandát k řízení extraligy. Hokejový svaz si ji povede sám*. Zpravodajský portál iDNES.cz, 2012 [online]. [cit. 12.2.2015]. Dostupné z: http://hokej.idnes.cz/apk-nebude-organizovat-extraligu-hokejovy-svaz-rozhodl-ze-ji-bude-ridit-sam-17v-/hokej.aspx?c=A120329_150508_hokej_lge

LIPENSKÁ, Romana. *Je profesionální kolektivní sportovec zaměstnancem nebo vykonává nezávislé povolání?* Brno, 2012 [online]. [cit. 1.4.2015]. Dostupné z: http://is.vos.cz/testy2/sbornik/pdf/sekce_1/lipenska.pdf

MORÁVEK, Daniel. *Kontroly nelegální práce pokračují, vloni jich proběhlo přes 15 tisíc*. Podnikatel.cz, 2015 [online]. ISSN 1802-8012 [cit. 21.3.2015]. Dostupné z: <http://www.podnikatel.cz/clanky/kontroly-nelegalni-prace-pokracuji-vloni-jich-probehlo-pres-15-tisic/>

MŠMT. *Analýza financování sportu v České republice*. [online] Praha: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, 2009. [cit. 12.2.2015] Dostupné z: <http://www.msmt.cz/sport/analyza-financovani-sportu-v-ceske-republice>

MŠMT. *Koncepce státní podpory sportu v České republice*. [online] Praha: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, 2011. [cit. 14.2.2015] Dostupné z: <http://www.msmt.cz/sport/koncepce-statni-podpory-sportu-v-ceske-republice>

NSS. *Rozsudek NSS ke zdanění profesionálních sportovců: Kluby mohou se svými sportovci uzavírat i jiné než pracovní smlouvy.* [online] Brno: Nejvyšší správní soud, 2011, sp. zn. 2 Afs 16/2011, Aktualizace 5.12.2011, [cit. 23.3.2015] Dostupné z: <http://www.nssoud.cz/Rozsudek-NSS-ke-zdaneni-profesionalnich-sportovcu-Kluby-mohou-se-svymi-sportovci-uzavirat-i-jine-nez-pracovni-smlouvy/art/765>

POLÁČEK, Michal. *Otec mladého hokejisty žaluje klub, kvůli přestupu musel syna vykoupit.* Zpravodajský portál iDNES.cz, 2014 [online]. [cit. 2.3.2015]. Dostupné z: http://olomouc.idnes.cz/petr-krejcirik-zaluje-hokejovy-klub-hc-olomouc-fr0-olomouc-zpravy.aspx?c=A140305_2041651_olomouc-zpravy_stk

SUŠOVSKÝ, Adam. *140 tisíc měsíčně. Hokejové platy odkryli simulanti.* Zpravodajský portál Aktuálně.cz, 2013 [online]. [cit. 15.3.2015]. Dostupné z: <http://sport.aktualne.cz/hokejove-platy-odkryli-simulanti-extraliga-za-140-tisic/r~153b6836acc111e29e470025900fea04/>

SUŠOVSKÝ, Adam. *Sportovci bojují proti tabulkám. Zahraničí nechápe, o co jde.* Zpravodajský portál Aktuálně.cz, 2014 [online]. [cit. 10.4.2015]. Dostupné z: <http://sport.aktualne.cz/tabulky-konci-kariery-hracu-v-cesku-resi-je-evropska-komise/r~64884d80709911e4bdad0025900fea04/>

ŠČIKLIN, Alexandr. *Přístupy k oceňování profesionálních sportovních klubů.* Praha: Ekonomika a management, 2012 [online]. [cit. 27.2.2015]. Dostupné z: <http://www.ekonomikaamanagement.cz/cz/clanek-pristupy-k-ocenovani-profesionalnich-sportovnich-klubu.html>

TOMAS, Jaroslav. *Spor o výchovné v hokeji: klub zveřejnil náklady, pokaždé je v mínusu.* Zpravodajský portál iSport.cz, 2014 [online]. ISSN 1213-8991 [cit. 18.3.2015]. Dostupné z: http://hokej.idnes.cz/hokej-tabulkove-odstupne-vychovne-letnany-kucera-fsd-/reprezentace.aspx?c=A150127_145116_reprezentace_cig

Zákon č. 455/1991 Sb., *o živnostenském podnikání.* [cit. 5.4.2015] Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1991&typeLaw=zakon&what=Rok&stranka=3>

Zákon č. 563/1991 Sb., *o účetnictví*. [cit. 28.3.2015] Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1991&typeLaw=zakon&what=Rok>

Zákon č. 586/1992 Sb., *o dani z příjmů*. [cit. 12.2.2015] Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=1992&typeLaw=zakon&what=Rok&stranka=2>

Zákon č. 115/2001 Sb., *o podpoře sportu, ve znění pozdějších předpisů*. [cit. 10.2.2015] Dostupné z: <http://www.msmt.cz/sport/zakon-o-podpore-sportu>

Zákon č. 187/2006 Sb., *o nemocenském pojištění*. [cit. 12.4.2015] Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2006&typeLaw=zakon&what=Rok&stranka=14>

Zákon č. 262/2006 Sb., *zákoník práce*. [cit. 2.3.2015] Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/SearchResult.aspx?q=2006&typeLaw=zakon&what=Rok&stranka=12>

Zákon č. 89/2012 Sb., *občanský zákoník*. [cit. 1.3.2015] Dostupné z: <file:///C:/Users/Uzivatel/Downloads/sb0033-2012-89-2012.pdf>

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A: Hráčská smlouva

Příloha B: Účetní závěrka společnosti HC VERVA Litvínov 2013

**Extraliga ledního hokeje
I. liga ledního hokeje**

Český svaz ledního hokeje

Níže uvedeného dne, měsíce a roku uzavírají:

.....
IČ:
se sídlem:
zapsaná v obchodním rejstříku vedeném, oddíl, vložka
jednající
na straně jedné
(dále jen jako „Klub“)

a

profesionální hráč ledního hokeje pan, narozen:
bytem:
zastoupen:
na straně druhé
(dále jen jako „Hráč“)

společně dále také jako „Smluvní strany“ a jednotlivě jako „Smluvní strana“
tuto

Hráčskou smlouvu

(dále jen jako „Smlouva“)

dle ustanovení § 1746 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník
(dále jen jako „občanský zákoník“)

.....
Hráč

.....
Klub

I.

Úvodní ustanovení

1. Potřeba přesného a úplného vymezení vzájemných práv a povinností Smluvních stran v rámci vzájemné spolupráce vede k uzavření této Smlouvy
2. Klub provozuje svou sportovní činnost jako účastník hokejové soutěže „Extraligy ledního hokeje“ (dále jen jako „ELH“), respektive „I. ligy ledního hokeje“ (dále jen jako „I. liga“), ELH a I. liga společně dále také jako „Liga“, a usiluje o splnění svých sportovních cílů a o prosazení na poli ledního hokeje. Za tímto účelem se Hráč zavazuje vykonávat pro Klub činnost spojenou s jeho postavením profesionálního hokejisty, tj. zejména, nikoliv však pouze, hrát lední hokej ve všech zápasech Klubu, ke kterým byl Klubem nominován, účastnit se všech tréninků Klubu, Klubem určených soustředění a léčení, jakož i všech dalších akcí Klubu, na které byl Klubem určen a které souvisí s výše uvedenými cíly Klubu a Klub se Hráči za to zavazuje platit odměnu dle této Smlouvy.
3. Hráč, jakožto osoba výjimečná svým talentem, schopnostmi a dovednostmi hráče ledního hokeje, vykonává svou sportovní činnost profesionálního hokejisty v postavení osoby samostatně výdělečně činné.

II.

Odměna

1. Při splnění všech podmínek uvedených v této Smlouvě náleží Hráči za činnost vykonávanou dle této Smlouvy základní odměna specifikovaná v Příloze č. 1 této Smlouvy, která je její nedílnou součástí (dále jen jako „Základní odměna“). Hráč podpisem této Smlouvy bere na vědomí a souhlasí s tím, že Základní odměna zahrnuje i odměnu za veškerá svolení udělená Hráčem v čl. IV této Smlouvy.
2. V případě, že Hráč splní podmínky uvedené v Příloze č. 1 této Smlouvy, náleží mu za výkon činnosti dle této Smlouvy další odměny specifikované v této Příloze č. 1 této Smlouvy, a to ve výši určené v této Příloze č. 1.
3. Za plnění předmětu této Smlouvy mohou být Hráči na základě rozhodnutí Klubu poskytnuta další peněžité a/nebo nepeněžité plnění.
4. Odměny Hráče dle čl. II odst. 1, 2 a 3 této Smlouvy, pokud není v Příloze č. 1 dohodnuto jinak, jsou splatné měsíčně vždy do každého dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, za který náleží. Smluvní strany se dohodly, že odměny (peněžní) budou Hráči zasílány na bankovní účet č.:, vedený u

.....
Hráč

.....
Klub

5. V případě, že Hráč nebude působit v Klubu po celou dobu trvání této Smlouvy (příp. po celé období rozhodné pro určení Základní odměny (je-li Základní odměna sjednána nikoliv na celé období trvání Smlouvy, ale např. čtvrtletně a Hráč přestane v Klubu působit (během tohoto čtvrtletí)), obdrží jen odpovídající poměrnou část sjednané Základní odměny. Toto ustanovení se použije obdobně i (a) v případě, kdy Hráč nebude schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy pro příslušným disciplinárním orgánem mu uložený trest zákazu (zastavení) činnosti, kterou vykonává Hráč dle této Smlouvy (doba, kdy Hráč není schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy pro uložený trest zákazu (zastavení) činnosti a během které tedy Hráči nenáleží Základní odměna, přitom začíná běžet dnem, kdy příslušný disciplinární orgán rozhodne o uložení trestu zákazu (zastavení) činnosti Hráči a končí dnem, kdy bude odehráno poslední utkání, do kterého není Hráč oprávněn nastoupit pro uložený trest zákazu (zastavení) činnosti; v případě, že bude počátek doby, kdy Hráč není schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy pro uložený trest zákazu (zastavení) činnosti, spadat na konec jedné sezóny (sezónou se rozumí období od 1.5. roku do 30.4. roku následujícího – dále jen jako „Sezóna“) a konec této doby bude spadat již na začátek následující Sezóny, pak za dobu od posledního utkání Klubu v Sezóně, ve kterém nemohl Hráč nastoupit pro trest zákazu (zastavení) činnosti uložený mu v této Sezóně, do prvního utkání Klubu v následující Sezóně, ve kterém Hráč stále nemohl nastoupit pro trest zákazu (zastavení) činnosti uložený mu v předcházející Sezóně, nedochází k poměrnému snížení Základní odměny Hráče, tj. Základní odměna za tuto dobu Hráči náleží), jakož i (b) v případě, kdy svým povinnostem z této Smlouvy nebude schopen dostát Klub z důvodu vyšší moci (zejména válka, živelní pohroma, přerušení Ligy, které se Klub účastní, atd.).

6. V případě, že v souladu s touto Smlouvou dojde k postoupení práv a povinností Klubu z této Smlouvy na klub Ligy, které se v době uzavření této Smlouvy účastnil klub, kterým byla tato Smlouva uzavřena, nebo na klub vyšší soutěže, zůstávají sjednaná Základní odměna, jakož i další odměny dle čl. II odst. 2 této Smlouvy zachovány.

7. V případě, že byla tato Smlouva uzavřena klubem, který se v době jejího uzavření účastnil ELH, a následně dojde v souladu s touto Smlouvou k postoupení práv a povinností Klubu z této Smlouvy na klub nižší soutěže, než je ELH, může být Hráči po dobu, po kterou bude působit v takové nižší soutěži, vyplácena Základní odměna snižená až na 20% Základní odměny, s čímž Hráč podpisem této Smlouvy výslovně souhlasí.

8. V případě, že byla tato Smlouva uzavřena klubem, který se v době jejího uzavření účastnil I. ligy, a následně dojde v souladu s touto Smlouvou k postoupení práv a povinností Klubu z této Smlouvy na klub nižší soutěže, než je I. liga, může být Hráči po dobu, po kterou bude působit v takové nižší soutěži, vyplácena Základní odměna snižená až na 50% Základní odměny, s čímž Hráč podpisem této Smlouvy výslovně souhlasí.

9. Hráč bere na vědomí, že odměny sjednané dle této Smlouvy podléhají zdanění podle daňových předpisů.

.....
Hráč

.....
Klub

10. V případě, že na základě Memoranda o dohodě mezi National Hockey League a zúčastněnými svazy, ligami a týmy Mezinárodní federace ledního hokeje uzavřeného mezi National Hockey League (dále jen jako „NHL“) na jedné straně a mimo jiné Českým svazem ledního hokeje (dále jen jako „ČSLH“) na druhé straně dne 18.9.2013, případně na základě jakékoliv v budoucnu mezi uvedenými subjekty uzavřené dohody o odchodu hráčů do NHL, Hráč uzavře smlouvu s klubem NHL v průběhu účinnosti této Smlouvy, je Hráč povinen vrátit Klubu veškerou odměnu a veškerá peněžitá plnění (viz čl. II odst. 1, 2 a 3 této Smlouvy) vyplacenému dle této Smlouvy po 1.5. příslušné Sezóny, během které uzavřel smlouvu s klubem NHL. Dluh Hráče uvedený v tomto odstavci je splatný 10. den ode dne uzavření smlouvy mezi Hráčem a klubem NHL.

III.

Práva a povinnosti účastníků

A. Klub je povinen zejména:

1. Platit Hráči ve sjednané výši a ve sjednaném čase odměny dle této Smlouvy.
2. Poskytnout Hráči do dočasného užívání potřebnou výstroj, výzbroj, náčiní a ostatní vybavení nezbytné k provozování činnosti podle této Smlouvy.

B. Hráč je povinen zejména:

1. Hrát podle této Smlouvy lední hokej ve všech zápasech Ligy, které se Klub účastní, zápasech All Stars, mezinárodních zápasech, exhibicích a jiných zápasech Klubu, ke kterým byl nominován, podle svých nejlepších schopností, a to pod vedením a řízením Klubu, nejsou-li zde objektivní důvody, které mu toto neumožňují (zejména zdravotní nezpůsobilost – zdravotní způsobilost a zdravotní nezpůsobilost Hráče budou posuzovány dle podmínek uvedených v čl. VI odst. 3 této Smlouvy).
2. Nastoupit v dobré fyzické kondici a připravenosti odpovídající úrovni Ligy, které se Klub účastní, do Klubového tréninkového kempu v místě a čase stanovenými Klubem a v takové fyzické kondici a připravenosti se udržovat po celou dobu trvání této Smlouvy. Kritéria fyzické kondice a připravenosti jsou uvedena v Příloze č. 2 této Smlouvy, která je její nedílnou součástí.
3. Účastnit se všech tréninků Klubu, Klubem určených soustředění a regenerací, jakož i dalších akcí Klubu, sledujících zvýšení prosperity Klubu a směřujících k jeho propagaci, k nimž byl Klubem určen, nejsou-li zde objektivní důvody, které mu toto neumožňují (zejména zdravotní nezpůsobilost – zdravotní způsobilost a zdravotní nezpůsobilost Hráče budou posuzovány dle podmínek uvedených v čl. VI odst. 3 této Smlouvy).
4. Zdržet se veškerého jednání, které je v rozporu s oprávněnými zájmy Klubu.
5. Dodržovat soutěžní, přestupní, disciplinární a jiné řady soutěží, kterých se Klub účastní, jakožto i pravidla ledního hokeje. Hráč podpisem této Smlouvy výslovně potvrzuje, že se s těmito řady a pravidly seznámil před podpisem této Smlouvy.

.....
Hráč

.....
Klub

6. Neužívat léky či jiné léčebné prostředky bez předchozího souhlasu lékaře Klubu. Neužívat dopingové prostředky a na požádání Klubu či jiného oprávněného orgánu se podrobit antidopingové zkoušce.
7. Neúčastnit se, a to ani prostřednictvím třetí osoby, sázkových a obdobných soutěží, loterií a akcí, majících vztah k utkáním Klubu a/nebo výsledkům takových utkání.
8. Nepřijímat bez předchozího souhlasu Klubu peněžité a/nebo nepeněžité plnění od třetích osob, která mají nebo by mohla mít souvislost s utkáními Klubu a/nebo s výsledky takových utkání.
9. Neposkytovat informace o činnosti Klubu, které by mohly být využity v rozporu s oprávněnými zájmy Klubu. Tyto povinnosti má Hráč i po skončení této Smlouvy, jakož i po dobu případného postoupení práv a povinností Klubu z této Smlouvy jinému klubu.
10. Zlepšovat své fyzické a psychické, jakož i hokejové schopnosti a dovednosti.
11. Neprovozovat bez předchozího písemného souhlasu Klubu žádné další sporty, a to ani rekreačně, zejména fotbal, basketbal, házenou, hokejbal, box, sjezdové lyžování, floorball, in-line hokej a další sporty, které by mohly být na újmu jeho schopnosti plnit povinnosti plynoucí z této Smlouvy. Tento souhlas nebude Klubem bezdůvodně odpírán.
12. Neprovozovat bez předchozího písemného souhlasu Klubu žádnou jinou výdělečnou činnost, která by omezovala či jinak zasahovala nebo mohla omezit či jinak zasáhnout do jeho schopnosti plnit povinnosti plynoucí z této Smlouvy.
13. V případě, že Hráč nebude schopen dostát svým povinnostem podle této Smlouvy ze zdravotních důvodů, je povinen se podrobit zdravotní péči a rehabilitaci ve spolupráci s Klubovým lékařem.
14. Hráč je oprávněn během doby trvání této Smlouvy jednat s jinými kluby, hráči, agenty, či jinými osobami, oprávněnými jednat za kluby, o svých současných nebo budoucích službách pouze prostřednictvím svého zástupce (tzv. agenta). Sám Hráč může osobně jednat s uvedenými osobami o skutečnostech popsanych v předcházející větě pouze po předchozím písemném souhlasu Klubu; tento předchozí písemný souhlas Klubu Hráč nepotřebuje, jestliže jedná (i) v hokejové Sezóně, během které končí tato Smlouva a současně (ii) po odehrání posledního utkání Hráče za Klub.

IV.

Zvláštní ujednání

1. Hráč touto Smlouvou uděluje Klubu výlučné svolení jakýmkoli v den podpisu této Smlouvy známým technickým způsobem pořídit a použít písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkající se Hráče, jakož i jeho projevy osobní povahy; ani takovéto použití však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy Hráče. Hráč dále uděluje Klubu výlučné svolení společně se shora uvedeným nebo samostatně použít jeho jméno a příjmení, pravdivé údaje týkající se jeho cti a důstojnosti, jakož i údaje z jeho soukromí s výjimkou nejužšího soukromí - intimní sféry.

.....
Hráč

.....
Klub

2. Svolení podle odst. 1 uděluje Hráč ke všem účelům, které přímo nebo nepřímo souvisí s ledním hokejem a popularitou Hráče, k účelům propagace vlastní činnosti Klubu, Ligy, které se Klub účastní, ledního hokeje obecně, jakož i k propagaci výrobků, služeb a názvů třetích osob s využitím společenského postavení a známosti Hráče, jakožto osoby výjimečné svým talentem, schopnostmi a dovednostmi v ledním hokeji. Svolení podle odst. 1 tohoto čl. IV této Smlouvy se uděluje ke komerčním i nekomerčním účelům.

3. Svolení Hráč uděluje na dobu trvání této Smlouvy. Hráč tak podpisem této Smlouvy bere na vědomí a souhlasí s tím, že svolení, které Klubu udělil v odst. 1 a 2 tohoto článku této Smlouvy se vztahuje na celou dobu trvání této Smlouvy, přičemž ještě po dobu 24 měsíců následujících po skončení této Smlouvy má Klub právo používat písemnosti osobní povahy, podobizny, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkající se Hráče, jakož i jeho projevy osobní povahy, pořízené či učiněné po dobu trvání této Smlouvy, a to v rozsahu vymezeném v odst. 1 a 2 tohoto článku této Smlouvy. Tímto ujednáním není žádným způsobem dotčeno ani omezeno právo Hráče uzavřít po skončení této smlouvy novou hráčskou smlouvu, již Hráč udělí svolení v rozsahu tohoto článku této Smlouvy novému klubu.

4. Oprávnění, které Klub získává podle odst. 1 a 2 tohoto článku, je Klub oprávněn vykonávat samostatně nebo prostřednictvím třetích osob (svých smluvních partnerů). Klub je oprávněn získané oprávnění nebo jeho část zdarma či za úplatu postoupit třetím osobám (jež toto oprávnění mohou vykonávat taktéž pouze pro účely uvedené v odstavci 2 tohoto článku) s tím, že jeho vlastní oprávnění tím není dotčeno.

5. Shora uvedenou výlučností není dotčeno ani omezeno právo třetích osob zakotvené obecně závaznými právními předpisy (zejména § 88 odst. 2 a § 89 občanského zákoníku). Jiným osobám, než shora uvedeným, může hráč udělit svolení k pořízení a/nebo použití písemností osobní povahy, podobizen, obrazových snímků a obrazových a zvukových záznamů týkajících se Hráče, jakož i jeho projevů osobní povahy, jména a příjmení, údajů týkajících se soukromí, cti a důstojnosti Hráče pouze na základě předchozího písemného souhlasu Klubu.

V.

Postoupení práv a povinností Klubu

1. Klub je oprávněn postoupit svá práva a povinnosti plynoucí z této Smlouvy jinému hokejovému klubu, s čímž Hráč podpisem této Smlouvy výslovně souhlasí. Takové postoupení práv a povinností musí být v souladu s předpisy a řády ČSLH.

2. Takové postoupení práv a povinností plynoucích z této Smlouvy musí Klub Hráči oznámit písemně předem s uvedením místa (včetně názvu hokejového klubu) a času, kde a kdy má Hráč nastoupit.

3. Po dobu postoupení práv a povinností Klubu plynoucích z této Smlouvy na jiný hokejový klub plní Hráč své povinnosti a vykonává svá práva dle této Smlouvy vůči hokejovému klubu, jemuž byly práva a povinnosti plynoucí z této Smlouvy postoupeny. Smluvní strany zároveň pro případ postoupení práv a povinností Klubu plynoucích z této Smlouvy dle tohoto článku Smlouvy vylučují použití ustanovení § 1899 občanského zákoníku.

.....
Hráč

.....
Klub

VI.

Zdravotní nezpůsobilost Hráče

1. Nebude-li Hráč schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy ze zdravotních důvodů, jejichž příčinou jsou skutečnosti uvedené níže pod písm. a), b) a/nebo c) tohoto odstavce 1, náleží Hráči Základní odměna v následující výši:

a) v případě, že se Hráč zraní v utkání Klubu nebo na tréninku Klubu v přípravě na utkání Ligy:

1. - 4. týden - 100 % Základní odměny,

5. - 7. týden - 70 % Základní odměny,

8. - 10. týden - 60 % Základní odměny,

11. - týden - 50 % Základní odměny;

b) v případě, že se Hráč zraní v letní přípravě:

1. - 3. týden - 100 % Základní odměny,

4. - 6. týden - 70 % Základní odměny,

7. - 10. týden - 60 % Základní odměny,

11. - týden - 50 % Základní odměny;

c) v případě onemocnění, které Hráči vznikne při plnění povinností dle této Smlouvy:

1. - 2. týden - 100 % Základní odměny,

3. - 5. týden - 80 % Základní odměny,

6. - 8. týden - 60 % Základní odměny,

9. - týden - 50 % Základní odměny.

2. Nebude-li Hráč schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy (i) ze zdravotních důvodů, které nejsou uvedeny v odstavci 1 tohoto čl. VI této Smlouvy a/nebo (ii) z důvodů fyzické či psychické nepřipravenosti Hráče a/nebo (iii) z jiných důvodů zaviněných Hráčem, nenáleží Hráči žádná Základní odměna ani odměna dle čl. II odst. 2 a 3 této Smlouvy, a to po celou dobu, po kterou není z těchto důvodů schopen plnit své povinnosti plynoucí z této Smlouvy; v těchto případech je Klub oprávněn tuto Smlouvou vypovědět. Tímto ustanovením není dotčeno právo Klubu na postup podle ostatních ustanovení této Smlouvy.

3. Zdravotní způsobilost Hráče a příčiny jeho eventuální zdravotní nezpůsobilosti posuzuje lékař Klubu. Nesouhlasí-li Hráč nebo Klub s jeho posouzením, předloží vše neprodleně nezávislému specialistovi (znalci), který zdravotní způsobilost či nezpůsobilost Hráče a příčiny této zdravotní nezpůsobilosti Hráče posoudí s konečnou platností. Smluvní strany se zavazují považovat jeho názor v této věci za konečný.

4. Týdnem se pro účely této Smlouvy rozumí každé období na sebe navazujících 7 dnů.

VII.

Doba trvání Smlouvy a její ukončení

1. Tato Smlouva se uzavírá na dobu určitou let, a to od do Klub má právo prodloužit dobu trvání této Smlouvy (tzv. opční právo), a to tak, že nejpozději před uplynutím doby trvání této Smlouvy písemně sdělí Hráči, že uplatňuje své opční právo. V takovém případě se doba trvání této Smlouvy prodlužuje o Opční právo může Klub uplatnit maximálněkrát.

.....

Hráč

.....

Klub

2. Tato Smlouva zaniká:

- a) uplynutím doby, na kterou byla uzavřena (tím se rozumí i uplynutí doby trvání Smlouvy prodloužené uplatněním opčního práva Klubem dle odstavce 1 tohoto článku poté, co Klub již znovu nevyužil nebo nemohl využít opční právo),
- b) písemnou dohodou Smluvních stran, a to sjednaným dnem,
- c) písemnou výpovědí.

3. Výpovědí tato Smlouva zaniká dnem následujícím po dni doručení písemné výpovědi druhé Smluvní straně. V případě jakýchkoli nejasností ohledně doručení výpovědi zasláné druhé Smluvní straně doporučeným dopisem se má za to, že byla doručena druhé Smluvní straně třetího dne ode dne odeslání. Výpověď musí být písemná a musí v ní být uveden důvod výpovědi. Výpověď lze dát pouze z důvodů uvedených v čl. VII odst. 4 a 5 této Smlouvy.

4. Kterákoliv Smluvní strana může tuto Smlouvu vypovědět v případě, že druhá Smluvní strana podstatně poruší povinnost vyplývající pro ni z této Smlouvy a v tomto porušování pokračuje i poté, co byla písemně vyzvána k jejímu splnění, příp. k odstranění negativních následků takového porušení povinnosti (tj. pokračováním v porušování povinnosti se pro tyto účely rozumí neodstranění negativních následků porušení povinnosti) v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 30 kalendářních dnů ode dne doručení takové výzvy, a na možnost výpovědi byla výslovně upozorněna; podstatným porušením povinnosti se pro účely této Smlouvy rozumí zejména každé jednotlivé porušení kterékoliv povinnosti uvedené v čl. III a IV této Smlouvy. Jde-li o takové podstatné porušení povinnosti, kde z charakteru tohoto porušení je vyloučeno, aby povinná Smluvní strana mohla dodatečně splnit porušenou povinnost, příp. odstranit negativní následky takového porušení (např. Hráč užije dopingové prostředky apod.), může oprávněná Smluvní strana tuto Smlouvu vypovědět, aniž by musela být splněna podmínka, že druhá Smluvní strana pokračuje v porušování i poté, co jí byla zaslána výzva uvedená v 1. větě tohoto odstavce (tj. v těchto případech nemusí být druhé Smluvní straně výzva zasílána), a aniž by oprávněná Smluvní strana musela druhou Smluvní stranu na možnost výpovědi upozorňovat.

5. Kterákoliv Smluvní strana může tuto Smlouvu dále vypovědět v případech výslovně stanovených touto Smlouvou (zejména čl. VI odst. 2 této Smlouvy a čl. IX odst. 3 této Smlouvy).

6. Při skončení této Smlouvy se další uplatnění Hráče řídí platnými předpisy a řády ČSLH a IIHF.

7. Po zániku této Smlouvy, bez ohledu na důvod zániku Smlouvy, je Hráč povinen vrátit Klubu nejpozději do 10 dnů od zániku Smlouvy veškerou výstroj, vybavení atd., které od Klubu obdržel (viz čl. III písm. A odst. 2 této Smlouvy).

8. V případě, že po skončení této Smlouvy uzavře Hráč hráčskou smlouvu s jiným klubem v rámci ČSLH, má Klub nárok na finanční prostředky, jejichž výši stanoví předpisy ČSLH.

9. Při nepodstatném porušení povinností plynoucích z této Smlouvy může druhá Smluvní strana požadovat jejich plnění. Tím není dotčeno právo na náhradu škody a na zaplacení smluvní pokuty.

.....
Hráč

.....
Klub

VIII.

Smluvní pokuty

1. Pro případ porušení povinností vyplývajících z této Smlouvy si Smluvní strany mohou v dodatku (příloze) k této Smlouvě sjednat smluvní pokuty.
2. Smluvní pokuty, sjednané touto Smlouvou, hradí povinná Smluvní strana nezávisle na tom, zda a v jaké výši vznikne druhé Smluvní straně v této souvislosti škoda, kterou může oprávněná Smluvní strana uplatňovat a vymáhat samostatně (tj. oprávněná Smluvní strana je oprávněna požadovat náhradu škody způsobené porušením povinnosti, na kterou se vztahuje smluvní pokuta, a současně je oprávněna domáhat se náhrady škody přesahující smluvní pokutu).
3. Smluvní strany činí nesporným, že jejich pohledávky, které vzniknou na základě této Smlouvy nebo na základě porušení této Smlouvy, jsou vzájemně započitatelné. Bude-li Hráči uložena smluvní pokuta dle této Smlouvy, není tím dotčeno právo Klubu uložit Hráči disciplinární opatření v rámci vlastní disciplinární pravomoci Klubu, kterou Hráč podpisem této Smlouvy uznává.

IX.

Závěrečná ustanovení

1. Jestliže některé ustanovení této Smlouvy je nebo se stane neplatným nebo se stane ve vztahu Smluvních stran jinak neúčinným, neznamená neplatnost ani neúčinnost tohoto ustanovení neplatnost ani neúčinnost této Smlouvy jako celku ani jednotlivých jejích jiných ustanovení, pokud lze takové neplatné či neúčinné ustanovení oddělit v souladu se zákonem od ostatního obsahu této Smlouvy. Smluvní strany se zavazují, že bez zbytečného odkladu poté, co důvod takovéto neplatnosti či neúčinnosti zjistí, nahradí na základě vzájemných jednání zahájených kteroukoli z nich takovéto neplatné nebo neúčinné ustanovení jiným platným a účinným ustanovením, které bude podle jejich dohody nejdříve odpovídat podstatě a smyslu původního ustanovení.
2. Hráč prohlašuje, že souhlasí s tím, aby jeho osobní údaje vedené v evidenci Klubu k účelům souvisejícím s touto Smlouvou byly po dobu trvání právního vztahu založeného touto Smlouvou a dále po dobu stanovenou zákonem uchovávány a zpracovávány při dodržení zákonných předpisů souvisejících s povinnostmi Klubu vůči dalším orgánům a institucím. Tento souhlas se vydává ve smyslu § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
3. Nemožnost Klubu dostát povinnostem plynoucím z této Smlouvy (i) z důvodu vyšší moci (válka, živelní pohroma apod), (ii) z důvodu přerušení Ligy, které se Klub účastní, a/nebo (iii) z důvodu ztráty oprávnění Klubu ke sportovní činnosti, jež vykonává ke dni uzavření této Smlouvy, je pro Klub důvodem k výpovědi této Smlouvy.
4. Pokud má podle této Smlouvy učinit jedna Smluvní strana druhé Smluvní straně písemné oznámení či podání, činí tak doporučeným dopisem, zaslaným na adresu sídla Klubu, nebo bydliště Hráče, které jsou uvedeny v úvodu této Smlouvy, nebo osobním předáním proti podpisu druhé Smluvní strany.
5. Klub nebo Hráč jsou povinni před tím, než proti druhé Smluvní straně zahájí soudní nebo jiné řízení ve věci týkající se platnosti této Hráčské smlouvy, jejího dodržování a plnění, využít smířčího řízení před Smířčí komisí zřízenou dle Přestupního řádu ČSLH pro kluby extraligy a I. ligy.

.....
Hráč

.....
Klub

6. Všechna předchozí ujednání, ke kterým došlo mezi Smluvními stranami před uzavřením této Smlouvy a která se nestala jejím obsahem, pozbývají uzavřením této Smlouvy platnosti.

7. V Příloze č. 1 této Smlouvy je specifikována Základní odměna Hráče a další odměny Hráče dle čl. II odst. 2 této Smlouvy. V příloze č. 2 jsou stanovena kritéria fyzické kondice a připravenosti Hráče. Jakékoliv další změny, úpravy a doplnění této Smlouvy nejsou povoleny, s výjimkou uvedenou v čl. VIII odst. 1 této Smlouvy. Tato Smlouva rovněž nesmí být upravována, doplňována a měněna Přílohou č. 1 a Přílohou č. 2, pokud není shora dohodnuto jinak (zejména viz čl. II odst. 4 této Smlouvy). Všechny přílohy a dodatky této Smlouvy musí být učiněny písemně a musí být oběma Smluvními stranami podepsány.

8. Tato Smlouva podléhá v plném znění, včetně všech příloh a dodatků, registraci řídicím orgánem příslušné Ligy a bez této platně zaregistrované Smlouvy nemůže Hráč startovat v příslušné Lize.

9. Smluvní strany si tímto vzájemně prohlašují a stvrzují svými podpisy, že si Smlouvu řádně zvážily, její celý text přečetly a pochopily a že ji uzavírají opravdu o své vůli. Rovněž tak prohlašují, že jim nejsou známe žádné skutečnosti, které by mohly tuto Smlouvu jakkoliv zneplatnit, učinit neúčinnou nebo zmařit její účel.

10. Smlouva je sepsána a podepsána ve 3 (slovy: třech) vyhotoveních, z nichž každé má platnost originálu. Jedno vyhotovení Smlouvy obdrží Hráč, jedno Klub a jedno ČSLH.

11. Smluvní strany se zavazují vzájemně respektovat své oprávněné zájmy související s touto Smlouvou a poskytnout si veškerou nutnou součinnost, kterou lze spravedlivě požadovat k tomu, aby bylo dosaženo účelu této Smlouvy, zejména učinit veškeré právní a jiné úkony k tomu nezbytné.

12. Tato Smlouva nabývá platnosti dnem podpisu oběma Smluvními stranami a účinnosti dnem registrace dle čl. IX odst. 8 této Smlouvy.

Přílohy: č. 1 – Odměna Hráče

 č. 2 – Kritéria fyzické kondice a připravenosti Hráče

V dne

Hráč: Klub:

Zástupce hráče :x..... Klub:.....

Smlouva zaregistrována dne:	ČSLH:
	Ředitel ELH / I. ligy

.....
Hráč

.....
Klub

Příloha B: Účetní závěrka společnosti HC VERVA Litvínov 2013

ROZVAHA v plném rozsahu

ke dni 31.12.2013

jednotky: 1 000 Kč

Účetní jednotka:	HC VERVA Litvínov, a.s.
Sídlo účetní jednotky:	S.K.Neumanna 1598, 436 01 Litvínov
IČ:	64048098

Označ. a	AKTIVA b	Běžné účetní období			Rok 2012	Rok 2011
		Brutto 1	Korekce 2	Netto 3	Netto 4	Netto 5
	AKTIVA CELKEM	35 939	-8 620	27 319	36 055	39 278
A.	Pohledávky za upsaný základní kapitál					
B.	Dlouhodobý majetek	11 464	-7 686	3 778	4 332	5 227
B. I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	836	-836		35	74
B. I. 1.	Zřizovací výdaje					
	2. Nehmotné výsledky výzkumu a vývoje					
	3. Software	285	-285			
	4. Ocenitelná práva					
	5. Goodwill					
	6. Jiný dlouhodobý nehmotný majetek	551	-551		35	74
	7. Nedokončený dlouhodobý nehmotný majetek					
	8. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý nehmotný majetek					
B. II.	Dlouhodobý hmotný majetek	10 628	-6 850	3 778	4 297	5 153
B. II. 1.	Pozemky					
	2. Stavby	517	-32	485	46	48
	3. Samostatné movité věci a soubory movitých věcí	10 018	-6 818	3 200	4 158	4 693
	4. Pěstičské celky trvalých porostů					
	5. Základní stádo a tažná zvířata					
	6. Jiný dlouhodobý hmotný majetek	93		93	93	93
	7. Nedokončený dlouhodobý hmotný majetek					319
	8. Poskytnuté zálohy na dlouhodobý hmotný majetek					
	9. Oceňovací rozdíl k nabytému majetku					
B. III.	Dlouhodobý finanční majetek					
B. III. 1.	Podíly v ovládaných a řízených osobách					
	2. Podíly v účetních jednotkách pod podstatným vlivem					
	3. Ostatní dlouhodobé cenné papíry a podíly					
	4. Půjčky a úvěry - ovládající a řídicí osoba, podstatný vliv					
	5. Jiný dlouhodobý finanční majetek					
	6. Pořizovaný dlouhodobý finanční majetek					
	7. Poskytnuté zálohy na dlouh. fin. majetek					

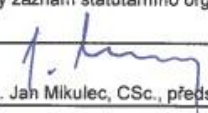

Označ. a	AKTIVA b	Běžné účetní období			Rok 2012	Rok 2011
		Brutto 1	Korekce 2	Netto 3	Netto 4	Netto 5
C.	Oběžná aktiva	23 621	-934	22 687	30 303	31 279
C. I.	Zásoby	1 694		1 694	1 633	1 759
C. I. 1.	Materiál	1 654		1 654	949	944
	2. Nedokončená výroba a polotovary					
	3. Výrobky					
	4. Zvířata					
	5. Zboží	40		40	684	815
	6. Poskytnuté zálohy na zásoby					
C. II.	Dlouhodobé pohledávky	4 550		4 550	9 100	13 650
C. II. 1.	Pohledávky z obchodních vztahů					
	2. Pohledávky - ovládající a řídicí osoba					
	3. Pohledávky - podstatný vliv	4 550		4 550	9 100	13 650
	4. Pohledávky za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení					
	5. Dlouhodobé poskytnuté zálohy					
	6. Dohadné účty aktivní					
	7. Jiné pohledávky					
	8. Odložená daňová pohledávka					
C. III.	Krátkodobé pohledávky	16 014	-934	15 080	16 666	14 206
C. III. 1.	Pohledávky z obchodních vztahů	8 698	-934	7 764	9 781	6 774
	2. Pohledávky - ovládající a řídicí osoba					
	3. Pohledávky - podstatný vliv	4 550		4 550	4 550	4 550
	4. Pohledávky za společníky, členy družstva a za účastníky sdružení					
	5. Sociální zabezpečení a zdravotní pojištění					
	6. Stát - daňové pohledávky	316		316	1 845	2 650
	7. Krátkodobé poskytnuté zálohy	409		409	417	232
	8. Dohadné účty aktivní	41		41		
	9. Jiné pohledávky	2 000		2 000	73	
C. IV.	Krátkodobý finanční majetek	1 363		1 363	2 904	1 664
C. IV. 1.	Peníze	91		91	800	550
	2. Účty v bankách	1 272		1 272	2 104	1 114
	3. Krátkodobé cenné papíry a podíly					
	4. Pořizovaný krátkodobý finanční majetek					
D. I.	Časové rozlišení	854		854	1 420	2 772
D. I. 1.	Náklady příštích období	645		645	627	348
	2. Komplexní náklady příštích období					
	3. Příjmy příštích období	209		209	793	2 424

Označ. a	PASIVA b	Stav v běžném účetním období 6	Stav v minulém účetním období 7	Rok 2011 8
	PASIVA CELKEM	27 319	36 055	39 278
A.	Vlastní kapitál	13 209	19 689	20 404
A. I.	Základní kapitál	21 000	21 000	42 000
A. I. 1.	Základní kapitál	21 000	21 000	42 000
	2. Vlastní akcie a vlastní obchodní podíly (-)			
	3. Změny základního kapitálu			
A. II.	Kapitálové fondy	50		455
A. II. 1.	Emisní ažio			
	2. Ostatní kapitálové fondy	50		455
	3. Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků			
	4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách			
A. III.	Rezervní fondy, nedělitelný fond a ostatní fondy ze zisku			251
A. III. 1.	Zákonný rezervní fond / Nedělitelný fond			251
	2. Statutární a ostatní fondy			
A. IV.	Výsledek hospodaření minulých let	-1 310	-596	-12 829
A. IV. 1.	Nerozdělený zisk minulých let			
	2. Neuhrazená ztráta minulých let	-1 310	-596	-12 829
A. V.	Výsledek hospodaření běžného účetního období	-6 531	-715	-9 473
B.	Cizí zdroje	10 850	12 748	15 281
B. I.	Rezervy			
B. I. 1.	Rezervy podle zvl. právních předpisů			
	2. Rezerva na důchody a podobné závazky			
	3. Rezerva na daň z příjmů			
	4. Ostatní rezervy			
B. II.	Dlouhodobé závazky	777	736	1 926
B. II. 1.	Závazky z obchodních vztahů			
	2. Závazky - ovládající a řídicí osoba			
	3. Závazky - podstatný vliv			
	4. Závazky ke společníkům, členům družstva a k účastníkům sdružení			
	5. Dlouhodobé přijaté zálohy			1 200
	6. Vydané dluhopisy			
	7. Dlouhodobé směnky k úhradě			
	8. Dohadné účty pasivní			
	9. Jiné závazky	226	328	422
10.	Odložený daňový závazek	551	408	304

Označ. a	PASIVA b	Stav v běžném		Rok 2011
		účetním období 6	účetním období 7	8
B. III.	Krátkodobé závazky	8 073	12 012	13 355
B. III. 1.	Závazky z obchodních vztahů	3 790	10 108	7 700
2.	Závazky - ovládající a řídicí osoba			
3.	Závazky - podstatný vliv			
4.	Závazky ke společníkům, členům družstva a k účastníkům sdružení			
5.	Závazky k zaměstnancům	343	335	380
6.	Závazky ze sociálního zabezpečení a zdravotního pojištění	222	193	217
7.	Stát - daňové závazky a dotace	88	71	178
8.	Krátkodobé přijaté zálohy	400	1 048	4 800
9.	Vydané dluhopisy			
10.	Dohadné účty pasívní	3 193	237	80
11.	Jiné závazky	37	20	
B. IV.	Bankovní úvěry a výpomoci	2 000		
B. IV. 1.	Bankovní úvěry dlouhodobé			
2.	Krátkodobé bankovní úvěry			
3.	Krátkodobé finanční výpomoci	2 000		
C. I.	Časové rozlišení	3 260	3 618	3 593
C. I. 1.	Výdaje příštích období		300	325
2.	Výnosy příštích období	3 260	3 318	3 268

Datum sestavení	Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky
6.3.2014	 Ing. Jan Mikulec, CSc., předseda představenstva Jiří Šlégr, místopředseda představenstva
Předmět činnosti účetní jednotky	
zajišťování činnosti v oblasti vrcholového sportu - lední hokej	

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁTY v plném rozsahu (druhové členění)

ke dni 31.12.2013

jednotky: 1 000 Kč

Účetní jednotka:	HC VERVA Litvínov, a.s.
Sídlo účetní jednotky:	S.K. Neumanna 1598, 436 01 Litvínov
IČ:	64048098

Označ. a	TEXT b	Skutečnost v účetním období		Rok 2011
		sledovaném	1 minulém	2 3
I.	Tržby za prodej zboží	1 016	1 340	494
A.	Náklady vynaložené na prodané zboží	958	1 151	364
+	Obchodní marže	58	189	130
II.	Výkony	82 674	76 444	76 938
II. 1.	Tržby za prodej vlastních výrobků a služeb	82 674	76 444	76 938
2.	Změna stavu zásob vlastní činnosti			
3.	Aktivace			
B.	Výkonová spotřeba	76 755	66 867	76 194
B. 1.	Spotřeba materiálu a energie	7 277	7 930	8 065
2.	Služby	69 478	58 937	68 129
+	Přidaná hodnota	5 977	9 766	874
C.	Osobní náklady	9 136	8 197	8 249
C. 1.	Mzdové náklady	6 324	5 629	5 834
2.	Odměny členům orgánů společnosti a družstva	537	537	520
3.	Náklady na sociální zabezpečení a zdravotní pojištění	2 202	1 960	1 826
4.	Sociální náklady	73	71	69
D.	Daně a poplatky	1 353	1 446	1 271
E.	Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku	1 011	1 006	976
III.	Tržby z prodeje dlouhodobého majetku a materiálu		437	637
III. 1.	Tržby z prodeje dlouhodobého majetku			
2.	Tržby z prodeje materiálu		437	637
F.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku a materiálu			
F. 1.	Zůstatková cena prodaného dlouhodobého majetku			
2.	Prodaný materiál			
G.	Změna stavu rezerv a opravných položek v provozní oblasti a komplexních nákladů příštích období (-/+)	-187	-3 847	288
IV.	Ostatní provozní výnosy	973	7	258
H.	Ostatní provozní náklady	2 095	4 201	528
V.	Převod provozních výnosů			
I.	Převod provozních nákladů			
*	Provozní výsledek hospodaření	-6 458	-793	-9 543

Označ. a	TEXT b	Skutečnost v účetním období		Rok 2011 3
		sledovaném 1	minulém 2	
VI.	Tržby z prodeje cenných papírů a podílů			
J.	Prodané cenné papíry a podíly			
VII.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku			
VII.	1. Výnosy z podílů v ovládaných a řízených osobách a v účetních jednotkách pod podstatným vlivem			
	2. Výnosy z ostatních dlouhodobých cenných papírů a podílů			
	3. Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku			
VIII.	Výnosy z krátkodobého finančního majetku			
K.	Náklady z finančního majetku			
IX.	Výnosy z přecenění cenných papírů a derivátů			
L.	Náklady z přecenění cenných papírů a derivátů			
M.	Změna stavu rezerv a opravných položek ve finanční oblasti (-/+)			
X.	Výnosové úroky	197	253	286
N.	Nákladové úroky	66	35	31
XI.	Ostatní finanční výnosy	1		3
O.	Ostatní finanční náklady	63	35	54
XII.	Převod finančních výnosů			
P.	Převod finančních nákladů			
*	Finanční výsledek hospodaření	69	183	204
Q.	Daň z příjmů za běžnou činnost	142	105	134
Q.	1. - splatná			
	2. - odložená	142	105	134
**	Výsledek hospodaření za běžnou činnost	-6 531	-715	-9 473
XIII.	Mimořádné výnosy			
R.	Mimořádné náklady			
S.	Daň z příjmů z mimořádné činnosti			
S.	1. - splatná			
	2. - odložená			
*	Mimořádný výsledek hospodaření			
T.	Převod podílu na výsledku hospodaření společníkům (+/-)			
***	Výsledek hospodaření za účetní období (+/-)	-6 531	-715	-9 473
****	Výsledek hospodaření před zdaněním	-6 389	-610	-9 339

Datum sestavení	Podpisový záznam statutárního orgánu účetní jednotky
6.3.2014	Ing. Jan Mikulec, CSc., předseda představenstva Jifi Šlégl, místopředseda představenstva
Předmět činnosti účetní jednotky zajišťování činnosti v oblasti vrcholového sportu - lední hokej	

Abstrakt

RULÍKOVÁ, Julie. *Problematika financování a oceňování vybraného sportovního odvětví*. Diplomová práce. Plzeň: Fakulta ekonomická ZČU v Plzni, 88 s., 2015

Klíčová slova: financování sportu, lední hokej, profesionální sportovec, oceňování profesionálních hráčů, zdaňování sportovců, švarcsystém

Předložená práce se zabývá financováním sportovních klubů, oceňováním a zdaňováním profesionálních hráčů ledního hokeje. Teoretická část práce řeší význam sportu v současné společnosti, členění sportu na jednotlivé podkategorie a dále se zabývá možnými zdroji financování sportovních klubů. Druhá kapitola se věnuje již konkrétní analýze financování extraligového klubu HC VERVA Litvínov, jeho hlavním příjmovým a výdajovým položkám. Další kapitola je zaměřena na oceňování profesionálních hráčů ledního hokeje. Je zde uveden konkrétní praktický příklad. Čtvrtá kapitola uvádí možnosti zdaňování profesionálních sportovců a řeší problematiku švarcsystému. Dále se zabývá rozбором a porovnáním zdaňování hokejistů jako OSVČ a jako zaměstnanců. Poslední dvě kapitoly se týkají závěrečného zhodnocení a návrhů možných doporučení pro analyzovanou problematiku.

Abstract

RULÍKOVÁ, Julie. *The issue of financing and evaluation of selected sport sector*. Diploma thesis. Pilsen: The Faculty of Economics University of West Bohemia, 88 pp., 2015

Key words: sports funding, ice hockey, professional player, evaluation of professional players, taxation of athletes, svarcsystem

The thesis deals with funding of sports teams, evaluation and taxation of professional ice hockey players. The theoretical part deals with importance of sport in contemporary society, it breaks down sport into individual subcategories and discusses possible sources of sports clubs funding. The second chapter provides specific analysis of funding of the Extra league team HC VERVA Litvinov based on major revenue and expense items. The next chapter is focused on the evaluation of professional ice hockey players. It includes a practical example. The fourth chapter presents different possibilities of taxation of professional players and it addresses the issue of the so-called "svarcsystem". It also includes analysis and comparison of hockey players' taxation as self-employed and as employees. The last two chapters provide final conclusion and possible suggestions for the analysed issue.